

νόμον· ἢ δὲ θάψαι· καὶ τὴν παρόμῳ παρομίαν,
τὴν λεγομένην ἐπιτὴν ἐπισκίνδινοὺς σείας· ἐπί τῃς τούτῃ
ἀθλήσεως τοῖς ἰουδαίοις· ἵστατο τὰ πρόγμτ, καθάπερ
ἐπὶ ξυροῦ ἔταμνα ἀμικκῶ δὲ ξυτῆτος· ἐπί τῆς τῆς
ἐπὶ ξυροῦ ἔταμνα, οὐχ ἔδραμνέ χουσι τὴν ἐπιση·
ἀλλ' ἀνέδραμον καὶ τὰ λουτὸν κένν ἐκατέρωθεν, ἔνθεν
ἢ ἔνθεν περὶ τῆς πῆλαι· ἢ δὲ κολαῶς περὶ τὸ ἐπὶ ξυροῦ
σώμα κίρ μόνον ταφρόμενον, τέμνεται· ἀλίτῳ δὲ,
ἀναφρόμενον σάξεν, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐμαίσις τὰ
πρόγμτ· τὸ πέρι τὴν ἴσαν καὶ τοῦ, κίνδινον ἐμποῖται
τὸν ἴσον διὰ τῆς τῶν μακκαμῶν ἡ τῆς, καὶ τοῦ σείαν
αὐτῶν καὶ σάξεν διὰ τῆς κένν ἡ τῆς· ἐμελλον γὰρ πάντες
ἢ οὐ τῶν ἐπὶ κένν, τῶν τῶν κένν σάξεν· μάλλον δὲ τῶν
ἐν τῶν θά, τὴν τῶν ζυγοῦ τῶν τῶν κένν· ὡς περὶ τῶν ἐπὶ
τῶν τῶν κένν τὰ μακκαμῶν κένν· καὶ ὅπου αὐτῶν
ἐπὶ τῆς κένν ἔνθεν καὶ τῶν ἐν τοῖς ἐμαίσις κένν τῶν
τῶν ἐμαίσις, οὕτω καὶ τὸ τε· καθάπερ ἐπὶ τῶν τῶν κένν
τῶν κένν ἀθλήσεως τὰ πρόγμτ ἐμαίσις· καθάπερ
ἀθλήσεως ἐπὶ τῶν τῶν κένν, ὡς τῶν κένν ἀθλήσεως
τῶν τῶν κένν· ἐρετε δὲ ὡς τῶν τῶν κένν· ὡς τῶν
τῶν κένν ἢ δὲ ἔγινον· ἐθαύμασε δὲ τὴν ἐμαίσις
τῶν τῶν, καὶ ὅτι φανῆκε δολοῦμενος ἀντίχως· καὶ
τὴν ἀθλήσιν ὡς θαύμασε τῶν κένν· οἰδοσὶ τῶν κένν
μοῖσι θαύμασιν ἀνδρῶν ἀθλήσιν· ὅταν ὁ μὲν θῆμις πῆλαι,
ἢ δὲ πῆλαι τῶν ἀνδρῶν ἀθλήσεως καθάπερ τῶν κένν
ὡς τῶν ἀθλήσιν ἀθλήσεως τῶν κένν· ἀλλ' ἀλλ' ἡ μὲν
τῶν ἐμαίσις τῶν κένν, τῶν κένν κένν λεγόμενον· ὅτι
καὶ τῶν κένν ὡς τῶν κένν ἐμαίσις τῶν κένν ἀθλήσεως
καὶ τῶν κένν κένν τῶν κένν, καὶ τῶν κένν τῶν κένν

διχστο· κληρονάδ'εμε μεταμενος σίμωνα τὴν πρόφασιν
 Δούτ' ἴης κ' τῶν ἰουδαίων ῥοσπς· καὶ αἰτίον αὐτῶ καὶ ἐ-
 μήτηρ τοσκαὶ ἀδδ'ε γένόμενον· οὗτος γὰρ σίμ' ἔθ' εἰς
 ὄνι αὐτ' ἵπολιτάδ' ἄρχιερέα· ἀνδρακλον
 καὶ ἄρ'· ἐπαδὴ πάντ' ἀπὸ πονδίακων, ἐπίτῶν
 ἰουδαίων κακῶσαι τὸν τὸν οὐκ ἴσχεσε, φῦγασὶν χε τὴν
 πρὶ δα προδῶσ· ὅθεν ἤκεν πρὸς ἀπολλωνίου τὸν οὐκ
 εστ' ἴγν', ἔλεγεν· ἄνοικὼν τοῖς τοῦ μασιλέως πρῶμα,
 ἤκην μιν ὤσαν πολλὰς ἰδιωτικῶν μὲν ἰουδας χρημῶν ἐν
 τοῖς ἔρεθου μὲν γὰρ φύλακίσις τεθροσασείθι, τῶν ἔρω
 μὲν ἐπιμοινοῦσας καὶ προσηκν' αὐτάς τῶ μασιλῆ
 σελάκω· ὁ δ' ἀπολλωνίος, τὸν μὲν σίμωνα, ἐπὶ νη·
 πρὸς δὲ τὸν σέλακον ἀναμῆς, κατεμίνυσε τὸν τῶν χρημῶν
 θροσασρόν· καὶ λαμῶν τὴν περὶ αὐτῶν ἐξουσίαν, ταχὺ
 πρὸς τὴν ἔρουσθ' ἡμ' ἔρχεται μετὰ τοῦ σίμωτος· καὶ
 μαριτά τ' εστ' ἴα καὶ τὰς τοῦ μασιλέως ἐν τολαῖς ἄκην
 ἔλεγεν· ὅπως τὰ ἰδιωτικὰ τοῦ γαλοφύλακίσις ἡμῶν
 λαίμοι· οἱ δὲ ἰουδαῖοι συστράσιασαντες πρὸς τὸν λόγον,
 ἀντέλεγον· καὶ πάντ' ἄν' ἄνοιμ' ἔσ' ἄν' οἱ τὰς
 παρματάθ' ἡσ' ἀλάσαντες τῶν ἔρω εστ' ἴθ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ'
 ἡσ' οἱ οὐ τ' ἐν ἐκάλιον· τοῦ δὲ ἀπολλωνίου μὲν γὰρ μαθῶ
 πλίστη μὲν εστ' ἴα ἀνιόντος πρὸς τὴν τῶν χρημῶν ἀρ' ἡσ'
 οἰσ' ἡσ'
 τοῖς ὄπλοισ· καὶ πολλὰ αὐτῶν τρέμον ἐν ἴσ' ἡσ'· καὶ δὴ
 κατὰ πεσὸν ἡμ' ἡσ' ἐπὶ τὸν περὶ ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ'
 οἰσ' ἡσ'
 παρματῆ· ὅπως περὶ αὐτοῦ προσεφ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ'
 ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ'
 ἐξ ἡσ'
 καὶ ὁ μὲν παρδῶξω διασωθῆς, ὡς ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ' ἡσ'

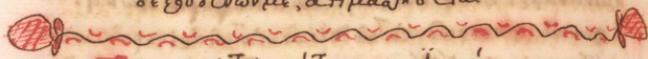
κασιλή ταύμιαν τ' αὐτῶ. Τελυθ'σαν τ' ἕσπελλου, δι-
 αδέχετα τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ οὐχ' ὡς ἀντίοχος οὐκ ἐπιφανὸς
 ἀνὴρ ὑπὸ τ' ἄφανος καὶ δ' ἄνος. ὅς καταλύσας τὸ νόμιον τῆς
 ἑξίερωςίας, ἰασηνὸν τὸν ἀδελφῶν τοῦ κατ' ἐστὸς ἔμπε-
 ρωθεμένον δέσση κατ' ἐν' αὐτ' τρισχιλία ἑξαμ' ἕξεν
 ταῖς ἐπὶ τὴν. ὅς τ' ἰασην τοῖς ἰουδαίοις ἑσθ' ἄσαν παρὰ
 ρομίαν ἐξεπολίτισε, καὶ τοῦ ἱεροῦ τὴν κινδemonίαν κατέ-
 λυσεν. ἐφ' οὗ ἀνακατήσασαν θ' ἄδην, τὸν ἀντίοχον
 αὐτοῖς ἐπέλεμυσεν. ἐπεδ' ἔταρ πολέμων κ' ἰαταὶ γ' ἰπ-
 πολεμαίῳ. ἡκουσ' τε ὁ π' φ' κ' με διαδοθήσας περὶ τοῦ
 τεθνακαίου. αἰσ' ἰν' ἰατ' χ' αἰροισοῖ ἑροσολύμ' τ'
 ταχέως ἐπαυτοῖς ἀνέλαξε. καὶ ὡς ἐπ' ἴσθησ' αὐτοῖς,
 ἄσθη. ἔδ' σ' ο. ὅπως ἴκτες αὐτῶν φαν' ἔσ' τῶ πρώῳ πολί-
 τλόμενοι νόμῳ, θάουσαν. ἰδόμεμα θ' ἰακαμέν' οἰοῖσ' ἰ-
 κ' τ' αὐτῶν ἰουδαίων ἐπ' ἴατε τὸν ἀντίοχον. διὰ τὴν πρὸς
 τὸν ὄν' ἰατ' ἀπέχρασαν.

Τούτοις ἐμὴ μὲν ἀκ' ἑρ' ἑξ' ἑρ' ες. ἔτα ἑξ' ες.

Τούτοις ἐμὴ μὲν ἀκ' ἑρ' ἑξ' ἑρ' ες. ἔτα ἑξ' ες.
 οἱ παῖδες. οἱ μὲν ἑρ' ες.
 ἑξ' ἑρ' ἑρ' ες τὸν ἑρ' ες. ὅς π' ἰατ' ἑρ' ες τὸν ἑρ' ες.
 μακακαίοις. ἔτα ἑρ' ες τὴν αὐτοῖς ἑρ' ες ἑρ' ες.
 οὐ μόνος διδάσκων, ἀλλὰ καὶ πρὸς τῶν. ἑρ' ες ἑρ' ες.
 τὸν ἑρ' ες ἑρ' ες ἑρ' ες ἑρ' ες τῶν, ἔτα ἑρ' ες τὸν ἑρ' ες.
 ἐπ' ἑρ' ες, πρὸς τὸν ἑρ' ες τὸν νόμου ἀποθανόν. αἰ δ' ἑρ' ες.
 ἑρ' ες, ἑρ' ες τὴν ἑρ' ες, τὴν ἑρ' ες ἑρ' ες ἑρ' ες. αἰ δ' ἑρ' ες.
 τεκνοφ' φαν' ἑρ' ες ἑρ' ες. οὐκ ἐν τῶ φ' ἑρ' ες ἑρ' ες τῶν τεκνων.
 ἀλλ' ἐν τῶ παρ' ἑρ' ες ἑρ' ες αὐτ' ἑρ' ες. τὸν ἑρ' ες, ἐκ δ' ἑρ' ες αὐτ' ἑρ' ες.
 καὶ μὲν δ' ἑρ' ες ἑρ' ες κοινὸν ἑρ' ες πρὸς αὐτ' ἑρ' ες. δ' ἑρ' ες καὶ δ' ἑρ' ες.
 αὐτ' ἑρ' ες. ἑρ' ες παρ' ἑρ' ες ἑρ' ες ἑρ' ες ἑρ' ες, ἀλλ' αὐτῶ
 τῶ κασιλή τῶν ἑρ' ες. ἑρ' ες καὶ ὄταμο τῶν ἑρ' ες ἑρ' ες.

Δια τῶν τοιαύτων παιδῶν. ἰσοφροσύνῃ παύλας φῶς
 Δια τῆς τεκνογονίᾳ οἱ δὲ παῖδες τοῖς ἱεροῖς παιδαγωγῶν δίδουσι.
 ὣς πρὸς δὴλον ἀντίστοιχον τὸν διάμεινον ἀντίνα διαμαρτυροῦν
 οὐδὲ διάσπαστων τῶν ἡμετέρων μελῶν καὶ ἀειδίξει πόλεμ
 ἡμῶν ἀναρῆσαι ὅτι καὶ ποικίλως ἐξ διαφόρων δῶμα
 ἀφανῶς φανερώς ἐκ τῶν δεξιῶν ἐκ τῶν ἀριστερῶν ὡς
 σκότος καὶ φῶς ἵν' ἐνίγει τῶ τροπικῶν ἀλλήλων καὶ καταμα
 ποδογράφον ἀθλητικῶν πάντων κερῶν ἡ τε ἀρῆν ἡν ἰσ
 οῦτος ἡ τε πολέμου καὶ διωγμῶν καὶ ἡ τῶν πάντων τῶν
 ἡ τε ἐν δόξῃ πολέμου μὲν ἡ τε ἐξ ἑσθῆς. Τουτέστιν ἡ τε
 ὑπὸ παθῶν ἡ τε ὑπὸ διωκτῶν καὶ ἡ τε ἐμφανῶς ἡ τε
 μετὰ ἐξέδρα. ἡ ἑλῶς ἀπαντὸ ἀρῆν καὶ ἡ δὲ ἡ
 ἡ κί ἀναρῆσαν τὴν παιδικὴν καὶ τὴν μερμηλιάδα τὴν
 ἀμαστινὴν τὴν γεννητικὴν καὶ φανερώς πολέμου μὲν
 ὅταν ἡ τὰ ὁμολογημένα ἀμαρτημῶν ἐπιπέμματα. ἰ
 ἀφανῶς ἐπιμουλομαίνον, ὅταν διὰ τῶν δόκωτων
 ἀφῶν κλεπῶν μὲν καὶ μουλομακίαι ἀφῶν πάντων
 ἡ μᾶλλον τοῖς ἀλλομοῖς διαγῆμασι καὶ τοῖς νέοις. ἰ ὡς φρ
 αἰ μέλισσαι τὰ χερσὶ ματὰ τὰ ἀνθ' ἀπαντὰ χερσὶν ἡ μῆ
 γουσι καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἐγκατεσπαρμένον πίδα εἰς
 ἐνός κρείου φίλο τε κνίαν καὶ τὴν κνίαν, οὕτως ἡ μᾶ
 ἐξ διαφόρων βίβλων ἐρῶν ἡ ζεσθῆσαι τὰ πρὸς ἀσπαρτῶν
 τῆς ἀρῆς σὺ μὲν ἀλλομῶνα ἡ ἡ καὶ διὰ πάλαι αἰεῖ
 ἡ ἡ φῶς καὶ ἡ φῶς. ἡ δὲ κνίαν ἐν ἡ μὲν ἡ τῶ. τουτέστιν
 ἡ κνίαν καὶ πλεονεκτῆ τὸν ἡ τῶν ἀνθ'. ὅταν ἡ σὺν τοῖς ἡ δίοις,
 καὶ γινώσκόμενος ὑπὸ τῶν ἡ δίων. καὶ τῶν αὐτῶν οἷς ἐν
 ἀσπελίοις ἡ φῶς. ὅτι καὶ γινώσκου τὰ ἡ μᾶ, ἡ γινώσκου
 ὑπὸ τῶν ἡ μὲν ὁμολογημένους τε καὶ ὁμολογῶν. ἰ τούτο
 τοῦ ἡ φῶν. ἡ τῶν φῶν ἡ ἡ ὁμολογῶν ἐν ἡ μοῖε μ

προσθεν των ανων, ομολογησω καμ εν αυτω εμολογησω
 του προς μου του ενδουσις - δεξιοζομενος τε και δεξιοζομενος.
 του ποδι του εντω προσθεν των βασιλεων προσενλη τον ερε
 υπο θυρα κερμον. διμ' του δεξιοζομενος με δεξιοζομενος. ε
 δε εθουδων με, αντιμαθισται :-

Του αιτου ες τον μαρτυρα κησελγονον :

Αρωτε φναλιαν του, ορος εσιμαθικρον εν πολυ φαρμακον.
 προσδετην υσφαραν, θερμωνυ δατων εν ενελυσις
 εκη ουδιδιανου θεολο. τουτο μεν, διατην ενυχίαν. τουτο
 δε, διατην εν θερμωνυ δατων παρηγοειαν της ενυχίης
 των νεφρων ααδύσαν, ου παρηγοειαν εν ορτη του κελου
 κησελγονου. ου δυναος ου μακρον απεχναλιαν του.
 μετα του μεανημδεν της μενικτου μαρ. παρηγοειαν.
 το παρηγοειαν εν εντα μενου εζεφνησεν :-

μικρου κησελγονου εζεφνησεν. εν εντα μενου εζεφνησεν :-

Αρθλιον φησι παρηγοειαν εν ημας ο μενικτου κησελγονου,
 ανεμωμιας. και φησι της εντα μενου εζεφνησεν παρηγοειαν
 μητη εν κηνου μενημη ατιαλομενοι και υφελουμενοι. ε
 υμας εν καρτηρ σατευθισαμενοι την εντα μενου, της προς
 αρετην δια του λογου παρηγοειαν. ε ταυτα τινες; οι
 θαυμαζοντες τα εν κηνου αη και τη ματερος τιμωντες
 αυτοις ορτη. κησελγονου. ου το μενησται των ααδύσαν
 εστιν. ανηκα οναρεσι το παρηγοειαν εν εντα μενου,
 ως ανηκα οναρεσι το ανηκα οναρεσι. και ταρ φουσα τινες εστιν προς
 τα άλλα εν εντα μενου. εν ταυθα ου η εν εντα μενου
 ηναι. διμ' ανηκα οναρεσι των εντα μενου. ε παρηγοειαν
 των αει ζωνων εν εντα μενου, οσον εν εντα μενου και
 υφελουμενοι. εστι δε μενημη, οσα ααδύσαν. και μαθεει

τῶν τούτου παθητῶν. ἡ δὲ μνήμης ἐξ ὁδοῦ καὶ συμβολῆ
 διὰ τοῦ δώμενου τὸ καὶ τὸ χρέος. φιλοτιμίαν περὶ ἡμῶν
 μάλιστα. ἐὰν ἄρα τὸ σὺν τὸν ἐν πορῶμεν, ὡστε καὶ
 χρέος ἐκ τῆν ἰσῶν καὶ πόμοις προεβίθῃναι. τοῦτέστι, μὴ
 μόνον ἐπισημῶν, ἀλλὰ καὶ φιλοτιμίως τοῦτο ἐπισημῶν. ἀλλὰ
 μάλιστα πάντες ἔμεν ἐν δεῖξι λόγων καὶ πέντες, ὡς μὴ δὲ τὸ
 κεφαλαίον μόνον δύναισθαι ἀποδῶναι. τοῦτέστι, τὴν ἀπὸ
 εὐφροσύνην. ἀνδὲ καὶ πέντες φανῶμεν, οἳ δὲ τὸ σὺν τῶν
 μνήμῶν δὲ σαφῶς αἴτιος. καὶ ἐνεκατῆς ὑπερμελείου οἴου
 καὶ τῆν ἡμετέραν μνήμης αὐτοῦ δεδωκεμέναι τὰ τὸ
 ἀφῆκε χρέος. ἀλλὰ μὲν γὰρ μὴ μέρων τῆς μνήμης αὐτῆς
 καὶ ἐνεκατῆς τοῦ λόγου πέντες. ἀλλὰ οὐδὲ αὐτὸ τὸ κεφαλαίον
 ἴσως τὸ ἀπὸ εὐφροσύνης καὶ μόνον ἐστὶν ἐκ τῶν δυνάσθαι μὴ τίτε
 μετὰ προεβίθῃ καὶ ἐπισημῶν καὶ φιλοτιμίας τῆς
 εὐφροσύνης. σὺν τῶν σαφῶν δὲ μὴ μὴ μὴ μὴ μὴ μὴ μὴ μὴ μὴ
 ὡς πᾶν φέρων δεδωκεμέναι τὰ σὺν μὴ μὴ μὴ μὴ μὴ μὴ μὴ
 οἴμμε μὴ
 οἴμμε μὴ
 καὶ ὡς φιλόσοφος ἴσως κατεργητικὸς ἐκ
 μαθῶν ὑπομῶν. οὐ γὰρ τὸν ἐν λόγῳ λέγει ἐν ταῖς φιλο-
 σοφῶν. οὐ δὲ τὸν μαθητῶν ἐπισημῶν μόνον ἐκ τῶν
 χρεῶν ἐπισημῶν οἴου πᾶν τῆν δὲ ἐφῆκεν ἡ μαθῶν οἴου σαφῶς
 μόνον αἴτιος. εὐφροσύνη τε ἄνδρ' καὶ γὰρ ἄξιον ἐν χρεῶν
 τὸ προεβίθῃ. ὡς φιλοτιμίας καὶ τὸ μόνον δὲ ἀμνήμης
 φέρων αὐτοῦ. ἀφῆκε μὴ
 ἐπισημῶν. τοῦτέστι, λίαν ἐν καίρῳ καὶ οἰκονομικῶν
 καὶ ἀλλοῖς μέτροις δὲ. καὶ ἄλλοις γὰρ μέτροις ἐν μὴ καὶ
 τῶν ἀποδῶν καὶ τῶν ἐπισημῶν. οἳ τὰ ἄλλα πᾶν τὰ
 μέτροις καὶ τῶν ἀποδῶν καὶ τῶν ἀλλοῖς μέτροις, καὶ τὸ ἐν τῶν
 σοφῶν ἀποδῶν τὸ ἀφῆκε μὴ
 γὰρ φησὶ ματῶν καὶ οἰκονομικῶν καὶ τῶν τοιούτων ἄλλων, ἐν

ὅτι περὶ ἡδὺν αὐτοῖς αὐτοὶ ὕπιοι. ὑποτέθεικε δὴ καὶ διωχούτες
 καὶ λίκιμνῶντες ὑπὸ πνέου διωκόμενοι σου. ἀλλὰ πάντες
 μέτρον καὶ σταθμῶν διέταξας καὶ εἰς ἄθροισμα. Τούτες ἐστὶν ὡλοῦ
 πάντες εὐδοκίαι. ἀλλὰ καὶ σταθμῶν ἐκείνου περιεσφαιρωτοῦ
 ὅσα ἀνὰ τὴν λογίαν. ἀλλὰ ὅσον πού τις κεραιὸν ὑμῶν καὶ
 ἰρησὶ μὲν ἐπὶ ἀθροισμα. ἐκ τῆς φιλομαρτύρου σου χάριτος,
 ἐπὶ τὸν λόγον τὸν περὶ τοῦ μαρτύρου. ἐκ τῆς σωματικῆς
 ἀνέσεως ἢ ἡσυχίας καὶ τὸ ἡσυχίον χαρίζεται, ἐπὶ τὴν πνέου
 ἐστὶ σὺν. ἡ κομωτὰ ἴνα τὰς ψυχὰς ἡμῶν θρέψωμεν τὰ
 τοῦ αἰγίου ὁδὸν τοῦ μενοῖ. ε πὶ ποδοῦ μενοῦ ὑμῶν
 τέκνα καὶ ἀντεποδοῦ μενα. ἐτάξεσθε:

Καὶ ἐπὶ τὴν φωνὴν ὑμῶν ἐπόθω ἀποδομῶν. ἐκ τῆς ἐμῆς
 σπαραξοῦ μακαρῶν, καὶ οὐ μόνον λέγω τὰ ἑμῶν. ἀλλὰ
 τοῦ μέτρον μαρτύρου. ἀλλὰ πρὸς ἡμῶν ἡμῶν οὐκ ἔστιν.
 τοσοῦτον ἀπὸ τῆς ἀλλήλων ἀλλήλων, ὅσον δὴ καὶ ὡς
 πρὸς ἀλλήλους οὐκ ἔστιν ἀλλὰ ἀθροισμα. ἐπὶ τὴν
 τοῦ ποδοῦ μενοῦ ἡσυχίαν, ὅπου τοῦ ποδοῦ τοῦ
 εἴλεται. ὡς περὶ καὶ ὡς γράφει μαλλον κείμω σὺ
 ἀποστασὴν τῆς ἐπιτητί, τοιοῦτος ἄνοστος ποικίλλει
 κτήρας. θελὼν γὰρ μὲν σαθρὸν σίνα καὶ ἀρχὴν τοῦ
 ὁρημανοῦ οὐκ ἔστιν ἀλλὰ ἀθροισμα, ἀθροισμα πρὸς ἄλλο
 ἐπὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς θεωρῆσαι ἡμῶν ἡμῶν μετὰ τὸ γράφει. ἡμῶν
 γὰρ ἴδαν τὸ ἀρεῖ μεν, οὐδὲν ἔστιν. ἐξουεῖ πὶ δουδὲν ἡμῶν
 παρὲν ἡμῶν γὰρ ἡ ἐκαστὸν ἡμῶν πρὸς ἄλλο
 τῶν ἐμῶν λέγει. ὡς γὰρ φησὶ ἀποστασὴς, ἴδε μετὰ ἀθροισμα
 οὐκ ἔστιν κακὰ. τοσοῦτον οὐκ ἔστιν ἀλλήλων ἀλλήλων, ὅσον τῶν
 πρὸς ἄλλο μετὰ πρὸς ἀλλήλους, ἀλλήλων ἡμῶν
 τοιοῦτος ἐπὶ φουδὸν ἀπὸ τοῦ οὐδοῖ. ὡς πρὸς ἡμῶν οὐκ ἔστιν
 τοῦ ποδοῦ μενοῦ. καὶ ἡμεῖς ἡμῶν πρὸς τὴν ἐμῶν μετὰ

ὅταν ὑπόθεσιν καὶ μὴ μιν καὶ ἀπαθήσεως γίνετ'. καὶ
 οὐδ' αὐτὰ ἐκείνου ἐπιλαθέσθαι πρὸς ὃν ἀνακαίμην ἐν
 ἐπιστολῇ σωθήσθαι. ἐπεὶ δὲ ἐμπύρρα μιν εἰρηχίτη
 πύρρα λήσανον αὐτοῖα κεκρυμμένον. κατὰ χριστιανικῶς δὲ
 καὶ μεταφορικῶς ἐμπύρρα λέγεται, ἐπὶ τὸ ἐναπο-
 μέναν ἐπιτί κατὰ λύμμα μνήμης καὶ σωζόμενον. καὶ
 ἡμεῖς δὲ οἱ χυμαθῆται. τοῦ κενώσαντος ἐαυτὸν δι' ἡμᾶς. ἡ
 μορφῶ δούλου λαμοῖος. καθ' ἑλίποποισίς οὐ ἀπόστο-
 λῆσθε τοῦ τοῖς μακροῦν ἡμεῖς καὶ ἐσκόοσ' ὄντας τῶν οὐρανῶν,
 πρὸς ἐαυτὸν ἐλυσαντος. καὶ σιωπαγόντος διὰ τῆς ἐπι-
 τοῦ σφύτων χαρῶν ἐκτασεως ὡς ἡ ὑπόσχεσις. ὅταν
 γάρ φησιν ὑψωθῶ, πάντα ἐλίσσω πρὸς ἐμαυτὸν. πῶς
 οὐκ ἐμέλλομεν ἀλλήλων ὀφθαλμοῖς καὶ παρὰ δρᾶσθαι.
 περὶ λαμῆν τε καὶ περὶ πλακῆνας. ἡ ὄφθοι παῦλοσ ὀφθῶς
 ἐφροσίσι ἐπίσελλ, τὴν σφην τὴν ἐνότατα τῆς πίστεως ἐν
 τῷ σωθεῖσθαι τῆς φρήνης. καθ' ἅπερ γὰρ ἐπὶ τῷ σωθεῖσθαι
 ἐπὶ τὸ σωθήσθαι τὸ πᾶν, οὕτως ἐν ἡμῖν τὸ αἴγιον πᾶν. καὶ
 ὡς περὶ ἀν' ἡμεῖς ἡ ποδὲς πρὸς τοὺς ποδῶν μαρτυρίας
 ἐκείναι οὐκ ἐπιλοπὸν ὑφ' ἐνὶ σωθεῖσθαι συγροτῶνται. οὕτως
 ἡμεῖς τῶν ἐν ὧσιν ἡν τὸ πᾶν δὲ ἀποκινῶ ἀπολέσμεν, ἐάν
 μὴ τῆς ἐπιστολῆς σωθεῖσθαι μεθ' ἡμῶν. ἡ τίς ὑπόθεσις ἐπὶ περιστατικῶν
 νόμου καὶ προφητῶν. ἐν ταῦτ' ἐγὰρ ὁ λόγος ὁ νόμος καὶ οἱ
 προφῆται ἐκ κρέμαν).

ἐν κενὸν τοῦτο ἡ δὲ ἔρεσι:

ἡμεῖς φησὶ καὶ πρὸ τῶν τοῦτο ἡ δὲ ἔρεσι, ὅτι οὐδ' ἀμαρτω-
 ῶν ἀλλ' ἀνὰ τῆς ὀφθαλμοῖς πρὸς ἐμαυτὸν. οὐδὲ γὰρ ἵπτοι
 τῶν ὑψωθῆσθαι καὶ ἀναμονῆν ἡ ἐκλυτῆρα. ἡ ἄλλοσ γὰρ λέγει
 καὶ ἡμεῖς. ὡς τὸ ἐκλυθῆσθαι τοῦ τελευτῶν τῶν ἐκείνων.
 ἡ ἄλλοσ ἐστὶ καὶ οὐ πρὸς τοῦ καλοῦ προσηλῆς. καθ' ἅ λέγεται καὶ
 ὁ οὐκ ἐκλυθῆς. καὶ ἐπὶ ἡ ἄλλοσ ὁ ἐρωτικὸς, ὁ μὴ ἀν' ἐχθρῶν

Ἐπερὺν γίνεσθαι τὸ αἰλουμανον, ὃν καὶ ἔλατῶσι ἀνακλῶμεν. ἐπὶ
ταύτου τοῦ ἐρωτικῆς ἡλίου φησὶν ὁ θεολόγος. ὅτι ἐξ ἡσυχίας
τὴν ἀνακλῶν, ἀλλὰ ἐκ τῆς ἐκωθῆναι τῶ ποθουμένη. καὶ
ὅτι περὶ βουκολικῶς ὁ θεὸς κεί τ' ἐπαύλιον. ὅτι οἱ ποθῶντες
ἐν ἡμέρᾳ γρηγορουσὶ, τοῦτο παρὰ φρεσὶν καὶ ὁ θεολόγος
ἐπιφασὶν. ὅτι τοῖς τῶ ποθῶ φλεγομένοις καὶ τὰλαι πορρ-
μένοις. ἡμῶς ἡμεῖς βίος ὁλόκληρος ἡ καιδικῆ. ταυτέστιν.
ἐάν κ' ἡμῶς ἡμεῖς τῶ αἰλουμανῶ χειρῶ σὶ οἱ ἐρωτῶντες,
οὕτω ἀλάκην τῶ. καὶ ὅλην ζωὴν ἀνοῦ χειρῶν τες. καὶ ἡμῶ
ἰδόντες ἐκῆνον. δαχτερον δὲ ἐργετήθημεν. ὅτι κ' ἡμῶσιν ἡ-
μεῖς, ἀλλ' ἡμῶς ἐπιστῶσας ὡς τῆς πανημερίας, ἡλθόμεν.
καὶ ἡμῶσιν ἐν τῶ ποθῶντος γοργία. παρῶσιν, οὐκ ὅτι οἱ
ἐρωτῶντες ἐρωτῶμεν. οὐκ ὅτι οἱ ἄλλοι παρῶσιν ἡμῶσιν ὅτι οἱ
αὐτῶσιν ἐρωτῶμεν. οὐδὲ ἀπελήφθημεν μαρτύρ ἡμῶσιν ἡμῶσιν.
ἡμῶσιν ἐν τῶ ποθῶντος γοργία. αὐτῶσιν ἐρωτῶμεν. ὅτι οἱ
ποθῶντες ἐρωτῶμεν. οὐδὲ ἀπελήφθημεν μαρτύρ ἡμῶσιν ἡμῶσιν.
καὶ ὅτι οἱ ποθῶντες ἐρωτῶμεν. οὐδὲ ἀπελήφθημεν μαρτύρ ἡμῶσιν ἡμῶσιν.
τὰ μὲν ἄλλα, καὶ τῶσιν ἡμῶσιν ἡμῶσιν. ἀφ' οὗ τῶ ποθῶντος γοργία.
καὶ τῶσιν ἡμῶσιν ἡμῶσιν. καὶ τῶσιν ἡμῶσιν ἡμῶσιν. καὶ τῶσιν ἡμῶσιν ἡμῶσιν.
φορτίον τοῖς ἡμῶσιν ἡμῶσιν. ἀπερὶ τῶσιν ἡμῶσιν ἡμῶσιν. καὶ τῶσιν ἡμῶσιν ἡμῶσιν.
πίναξ καὶ ἀπερὶ τῶσιν ἡμῶσιν. καὶ οὐδὲν ἡμῶσιν ἡμῶσιν. καὶ τῶσιν ἡμῶσιν ἡμῶσιν.
τῶσιν ἡμῶσιν ἡμῶσιν. οὐκ ὅτι οἱ ποθῶντες ἐρωτῶμεν. οὐδὲ ἀπελήφθημεν μαρτύρ ἡμῶσιν ἡμῶσιν.
ὅσα τῶσιν ἡμῶσιν ἡμῶσιν. καὶ τῶσιν ἡμῶσιν ἡμῶσιν. καὶ τῶσιν ἡμῶσιν ἡμῶσιν.
οἱ οἱ ποθῶντες ἐρωτῶμεν. οὐκ ὅτι οἱ ποθῶντες ἐρωτῶμεν. οὐδὲ ἀπελήφθημεν μαρτύρ ἡμῶσιν ἡμῶσιν.
πορρῶ. ὅτι οἱ ποθῶντες ἐρωτῶμεν. οὐκ ὅτι οἱ ποθῶντες ἐρωτῶμεν. οὐδὲ ἀπελήφθημεν μαρτύρ ἡμῶσιν ἡμῶσιν.
ὑποκαταλείπει ὑποπίπῃ πᾶσιν καὶ ἐξυμῶσιν. οὐκ ὅτι οἱ ποθῶντες ἐρωτῶμεν. οὐδὲ ἀπελήφθημεν μαρτύρ ἡμῶσιν ἡμῶσιν.
μολακῆ. καὶ δὲ τὸ ἀμαφῆσιν καὶ ὑποπίπῃ πᾶσιν καὶ ἐξυμῶσιν. οὐκ ὅτι οἱ ποθῶντες ἐρωτῶμεν. οὐδὲ ἀπελήφθημεν μαρτύρ ἡμῶσιν ἡμῶσιν.
λήως καὶ ὁ μάλωσιν ὑποπίπῃ πᾶσιν καὶ ἐξυμῶσιν. οὐκ ὅτι οἱ ποθῶντες ἐρωτῶμεν. οὐδὲ ἀπελήφθημεν μαρτύρ ἡμῶσιν ἡμῶσιν. καὶ

ροσε δ' ὄθρνεών ἀπολήματ' ὑπερὲν ἔλαιον· ἢ περιρρέουσα,
 ἢ μεγάλη καὶ πλατὴα καὶ οἶον περιχευμένῃ τῷ σώματι· οὐ
 λίθοδταυγῆς· οὐκ ἀκούσθηθε ληγοντὶ καὶ βλάσφον· οὐ μὲν
 ὁ δὴ τὴν ὄσφρ κρινεθῆ λήουσά· οὐκ ἐστὶ δὴ μωνεθεατρ,
 ἐκμανῆς ποιῶντες τοῖς κρητοῦταισ· ἢ τὸν κρητοῦμενον εἰς
 φιλοδοξείαν ἐξήποντες· τούτ' γὰρ πάντων καὶ αὐτοῦ τοῦ
 κρητῆ θαιύσθου δ' ἡμου εἰς θεάτροις, πάλαι τοῖς ἐπιθιμοῦσι
 τούτων παρεχωρήσαμεν· ἐμὲ δ' οὐδ' ἐλάσων ἀναπερι-
 θημισαμην· οὐδ' ὅσα ἢ οἶνεθονα καὶ βλασφημίαι οἰάτινος
 εἶλες τῆς πρῆτις κήνης ἐκσεως τοῦ ἐβλουτῆ τινος εἰσεως
 ἐξ ἐκ ἀπολάλημεν· ἐκῆθεν γὰρ ἐρρηθη ἐπιληθονία πᾶσα·
 φιλοδοξεία· φιλαργεία· καὶ οὐ μόνον αὐτοῦ οὐχὶ πῆθ'
 τούτων, ἀλλὰ καὶ πολλὴν ἀνοιαν ἐκταγινώσκω τῶν ἀνε-
 χόμεν τούτοις κρητῆσθαι· καὶ διαφθεροῦν τὴν μέγα-
 λον πρῶτ' ἡσυχίαν ἀλέγησαν· τὴν περὶ τὰ τασηνά ταῦτα
 μικρῶς περιπρία· οἷς καὶ ὁ θεὸς ἀμείωστα ληθίση λέγ.
 ὅτι τὰ ἄσατ' ἐκ ἄλλοτε ἄλλο μὲν ὑποχωροῦντα, οὗτοι
 ὡς ἐστὶν ἐλογίσαντο καὶ ὠχρῶς φάγοντ'· περὶ ἐκῆνο
 δ' ἐμόνον ἀπλοσὶ ἡμί· καὶ τῆς κλησὶ τῶν τὰς ἀπληστίας
 ἐμαυτὸν ἀποδέχομαι· τί δέ ἐστι περὶ ὅτι ἐχρῆ τὴν ἀπληστίαν,
 ταῖς τιμῆσιν τῶν μαρτύρων καὶ τοῖς αἵμασιν ἐπιβρῶσμαι· ἐ
 αὐτοὶ μὲν ἠλάσαν καὶ ἐνίκησαν· τῶν δέ σφ' ἀνομῶν αὐτῶν
 καὶ τὴν δόξαν, ἐγὼ οἰκῶμαι καὶ ὡς αὐτοῖς δεσπότης
 οὕτως ἀλλοῦ:- **Ἡ**σῶσιν μὲν δὴ μαρτυροῦσιν παρῆρισε:
Ἡσῶσιν μὲν δὴ φησὶ πᾶσι πανηγύρεζον μαρτυροῖσι· ἐκ αἰοίτην
 ἐκτῆσσαι, ἵνα λέγω μὲν περὶ αὐτῶν· ἐκ αἰοίτην, ἵνα ἀκούσθαι
 ἐκ δ' ἀνοιαν ἵνα περὶ τῶν αὐτῶν ἀπληστίας διανομῶσθαι· ἐ
 πᾶσι τ' ἐλάττω ταῦτ' ἐνομίζωμεν· καὶ γὰρ τὸ πρῶτον οὕτως
 ἐχῆ· ὡς ἐμμεμνηθῆσθαι, ὅτι πολλὰ μὲν ἔστι τὰ ὀνητοῦτα

ἡμας καὶ σαδλον ἄ προς ἀρ Γω. ο λόγος δὲ ἀλλοίωμα
πολλοὶς ἀρ τῶν ἀπὸ θεοῦ διηλέχθη. ἢ ὁ ἐμφύτος λογομορῶς, νόμος
ὁ γραφῶς. Τὰ δὲ τῶν προφῶ τῶν παρατελέμ. Τὰ δὲ ἀλλοί
ἀποστλ. αὐτὰ τὰ τοῦ χυπάθου, τοῦ μαρτύρου ὅτι τὸς ἐδὲ ποτὶ
σιλάτου. καθαρῶς οὐδὲ ἀπόστολος. Τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἵδ
πρὸ τοῦ μαρτύρου. πρῶτος ἀρ τῶν μστῶν τοῦ μαρτυρῆως
ὑπερ τῆς ἀληθῆς ἀνρέθου. Ζητῆ περὶ μεφῶ οὐδὲ ἀποστλ
ἀνόν, ὅς τιν ἀλλοθου ἀμὴν λευλάκου. Τοῦς ἐπὶ τὸν ἄρον
ἀνελεθῶν ἄ, καὶ τὰς χῆρας ἐναυτῶ ἀπὸ ἀρ Γω. ἴνα δὲ
μεν τοῦ ἴθου θῆναι, πᾶν τὰς ἐκείνου πρὸς αὐτὸν κατὰ τὴν
ὑπόθεσιν. Διὰ δὲ τοῦ τὰς χῆρας ἀπλῶσαι, ἐμὲ ὡς ἀρ
καὶ ἐναυτῶ ἀπὸ ἀρ Γω. ἐν δὲ τῶ προσκλωθῆναι, προσκλωθ
τὴν ἐμὴν ἀμαρτίαν. ἐξελήτα ἀρ Γω οὐ τὸ καθῆμεν ἡ
χρῶς ἀρ Γω τοῖς δόγμασιν. ὅν ὑπεναυτῆ μὴν, καὶ αὐτὸ
ἦρσι ἐκ τοῦ μέσου. προσκλωθῆσαι αὐτὸ τῶ ἀρ Γω. Ταῦτα δὲ
πρὸς κολασαῖς μεν ἰεργῶν ἴθου ἀποστλ. τοιοῦτον ἐξ ἡ
τὸν νόμον, ὅτι τὴν σωθῆναι ἡν ὅθι πρὸς τὸν ἀδάμ ἐποίησεν
ἡ πᾶν. ἢ αὐτῆ ἀρ Γω ἀπὸ τοῦ εὐλου, ἀποθανῆ. ἡν καὶ
κατῆχεν ὁ διάλογος ὡς χρῶς ἀρ Γω καθῆμεν, ταῦτα ἡν ἡ
ἐξήληται καὶ ἐχάραξεν. οὐκ ἔργοις, ἀλλὰ τοῖς τῆς πίστεως
ἀέγμοσι. καὶ αὐτὸ δηλαδὴ τὸ χρῶς ἀρ Γω ἦρσι ἐκ τοῦ μέ
ως τε μὴ δὲ φαίνεσθαι. ἐξ ὅθεν αὐτὸ προσκλωθῆσαι τῶ ἀρ
καὶ περὶ πᾶσιν. ὁ περὶ αὐτὸ λέγομεν, ἀλλὰ τῆς χομῆς
ὁ ἀρ Γω ἀντὶ τῆς κρήτης, καὶ ἐπὶ τῶ τοῦ χυπάθου, τοῦ ἐν
εὐλω ἀναρτῆ θέντος. ἴνα καὶ τὸ ζῆλον αὐτῶσιν ἐν τῶ κρεμα
θῆναι ἐπαυτό. καὶ τὸν ἴθου τούτῳ τὸν διάλογον θελομ
εἶσιν, ἐν τῶ αὐτὸς θελομ ἡθῆναι. καὶ τὴν ἡδὴν ἡν ἡσ
τὴν ἡμᾶς θανατώσασαι. ἐν τῶ κρεματῆ θῆναι χελομ καὶ
ποτὶ θῆναι ὅθι. καὶ τὸν ἀδάμ ἀνασῶσιν τὸν πρῶτον, ἀπὸ

ἀδὰμ γενόμενος· καὶ τὸν ἄνομον πεσοῦσαν ἀνακλήσασθαι·
 τοῦτέστι τὴν κατὰ νόμον αἰώνιον· ἢ τατὰ ἀρχὴν αἰῶνα
 τῆς τοῦ θ' ὁμοιωσεως ἀπολέσαντες· τοσοῦτον ὅτι ἡ μὴ
 μοῖρα μὲν, οὐδὲν ἐλάττω ἢ μὴ ἴσως παιδαγωγία τοῖς κ' ἴσως
 οἴπινες ἢ οἴοντες κατὰ μὲν, ὡς ὁ λόγος ἐαυτοῖς τῶν θεῶν
 κ' διεφθάντες· τοιαῦτα γὰρ τὰ ὀλοκαυτώμενα· λογικὰ δέ,
 κ' ἀφοριστῶν ἄλλοι· ἐπιπάλιν θ' μὲν τέλη καὶ ἄνω μ.
 οἴα καὶ ὀνόματι προσάγειν ἐκέλευσε μὴ κολομα· μὴ ἄτελε·
 μὴ παύσεσι π' ἔχον· μὴ χωλὰ καὶ ὡς τὸ τμητ'· ἢ εἰς ὀνόματι,
 ἢ ἄλλο πρῶτος ἀφορισμένα τοῦ σώματος· διὸ μὲν ὀνομα,
 π' πικρῶς ταῦτα ἐτετέλετο· οἱ δὲ ἄγιοι, διὰ θινὴν ὡφθ' ὅ
 τέλη αἰώνια· μὴ δὲ ἄτελες ἢ μέλος ἢ αἰδηθὴ ἔχοντες·
 διὰ πάντ' ἔτελε καὶ ἄρτια τῶν θεῶν παρρησίαν τὰ μέλη
 αὐτῶν, καὶ ἄσφαται καὶ τὰς ἀχλαί· γέρουσι δὲ ὡς κ' ἀσφαί
 καὶ προσφορῶν δεικταί· ὁμοῦ καὶ ἐκ τῆς τ' ἰσῶν ὀνομα
 σωματικῶς προσφερομένης· περὶ ὧν λέγει ὁ θεός· διάμεν
 τοῦ δαδ' οὐδέ εἶμαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχου· οὐδέ ἐκ
 τῶν ποιμνίσου χμαροῦ καὶ ἐπὶ πλὴν ὀλοκαυτώσει οὐκ
 δοκίσης· διὰ δὲ τοῦ ἰσῶίου, τίς ἐξίτησε ταῦτα ἐκ τῶν
 χρωῶν ὕμων· πλὴν καὶ ἐκ τῆς ἀλλοῦ ἢ καὶ οἰκονομικῶς
 αἰθυσίαι σὺν χωρῆθ' ὄσαν· διὸ μὲν ὡς ἰσῶ σωματικῶς
 πικρῶς, καὶ τὸ τε ἀδεκτοῖσ' ὄσαν· διὸ ἢ ἄλλοι δεικταί ἢ σὶ
 προσφορῶν· καὶ κ' ῥυκας μὲν τῆς δ' ἰσῶ· ἐπιπάλιν δὲ καὶ
 ἔλεγχοι τοῦ κ' ὄνομα· κατὰ λ' ται πλ' ἰσῶ· δι' ὧν ται κ' ἢ
 αἰμασιν αὐτῶν, τὴν μὲν ἄμαρτίαν κατὰ λ' ἀθρονες· τὸν δὲ
 κόσμον καθαίροντες· καὶ ἀπ' ἑαυτοῦ ὀνομα ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ σωματικῶς
 ῥωσις· τοῦ κ' ἰσῶ τος προσφερέμαρ παρ' ἑαυτοῦ· καὶ ὀλοκαυτώσει
 καὶ τοιαῦτα θ' ὄσι· τούτου γὰρ σωματικῶς νοουμένου, θ' ὄσι αἰ
 ἴσαν τὰ ἄλλοι· π' πικρῶς δὲ, οἱ τοιοῦτοι μαρτύρες, οἱ καὶ τὸν ὀνομα

συνεσχέρωσαν· ἐλήπον τ' ἐς τὸ πικρῶς νοούμεν· ἐπλήρωσθε
ἀεὶ αὐτοὶ ἑαυτοὺς προσφέροντες, τὴν ἡλικίαν δὲ κατὰ τὸ ὄνειδος.
ὁ περὶ δ' αὐτῶν ἡμεῖς ὁ λόγος αὐτῶν· ἡ γὰρ τὰ προσεταγμένα ἔλαβον
ἠναὶ καὶ υἱοὺς ἁλοῦ· πολλῶν μάλιστα τὸν προσεταγμένα·

Εὐδοκίμου κηρύξιον· Ἰοημιώτα λούμοι πρὸς ἱερόνομον·
Ἐπιστάτην ὡς θεολόγος πρὸς παιδύειαν πάντοτε μαρτυροῦν· δι-
ὅτι πολλῶν ὄντων τῶν παιδῶν τ' ἡμᾶς ἄρα ἔστιν, οὐδὲν ἔλαβον
ἢ σὶν ἑσὶν ἡμεῶν· οὐδὲν ἔλαβον· ὁ πρὸς ἡμᾶς, ὁ πρὸς ἡμᾶς,
πλεονεχία ἔχει διὰ τοῦ καλοῦ· ἡμεῖς τὸ ἄλλοι μαρτυροῦμεν,
ἢ τὰ ἐσθλὰ προσεταγμένα, ἐπιδοῦν ἑκάστοις λόγον
καὶ φησὶν· ὁ πρὸς ἡμᾶς οὐ σισίνοι ἄλλοι μαρτυροῦμεν τῶν κηρύξιων,
ὡς πλεονεχία ἡμῶν ἡμεῖς τῶν· ὁ πρὸς ἡμᾶς τῶν ἀπὸ τοῦ
φθόνου πρὸς ἡμᾶς· ἢ τὰ καὶ τὰ καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ
τῶν ἀπὸ τοῦ φθόνου, καὶ ὁ λόγος πρὸς αὐτὸν μετατίθηται· ἡμεῖς
αὐτοὶ· καὶ ἡμεῖς μὲν, ὅτι τῶν λόγων, οἱ καὶ ὡς ἴνα ἡμεῖς
κίσειαν· ὁ λόγος γὰρ τῶν λόγων ἡμεῖς καὶ τῶν· ἡμεῖς οὐκ ἀπομύ-
κτα τῶν ἀπὸ τοῦ φθόνου καὶ ἐπιδοῦν ἡμεῖς, οὐκ ἔστιν ὁμολογία τὸ
φιλοφρονεῖν ἡμεῖς τῶν ἀπὸ τοῦ φθόνου καὶ ἐπιδοῦν ἡμεῖς· ἀλλὰ
διὰ τῶν τῶν θεολόγου πρὸς τὰ ἀπὸ τοῦ φθόνου ἡμεῖς,
ὅτι τὰ φθόνου καὶ παρέλπει δὲ ἡμεῖς τῶν ἀπὸ τοῦ φθόνου, ἐπι-
δοῦν ἡμεῖς τῶν ἀπὸ τοῦ φθόνου· τὰ γὰρ ἡμεῖς παρέχοντες ὅταν
μετὰ τὴν τῶν ἀπὸ τοῦ φθόνου παρέλασιν προσεταγμένα, τότε μάλιστα
ἐπιδοῦν ἡμεῖς τῶν ἀπὸ τοῦ φθόνου· ἡμεῖς πρὸς ἀπὸ τοῦ φθόνου
μετὰ τὸ παρέλασιν τῶν ἀπὸ τοῦ φθόνου καὶ ἐπιδοῦν ἡμεῖς· ἡμεῖς
ἀπὸ τοῦ φθόνου ἡμεῖς τὸ παρέλασιν τῶν ἀπὸ τοῦ φθόνου καὶ ἐπιδοῦν ἡμεῖς,
τὸ πέριξ τῶν· ἡμεῖς μάλιστα δὲ ἡμεῖς τῶν ἀπὸ τοῦ φθόνου καὶ ἐπιδοῦν ἡμεῖς
ἡμεῖς τῶν ἀπὸ τοῦ φθόνου καὶ ἐπιδοῦν ἡμεῖς, μετὰ τὸ παρέλασιν τῶν
ταρῶν τῶν ἀπὸ τοῦ φθόνου· καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ φθόνου καὶ ἐπιδοῦν ἡμεῖς
ἡμεῖς, ὑπερβολικῶς δὲ καὶ ὑπερβολικῶς ἡμεῖς τῶν θεολόγος· ὅτι

κίσελμος τοσούτον τοὺς ἄλλους εὐίκα, ὁσοῖοι λογικοί τε
ἄλογοι. τοῦτον ἐστὶ πᾶσιν ἡμεῖς τὸ περὶ τὴν ἰσχυρίαν
εὐκτα, ὅτι ἡλικιότερῃ σιγῆς ἔχουσιν ἡμῶν μοῖροι.

Ὅτι κίσελμος ὡς ἄνδρες. ἑτάξις ἐστὶν:

Διὰ σομαιφρὸν ὑμῖν τακτὶ τοῖς κίσελμοις. ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι
τὸν ἄνδρα, ἔφρασεθ' τε τῆ ἀναμνήσει. καὶ οἱ ἄλλοι ὡς
μάθητε τὴν μὲν δόξαν, καὶ τὸ κάχυμα τῶν χεῖρας τῶν
οὗτος τὸν ἰσχυρὸν μόνον τῆς ἰσχυρίας ἡμεῖς ἡμεῖς
ἐπὶ τοῖς μεγάλῃς ἀφροῖς. περὶ ἐκαστοῦ δὲ ἕν, ἑτάξις
καὶ δωσας φῶ, καὶ ἡλιγ. μετὰ χεῖρας τῆς σιγῆς τοῦ μουλῆς
καὶ τὰ πρὸ ταῦτ' ἔχουσιν αὐτῆ. καὶ ὡς αὐτῶν σοι τις, φιλότη
μῖσα τοῖς φροῖς ἐπὶ τοῦ τῶ. καὶ οἱ ὀνόματα καθίσταντο
ἐκαστὸν ἐξέωσε καὶ κείνωσε. καὶ παρὰ τὰ φυσικά
ἐκαστὸν ἑτάξις χεῖρας. τοῖς δὲ τῶ φροῖς ἐπὶ κῆρας
πρὸς ἐκαστὸν καὶ τὰ παρὰ αὐτοῦ. τῆς σου δὲ φροῖς
τὴν φιλότητα. διὰ καὶ τῶν λογῶν τὸ κράτος ἐκαστὸν
τῶν τεκτῶν φροῖς ἐπὶ καὶ τῶν ἄλλων. καὶ ἡμεῖς οὐ αὐτοῖς καὶ
σοικῆς ἡμεῖς τῶν παρὰ δασιν καὶ ἀφροῖς. καὶ οὐ μὲν δὲ ἀφροῖς
τοῦ σοικῆς, τὴν πολυμάθησιν αὐτοῦ. καὶ ὅτι σοικῆς
ἐπίστασθαι καὶ τέρας ἐκαστὸν φροῖς. διὰ δὲ τοῦ ἄφρου, ὅτι
οὐ μὲν ἡμεῖς τῶν δὲ ἐξέωσε φροῖς ἐπὶ φροῖς. ἀλλ' ἔστι
ἀφροῖς τῶν ἄλλων. καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κῆρας παιδῶν
καὶ οὐ μὲν φροῖς. καὶ τοῖς μὲν ἀφροῖς ἐπὶ τῶν τεκτῶν,
εὐίκα αὐτοῖς τῶ σοικῆς καὶ τῶ περὶ πάντ' ἐπὶ οὐ μὲν φροῖς
τοῖς δὲ πολυμάθῃς, εὐίκα ἄλλῃ τῶν ἐπὶ δὲ μὲν φροῖς
ἀφροῖς. καὶ οὐ μὲν φροῖς ἐπὶ πάντων ἐπὶ φροῖς.

τῶν μὲν οὖν λογῶν καὶ οἱ λόγοι μαρτυροῦντες ἑτάξις:

Οτι μὲν οὖν φροῖς ἀφροῖς καὶ σοικῆς ἐπὶ τῶν παιδῶν
τῶν λογῶν, μαρτυροῦσιν οἱ λόγοι, οὐδ' ἔστιν ἐπὶ τῶν φροῖς ποίησιν

ο αἴσιος· μηδὲ τίς εἶσε θυχεῖτε τῶν μεταποιῶντος παῖτα
καί μετακλάζοντες καθιερῶν ὁ θεὸς ἀμαρτίας· καὶ μηδὲ
ὑπέταξε τῶν λόγων τῆς ἀληθείας, τὴν ἀλογοῖαν τοῦ ἄδικου ἐκ τῆς
πλάνης· ἐὰν δὲ ἀπορῶ πῶς χρεῖσμαι τῶν λόγων· ποθῶ μὲν
παρὰ κτῆ πάντων μνησθῆναι τῶν ἰσχυροῦν· ἵνα μὴ ζῆμιον
τοῦ ἀερατοῦ εἰς ἀντίθετον τῶν ἀδίκων· βολομαι δὲ καὶ
τῶν συμπεριεῖν τῶν λόγων φύλαξι· ἵνα μὴ διὰ τὴν μακρολογίαν
ἔξω τῶν κερῶν πέσω· τοῦ ἀρμόζοντος τῶν συλλόγων· καὶ τῶν
πανυπερκαί τῶν διηγήσεων· ἵνα τὸν κτῆ μὲν ἐσὶν ὁ δὲν πορῶ
σας· τούτου κερῶν τῶν συμπεριεῖν ἀπατοῦντος· καὶ τῶν
ἐστὶ θυμῶν τῶν ἀερατῶν παῖτα^δ θεολογῶν πρὸς τὸ θεῖον
ἀδικεῖν, τούτου ποιῶσω· τὸ μὲν ἄλλα παρῶσω τοῖς ἑδῶσιν
ἵνα διὰ τὴν ἐσὶν ἀντιπαραθεῖν ἀνοσιώτας τῶντα· ἵνα
οὐ μὲν λίτον τις ἀγάζων τῆς μνήμης τοῦ ἀνδρός· οὐ γὰρ ἐ-
σὶντες, ἔχουσι τὸν λόγον παρὰ μὲν καὶ πρὸς τὸ πᾶν ἑσὶν ἑσὶν
ἐκ τῶν ἀερατῶν μόνον μνησθῆσμαι δι' ὀλίγον, ὅσα οὐδὲ παρὰ
βουλόμην δυνάσθαι· **Μ**νησθῶσμαι δὲ τοῦ προτέρου βίβλιν·
Μνησθῶσμαι φασὶ τῆς πρὸς τῶν αἰτίων ἀναστροφῆς· ἡ πῶς
ὑπέταξε θεὸς πέσαν· καὶ πῶς ἐκ τῆς ἀμαρτίας ἐκτεθῆναι τῶν
ἀσεβῶν· τὸ δὲ ὑπολαμψάν ὅτι ἀμνημονώσω τῶν
σκαυτέρων καὶ ἀερατῶν αὐτοῦ πρὸς ἑξῆς καὶ θυμῶν ἑσὶν
ὁ ἀνὴρ, τούτου ἔρρηξις· ἐστὶ καὶ τούτου τὸν λόγον ὑμῶν
ἐστὶ καὶ τῶν ἀερατῶν παύλα· ὅτι μετατὸς εἶσαι λίγῶν τῶν
πρὸς ἀδικεῖν ἐσὶν ἑσὶν, ὅτι καὶ ὑπερβολὴν ἐδῶκεν τῶν
ἐκ μνήσιν τοῦ θυ· ἵνα ἐξάντι παραθέσῃς δὲ θεῶν ἑσὶν
τῶν θυ· ὅτι τοῦ αὐτοῦ ἑσὶν αὐτοῖς κτῆσεν· ὑμῶν ἐδῶκε τῶν
μαθητῶν ὅτι ἐν τῶν ἐσὶν τῶν ἀσεβῶν καταλείψων ἑσὶν
ἀποστῆναι ὁ νόμος· ἐσὶν ἑσὶν τοῖς κτῆσιν ἑσὶν ἑσὶν
μαθητῶν ὁ τελῶν, οὐκ ἔστιν ἑσὶν τῶν κτῆσιν ὁ νόμος, ἀλλὰ

πρὸς θεὸν καὶ τὸ ἐπιθέδραμα. οὐ γὰρ εἰσὶν ἄτι τῶν ἐνδοξῶν
 πλατῶν. ὑμεῖς δὲ σε ταχεῖα αὐτοῦ οὗτος κίτα εἰρηνοῖς. ὅτι
 ἐπὶ φάσκει μακρῶ λόγῳ ἐπιτόρβει καὶ ἰδμοὶ δῶσε πτω
 αὐτοῦ καὶ αἰ. ἵνα μετατῶν ἄλλων, καὶ τῶν ἐπιτόρβει
 καρποφορήσῃ. καὶ ἵνα τοῖς μέλλουσιν ἀποκρίσῃ ἐπιτόρβει
 ὁ δὲ πρὸς τὸν ἄρῃς μετανοῖαν. καὶ τὸ ἄρῃς τὸ ἐπὶ τῶν ἄρῃς
 εὐτέρα, λογιζομένοις. ὅτι ἡ κίτα εἰρηνοῖς δὲ ἄρῃς τοῦ αὐτοῦ
 ἐχρημακίαν, οὐχ ἄρῃς τῶν ἀπελπίστων βεῖαν. -

Τίς οὐκ ἠκακία. ἔσχο πῆ τεός, ἔτα εἰς.

Διὰ σκοπῆ τε φωνῶν ὁ σὴν τοῦ κίτα εἰρηνοῖς κακία τὸ μέγθος.
 οὐτος οὐχ ἡμαθῆς γέρο μενος ὕστερον. καὶ μὴ ἄρῃς ὑπερ
 δὴν θῆσῃ ἄρῃς σαμενος, τοῖς δαίμονα ἐπιτόρβει σε πρῶ
 καὶ σφοδρῶς ἐδίωκε τὴν σκία. ἔσχο φωνῶν ὁ σὴν τῶν τῶν
 τῶν πρῶτων ἡμεῶν ἐπάρθητε καὶ ἔρῃς ἐλότῳ. διότι ἐσὶν ἄρῃς
 φότεροῖς ἰσχυρῶς ἐν καὶ ἐν τῶν λέγειν καὶ ἐν τῶν πρῶτων
 ὅς τις μετα τοῦτο κατὰ μφότερῳ ταῦτα, καὶ ἡ μῦθος χεῖς τῶν
 ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ὅρα δὲ καὶ ἄλλων πρῶτων ἡμεῶν αὐτοῦ κακί.
 ὅτι καὶ γοι τῆα προσέκα το ὄανῃ καὶ μακρῶν τῶν κακί. καὶ
 ἀπὸ ταῦτης μάλιστα ἐκκείλετο. τὸ δὲ δῆνότερον, ἡ τοῦ
 σαματῆ ἀπῆσῃ. τοῦτέστιν ἀρεθῆ καὶ λαβῆ καὶ ἡ πικρῆ
 φρονίμοις ἀπὸ μῦθῳ. καὶ κατὰ περὸ ἄτατος πῶλος τῶν
 ἐπιμάτην σωμαρ πάλῃ, οὕτως ἡ τρυφῆ τῶν λογισμῶν. ὅταρ
 τρυφῶν, καὶ ἄρῃς ἄρῃς ἀσελῆσαν κατὰ φῶν εἰρηνοῖς.

+ ἡ καδὲ μῖν, ἐπαιτὸν φῶν ὁ λόγος. ἔτα εἰς.

Εἶχε ταυδὲ φωνῶν ἡ μῖν ὁ λόγος, ἡ αὐτὸ τὸ κίτα εἰρηνοῖς τῶν μῦθῳ
 τῆς διακρίσεως. καὶ μῖν τις ἀπομῆσῃ πρὸς τὰ πρῶτων ἐπὶ τῶν
 τῶν κίτα εἰρηνοῖς, ἐν δὲ δὲ τῶν ταυδὲ δοναῖς. διὰ τοῦτο τῶν
 αὐτοῦ κατὰ φῶν μασι, σφρονίς ἔτα εἰρηνοῖς. διὰ τοῦτο γὰρ τῶν
 ἀπὸ τῶν φῶν πῶν κί, οὐχ ἄρῃς καὶ αὐτοῖς πῶν μαμεν. διὰ ἵνα

φρουρωμεθα καὶ ἐαυτοὺς ἀσφλιζωμεθα· ἐὰν δὲ ἄρα ἴσταιμεν,
ἴνα μὴ κείνημεν ἐπὶ τοῦ πνεύματος· διὸ ἀνισωμεθα ὡς περ
καὶ κήνοι· καὶ τοῖς ὄφθαλμοῖς διαρῶμεν τὰ πύργα· ἀλλὰ τὴν
τοῦ λόγου κεφαλὴν· καρδίας τίς ἐστὶ καὶ οὐκ ἀνάτολξα
ἐν τῶν λογικῶν κείνων φρονεῖ· αἰδέσθαι μοι ταύτης περ· καὶ κήνον
μήρ· καὶ αὐτὴ ὅτι περὶ αἰεταί αὐτῆς ἐστὶ τὸ σῶμα καὶ τῶν ἰδίων
σφόδρα· προστάμει τὰ ταῦτα ἐπὶ δαδῶν· τὰ ἐν τῆς καρδίας
τε τὰ τῶν ἰδίων περὶ τῆς ἐξ ἑθῆς ἐκκλήσει· ἢ καὶ περὶ αὐτῆς
τῆς δούσης· περὶ τὰ δέντρα· πᾶσαι δὲ ἐστὶν οἱ γὰρ τοῦ
σοφίης, ἔσονται ἐπὶ τῆς ἑξ ἑθῆς καὶ περὶ τὴν διαβολὴν,
καὶ μὴ χεῖρ μοι κενὴ· καὶ μοι ἀπὸ θεοῦ· ἢ γοῶ ἀπὸ τοῦ θεοῦ
εἰς κενὴν καὶ κήνον· ἀλλὰ οὐκ ἐκ κήνον ἄς τὸ ἴμφαις·
ἀγλαμα οὐκ ἐστὶν· οὐ δὲ οὐκ ἀγλαμα τοῖσι τῆς τέχνης τὴν φύσιν
μυρομένοι καὶ ταύτης ἀλφούσιν· ἀλλὰ ἐκ τῆς φύσεως οὐκ ἐστὶν
φύσιν· ἀλλὰ οὐκ ἐστὶν ἔργα· ἀλλὰ ἀγαθὰ τῶν ἀγαθῶν καὶ
καὶ ἀεὶ ἐφρονεῖ· καὶ τοῖς σὺλῶν τας οὐ φουομένην, τῆς
τουτέστι χεῖρ ἰονεῖρον· οὐδὲν ἔβατ· πλὴν κένου τοῦ ἀρχιερῆς
λεγέτω καὶ περὶ ταύτης σὺλῶν ἢ περὶ τῶν ἰμφαίς ἐκκλήσει
ἢ περὶ· ἐν ἄσματι· καὶ ποικίλη σμεῖνος τῶν κένου· ἢ ἐκκλήσει
τῶν κένου ἰμφαίς· οὐκ ἐστὶν ἰμφαίς· ἐν ἑσφραγισμένῃ
καὶ ποικίλη ἔνα καρδίας ὁσεῖς καὶ ἀρτῆς· ἀλλὰ πολλοὶ καὶ
ποικίλοι ἐκκλήσει· κενὴ καὶ ἐκκλήσει δὲ, ὡς περὶ πεφραγμένῃ
καὶ ἀνεπιβούλους· καὶ τοῖς κένου τας οὐ δεχόμεν· οὐ δὲ
τρυγωμένην ὑπὸ τῶν τας οὐ δεχόμεν τὴν ὁδὸν· οὐκ ἐστὶν
ποικίλη· οὐκ ἐστὶν κενὴ· ἀλλὰ τὴν καρδίας, μόνω τῶν
φύσιν τῶν οὐκ ἐστὶν· ταύτης τῆς καρδίας οὐκ ἐστὶν, ἐλθὼν κένου
ανός· οὐκ ἐστὶν κένου καὶ ἀλλὰ οὐκ ἐστὶν οὐκ ἐστὶν, κατατολήσι
καὶ τῶν ἀγαθῶν· περὶ τῶν ἀγαθῶν τας οὐκ ἐστὶν ἀλλὰ οὐκ
αἰδέσθαι, ἄς τὸ θεῖον ἀντιλαμψάνεσαι τῶν οὐκ ἐστὶν καὶ θεῶν.

και αμορσοιχηματι τον ϵ περι τον του ποδου μενου δε χει.
 και ου κε κρηθη μονον υπο του κλημοι ταυτης, αλλα και
 ψηρον ϵ σθρα δια του δαιμονος. αλλ' ισω η ποτις αν.
 ο το μαρτυρειον του αιγιου γενηται, ου τον κησει αν λεγη της
 κορυς ερθηναι. αλλα τινα κεισνα λχιδα κληουμανον.
 εστιν ου αν ηση οτι και αμφοτερο γεγονε. κησε λχονον γαρ
 εν τω εσθρατα οραται ου αυτου λογω φησι περι τον εσθρατα
 ταυτη την αιχλιδα, και ηρ' σαθαι αυτω ϵ σθρατα. η ϵ
 και αυτον ιδον ϵ την παρθνον, ε αλφικειαι. λοιπον ουκ
 ομειται θεολογος το αν κησιν οτε γενηται κησι λο ϵ σθρατα.
 ο δε μαρτυρο εσθρατα, τα μεν ϵ τον αιχλιδα, η πε. τα δε
 του μεγαλου κησε λχου, παρθνην. αι διδ τα χα πω αιγιου.
 αλλ' ω τις μειει οπι προσεδηκε ταυτην ουλασαι, την και τα
 παν ϵ ασφαλη και σωφρονα. μαμον δε ω τις αναισχυλι
 του δαιμο, ος τις ησθρατα ουκ εσθρατα του αυτου τολμα
 εηνος και ησθρατα παρθνησιν παρεδου δια του οφρεως κη ϵ
 πεφτο οσθρατου. και εν τω ϵ σθρατα ϵ σθρατα. η δου κησιν ουκ
 ατελοι του ησθρατα και ενωσιν του ησθρατα. και ο δαιμονος
 κησε λχου ϵ σθρατα. ηλθε δε, ινα τον ϵ σθρατα ϵ σθρατα. τελος δε.
 και αυτω εσθρατα δε τω ϵ σθρατα, τω εσθρατα κησιν την κησιν κησιν
 δε ϵ σθρατα. ο δε κησιν εσθρατα. αλλ' ησθρατα ουκ εσθρατα κησιν
 τον ησθρατου. και εσθρατα αυτω εσθρατα. εσθρατα δε λογος
 κησιν πε το και αρε ϵ σθρατα. το δε αδαμιασιν κησιν το
 μονον. και δε τουτο εσθρατα κησιν αν κησιν κησιν κησιν
 κησιν ουκ εσθρατα αν κησιν, πεσει πιπητη κησιν κησιν κησιν
 και σωσει κησιν ϵ σθρατα και πεσει κησιν κησιν κησιν κησιν, τω
 ησθρατα κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν
 εσθρατα κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν
 εσθρατα κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν.
 ησθρατα κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν κησιν.

Λὸν ὁ μὲν ἐστὴρα. ἢ πραγματώχῃ τ. ἢ ἀέεῃς :

Ὁ λὸν φησὶ τὸ ὄμῶν κτιστῶν ἀνοσιδίων τῶν ἐν ἐργῶν τοῖς πῆρα λέγει-
μονος. οὐ γὰρ Γνωαίησιν ἀλγεῖν, ἢς πραγματώχῃσιν ἕμερον
σπεύσμεν. ἀλλὰ δαίμονα φιλόδογον. θελοῦσιν τῶν τοῖς πε-
λοῦσιν ἐπιτηνῆνα κοινωτοῖς ἰχωσίου παμῶν. ἢ μὲν δὸς τῶ
δαίμονι ἢν, αἰμα κηκίσα. ἢ ἰστία, ἐπὶ τὴν ἐπιμουλῆ του
πονκρού, τυχὸν γὰρ ἀλγεῖσιν ἰσφός σαντοχὸς δυνεαυτῶ
σερὶ σκοπούσα. κἀν ῥοπίτις καὶ ἀμρομαλισμοῖς ὡσαύρα
λσπὶ ἐναντίου σερμῆσιν λογισμοῦ, ἴσπτον ἢ σερμῆσιν
ἀποκερῶν τ. ἐπιμένον τοσδε καὶ ἐπιμελῶν τοσ, διαί-
σατ. λοιπὸν φορέσασα τὴν σερμῆσιν, καὶ ἴσμο σῆμα
κησα ἀγωνί τ. μὴ φῶσιν οἰα ἀμὸς ἀλλ' ἐνεργῆ ἐναντί,
τὴν ἐπανασασιν κηκίσα. ὡσαύτῃσιν ἐρεσένι οὐσιν ἀτολ
ἐνεργῶν ταδία μολον. τουτέστιν ἐστὶν, τίαν πτεχῶται
αὐτῶ τῶ λεγομένῳ δὲ μίουργῶ τῆσ κακί. ἢ ὅ πῶ οἰαντὶνα
ἀιδῶσιν τῆσ κακία. ἀλλ' οἰαδῶσασ τῆσ πρὸς τὸ ἀρῆσιν
τὸ κακὸν ὡσὲν ἴσεν. οὐδὲ γὰρ ἀλλ' τίς ἐστὶ κακὸν ὡσὲν ἴσεν,
ἢ μὴ ὡσὲν ἴσεν τοῦ μελλήτοσ. ὡσὲν περὶ οὐτῶσ, τοῦ
φωτοσ ἐπιχῶσιν. τί τὸ ἴσεν ἢ σαρδῆνοσ. τοῖσιν ἴσεν
θερμανομένῃ καὶ αὐρομένῃ σφοδρῶτερον. ἐπὶ ἢ καταφῆ
τὸν ἐπιτηνῆ μῶν. καὶ σερμῆσιν αὐτῶν σῆσται κτ. τῶ
ἀτόπου ἐπιμῶσιν τοῦ ἴσεν τ. ἢ ὅσιν κῶσασιν ἀναπότων
ἀσπῆσιν πρεσβυτέρῃ ἴσαστο, ὡσὲν τοῦ δατῆ κλ βίβλοσ
ἴσαση. καὶ θεκλῶν ἀπο τοῦ μνησθῆσ ἀυτῆσ θαρμῆσιν εἶδοσ
τοῦ τῶσιν κῶσιν ὡσὲν φανῆσ τῶ πλεῶν ἴσεν. οὐ γὰρ τοσῶ
ἀίχμα ἢ χημῆσιν ὡσὲν περὶ ἀλ. ἐπὶ τὴν μνησθῆσ ἀκουσασ,
ὅσα ἴσεν σερμῆσιν ἴσεν ὡσὲν ἀκουσασ αὐτῶ τῶν θῶσ τῶσ.
ὁδὲ θαρμῆσιν, ἢ εἶου πλεῶν τῆσ χημῆσιν καὶ ὡσὲν σερμῆσιν τῶ πῆσ
αὐτῶ τῶν ἴσεν. ἢ γὰρ ἴσεν οἰα οὐ σαρμῆσιν δὲ κῶσιν μῶσ τῆσ.

ὑπὸ πρὸς θελήσει τὴν ἑνὴν τοῦ ἀλλοῦ περὶ λέγονται ἐχθροὺς ἴν
 ρατέφυγεν, ὅς κού ἀνεμοὶς σιτίμα. καὶ ἰωθιζομένοισι ἴδα
 τοῖα μαθῆτας. καὶ πρόγετων ἄλλων τὸν πέτρον, κου φίζης
 ἀναφέρει ἀπὸ τοῦ κηταμαπίζης. καὶ περὶ πατρὸς πὶ τῆς
 θάλασσης, ὅτι δάφοις. καὶ λεγὼν ἀδα μὸν ἄς χροῖσι ἄσελ
 θόν^α, συναστὸν ἴτα τοῖς ὕδασι. καὶ ῥεταίμεν, ἐκλεμκου
 λεῶν τὸν δανίηλ. ῥεταίμεν δὲ ἐκλετοῖς τὸν ἴωναν, φεύγοντα
 ἄς θαρσῆς ἀπὸ πρῶτον πύλου δῦ. διὰ τὸ μὴ θελλῆσαι ἀπὸ
 αὐτοῦ τὴν πρῶτην. καὶ ἀπὸ τοῦ τοῦ σὸν ἰοισκί πρῶτη,
 εὐχόμενον μὲν τοῖς ἀνὰ τοῖς τοῖς κηταμαπίζης. οὐκ
 δὲ ἐκὸν ἐκλετοῖς τῆς πᾶδας. οἷς ἄγελοισι καὶ οὐκ
 τεταίμεν, καὶ τὴν φλόγα εἰς τὴν εἰς τὴν εἰς τὴν εἰς τὴν εἰς τὴν
 καὶ τὸν ναυμουχοδονόθρη πῆν, οὐκ ἴτης ἐκλεμκου
 ἄς μέσον τοῦ πύρου πρῶτον μὲν τοῖς, καὶ ἴδου ἴτα ὀρθῶν
 τεταίμεν λεύμα. καὶ ὀρθῶν τοῦ τῆς ἰοισκί πρῶτη
 ἀπὸ τοῖς οὖς δὲ τοῖς ἰοισκί τῆς τοῖς πᾶδας ὀρθῶν
 ὀνομαζία. τῆς μὲν, ὡς τὸ τεκνητομένοισι ἀπὸ τοῖς οἷς,
 καὶ τὴν πρῶτην ἐκλετοῖς τῆς πᾶδας. τῆς δὲ καὶ διὰ τὸν
 πρῶτον αὐτῶν αἰσθησῶν ἐξῆς εἰς τὴν πᾶδας κατὰ τὸ γένος.

Ταῦτα καὶ πλῆρω τούτῃ ἐπιφαινοῦσιν ἐλαξίς:

Ταῦτα φησὶν ἐλεγε τὴν σαρδένος. ἡ δὲ ἐμὸν ὑμῶν οἷς. καὶ
 θάλασσα καὶ ἀνεμοὶ ὑπακούουσιν. ὅς κού κου φίζης τοῖς
 ἰωθιζομένοισι, καὶ ἐκλετοῖς περὶ πατρὸς. καὶ ἰωθίς ἐκ
 ληκκου, καὶ ἐκλετοῖς, καὶ ἐκλετοῖς. ὡς δανίηλ, ἴωθιζομένοισι
 πᾶδας. ὅς κού σαρδένος ἐξῆς καὶ θελήσει τὴν σαρδένος
 πρῶτον, ὡς σαρδένος περὶ ταῦτα ἰωθίς ἰωθίς ἐκλετοῖς
 ταῦτα ἔλεγε καὶ τὴν θηοῖς κατὰ τὴν ἴνα ὡς σαρδένος, σαρδένος
 κού φίζης. καὶ μὲν τοῖς καὶ φησὶν τῆς σαρδένος τὴν ἰωθίς
 πρῶτον ἔλεγε. διὰ τὸ ταῦτα ἰωθίς ἐκλετοῖς. ἐν μὲν ἴνα κού

το κλίμα οὐχ εἰς πέποιυλετο. καὶ ἵνα ὑφέληται τοῦ ἀνι-
τῆς φλογός. τοῦτέστι τοῦ κλίμα. τὴν ἀμφοτέρωθεν ἐπιθυμίαν. ὕλη
γὰρ πυρός, ἔξωθεν ὕλη δὲ ἕρως, κλίμας. ὡς περὶ τῶν ἐξ ἔξω
ὑφαιρουμένων ἢ φλογῶν πύργων, οὕτως καὶ ὑρωτῶν καὶ τοῦ ἀνι-
σσωμαίωνων λίξις κρατῆ καὶ τῆς ἀλλοσσωματικῆς κακώσεως,
ἢ τῆς θερμότητος καταμαρμίνετ' ὑρεσθῆναι. ἀλλ' ἔπειτα δὲ ἵνα
θῆναι ἴσωςται. οὐδ' οὐδὲν οὕτως, ὡς κωμοπαθηθερὰ ἔχῃ.
καὶ τὰ δακρυῖα τὴν αἰτοῦ φελοῦ ἀνιφελοῦντ' :

2 ποθῆτε τὰ ἐξ ἐκείνου δὲ πὶ τοῦ διηγήματος, ἐλάξετε.
Επιζητῆτε οὖν καὶ τὰ ἀνολόγητα τοῦ διηγήματος. ἀνολόγητα
γὰρ καὶ ὑπὲρ τῆς παρθεῖον καὶ ὑπὲρ τοῦ ὄρατος. μή τις καὶ
αὐτοῖσι ὄρωσιν καὶ τῶν ἴσων. ἀλλὰ μὴ φοιῆθε. ὄρωσιν γὰρ
πίστεως ὄρωσιν ἔσως γενομένη τῶν ἰσίων. καὶ ὑποχέμε-
σθαι τὴν παρθεῖον ἐαυτῶν καὶ ἡ δὲ αἰτία, ἐν ἴσῳ
ἢ παρθεῖον δὲ ἕως καὶ δέσσεως. καὶ τὸ πούσεσθαι, τοῦ ἀπο-
σελλόμενον κατὰ τῆς δαίμονα. ὁ δὲ ἀπελθὼν μὴ
τῶν ἰσίων τῆν ἐαυτοῦ ἦταν. καὶ περιφρονῆται παρ
αὐτοῦ ὡς ἀδελφῆς. καὶ περιφρονῆς, ἀποχρηστικῆς καὶ
τῆς ὑπεροχῆς καὶ καταφρονήσεως ἢ καταφρονῆσαι ὑπὸ
κῆρσιανού. καὶ ἀμύνεται αὐτὸν ἢ σοικίθησθαι αὐτὸν. ἢ
τοῦτο δὲ κωνικῶς, ἵνα σκροῦθῃ ὁ κωμοδῶρως. τῶν κωμῶ
παθητοῦ ἀμνοῖσμου. καὶ ἡ λίστα ἢ τοῦ δαίμονα αὐτῶν
λέγεται τῆς μαντικῆς ἐρωτικῆς. καὶ ὡς περιελοσθῆκαί ἡ
ματίς τερον βιαίως φερόμενον. ὁ παρθεῖον καρτερῶν τῶν καὶ
ἀπὸ τῆς πρὸς πέσιν ἡ ἄλλοσσωματῆς ἐπιτοῦ πέμψαντ'
ἐπανέρχεται. οὕτως καὶ δαίμων περιελοσθῆκαί ἡ
εἶταντ' καὶ πέμψαντ' αὐτοῖς, ὡς περὶ βέλους ἀπὸ τῆς
τῆς παρθεῖον ἀποκρουθῆς. καὶ ὡς ἐπιτοῦ αὐτοῦ ὄρωσιν
σουλ' : **Τ**ὸ ὄρωσιν φερόμενος ὁ φερόμενος πρὸς τὴν πρὸς ἐλάξετε :

Τῶν φησὶ ποικίλων σερανοῦ ἀφ' ἑνὸς μὲν ὀτεινέου καὶ ὀσσεύου -
 φρονήσας δὲ ὅτι ἐγένοντο διὰ τῆς ζήτησης τῶν δαιμονισμῶν.
 καὶ τῶν κρείσσων ἀσαστῶν ὀστέων θλιμῶν μενοειδῶν
 πικρῶν, ἀμύχανος. πικρὰ δὲ ἄλλοι; ἐπὶ τὸν ἄνω πλάγῳ
 ὡς περὶ τὸν αἰσθητικὸν τῆς ψυχῆς τῆς δαΐμονος καὶ κρείσσονος
 ὑπὸ ἀναστάσεως τοῦ πικρῶ μενοειδῶ, μετεκλήθη τὸν δαΐμονα
 καὶ ὀμνῆσαι ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν νύκτα. ὁ δὲ δαίμων ἐφύλαξε
 αὐτόν, καὶ ὁ σάουλα ἠλευθερώθη. προσέχεται οὖν οὐκ
 σερανοῦ τῶν τε ἀρχιερέων τῆς κατὰ τὸν ἴχθιν ἐκκλησίας
 ἀνθίμου. καὶ ὡς περὶ ἀναστάσεως τοῦ ἀτόπου ἑρωτος διὰ
 τῆς πλάτης τοῦ δαιμονισμοῦ, οὕτω καθάριε τὸ καὶ τοῦ
 δαίμονος διὰ τῆς ἑξέσεως. προσοῦντι δὲ καὶ τῆς
 μεταθρησκείας, οὐκ ἐπίσταται ὁ σάουλα ὅτι οὐκ ἔστι
 ἀκοναὶ τὸν ἄνω, καὶ τὴν κατὰ τὸν ἴχθιν μετὰ τὸν ἄνω δαΐμονα
 ἐδὲν γὰρ ἄπιστον τὸ τὸν κύριον ἐν χεῖρας ἀνοίξαι ἐδὲν
 θῆναι ποτέ. ὁ δὲ πληροφορησάμενος τῶν ἐπίσκοπων
 ὅτι ἀκοναὶ μετεκλήθη καὶ μετετέθη, κομίζεταί
 μετὰ κείβητος, καὶ παρὰ τὸν αἰσθητικὸν τῆς ψυχῆς
 τὸ καὶ θῆναι, ἀεμῶν ὡς θησαυρὸν ἐφύλαττεν. ἔτι
 ἀεμῶν ἀκοναὶ αὐτῶν. καὶ ὅτι προσέχεται αὐτῶν μικρὸν
 κρεῖν, ἢ πατάτο. διὰ τούτου καὶ παρὰ δακρυαὶ τῆς
 φλογὸς. ὅτι μὴ φλογὸς καὶ πύρρως τῆς σαρκὸς αὐτοῦ τῆς
 ὑπὸ τοῦ ἑρωτος γινεμένη, οὐκ ἐφοιμήθησαν ἐκ ποσάτων
 δαίμονων, καὶ κρείσσων τῶν ἀκοναίων. ἀφορμὴ δὲ ἐγένοντο
 προστῆναι αὐτῶν κρείσσων, πρόπερον μὲν, ὁ φαῦλος ἑρωτος.
 ἢ ταχὺ τὸ φονεῖν ἑα. ὑφ' ὅν τῶν κρείσσων ἐκ τῆς τῶν θρα-
 πῶν, καὶ ὑφ' ὅν. καὶ γίνεταί μὲν πρὸς, καὶ πρὸς τῆς
 φλογὸς. ἢ ταχὺ κινεωκός. τοῦ ἐστὶν ὑπὲρ τῆς κορυφῆς
 καὶ τῆς τῶν ναῶν, ἢ πρὸς τὴν ἐσχάτην τῆς ἐκκλησίας.

τοῦτο δὲ αὐτὸς παρεκλήσετο γενέσθαι, ἵνα δοῖται ἑαυτὸν ὡς
τέρας αὐτοῦ διάλογον, ἀλλὰ τοῦ φιλοσοφῆσαι τὴν ταχύνει
καὶ οὐδέ τι γέγονε φοιτῆν. καὶ ποιμὲν ὀλίγα κείνη
οὐ γὰρ μόνον τὸς καρμυδονί σκηνή σὶ θρησκεία, οὐδὲ τὸς
ἀφροίμης, ἢ ἄλλοις αὐτὸς ὡς ἐκείνη ἰσορροπία. ἀλλὰ
καὶ πολλοὶ τῆς κτ' ἰσθμίου μὲν καὶ ταυταυσεως καὶ
ἀποπερὶ τῶσδε. ἡ δὲ οὐκ ἀποκαίτου καὶ ἰσορροπία
ἴφθασε. ἀλλὰ ἡ ταυταυσεως οὐκ ἔστιν ἀποκαίτου ἀφροίμης
ἡ ἀνατολὴ καὶ ἰσθμίου. ἀφροίμης, καὶ μεσομείαν. καὶ ἡ
ἀλλ' ὁ θεολόγος τὸν μετὰ ἀνατολὴν, ἐδωκεν ἑν. τὸν δὲ ἰσθμίου
ἐσπέρειν. καὶ πάλιν τὸν μετὰ ἀφροίμης, ἰσορροπία. τὸν δὲ μεσομ
μετὰ, νότον. **Τ**αυτα οὗτωσιν καὶ τὸν τερματῆρ
Ταυτα φησὶ φοιτῆταυταυσεως, ὁ φοιτῆς τὸν τερματῆρ τὸν
σημῆ δὲ. καὶ διὰ τὸν ἰσθμίου, τὰ ἰσθμίου ἀποκαίτου ἰσθμίου
ἰσθμίου ὡς οὐκ αὐτοῦ ταυταυσεως. αὐτὴ καὶ ὁ τερματῆρ
τὰ κτ' τὸν ἰσθμίου. ἐκείνος ὁ νῆρ ἡ δὲ, ὁ τὸν ἰσθμίου ὡς οὐκ αὐτὴ
καὶ ἡ ἀφροίμης, θρησκείαν ἰσθμίου. καὶ ἀφροίμης ὡς οὐκ αὐτὴ
ἀφροίμης τερματῆρ. ἐκείνη καὶ ἰσθμίου καὶ ἀφροίμης
προσκίμῃσιν. οὐδὲ καὶ πρὸ τερματῆρ ὡς οὐκ αὐτὴ
τὸ τερματῆρ τὸν ἰσθμίου ἀφροίμης πέρτερον, καὶ ἰσθμίου
αὐτὸν ἵνα δὲ ἰσθμίου. καὶ μὴ δὲ ἰσθμίου αὐτοῦ τὸν ἰσθμίου
ἀφροίμης ἵνα αὐτοῦ μᾶλλον ἄλλοις προσκίμῃ. γέγονε δὲ ἡ δὲ ἰσθμίου
αὐτὴ, αὐτὴ τῶν προσκίμῃσιν αὐτὸν ἵνα τὸν ἀφροίμης
ἰσθμίου ἀφροίμης τερματῆρ καὶ τερματῆρ περὶ φρῆ, ἰσθμίου
καὶ ἰσθμίου τερματῆρ καὶ ἰσθμίου, καὶ τὸν ἰσθμίου τερματῆρ
ἡ ταυταυσεως ἰσθμίου καὶ τερματῆρ σὶ τοῦ τερματῆρ φρῆ
οὐκ ἀφροίμης, ὁ ἀφροίμης αὐτοῦ ἀφροίμης. τὸ μὲν ὅτι πρὸ
ἡ τὸν τερματῆρ ἀφροίμης τερματῆρ ἰσθμίου, ὁ γέγονε. ἵνα
δὲ ὁ τὸν τερματῆρ, ἀφροίμης τερματῆρ. μὲν ταυτα οὗτωσιν καὶ ὁ

105: 28

φαραώ· καὶ τοῦ δεσποῦ τῆς οὐρανοῦ ὁ σὺ φρεξίτε· καὶ τῶν
 σὺν ἡμῖν ποιήτε τῶν τοῦ βασιλεῖ ὀνάντων ὑποδοχῆς ὄφρα
 ἐξέλθῃ μὲν ὅτι ἐστὶν ἡ σὺ πρὸς μὲν ἔσθαι ἀλλὰ τὸν πα-
 ἔξελθῃ καὶ ἰσχυρῶν ἐξέλθῃ καὶ κινῶν· τοὺς ἰσχυροὺς θρονοῦ
 παροῦσιν ἰσχυροὺς καὶ ἰσχυροὺς ἀσθενῶν· ἐν τῷ θεῷ καὶ
 ἐν σὺ τοδοχῆ εἰς δόξα ἰσχυρῶν, ὡς τὸν Ἀθηνῶν ἑμῶν ὡς τὸν τοῦ λι-
 μεθα ἑμῶν· ἐν ἡμεῖς οἱ κωνομῆ ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἰσχυ-
 αῖτων ἐν σὺ τοδοχῆ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς πρε-
 σβυτέρων ὡς αἰγύπτιον, καὶ πρὸς σὺ κῆσαν αὐτῶν· ἐν οὗτω
 διὰ τῶν ἐναντί, τοῦτέστι διὰ δουλῆ καὶ ἀτιμίας καὶ φιλίας,
 τὰ ἐναντία ὡς κωνομῆ ἰσχυρῶν· ἐλθέτω καὶ ἡ δόξα ἰσ-
 αῖνεσις· καὶ ἐπὶ τῆς ἐξουσίας ἐπὶ τῆς ἐξουσίας ἰσχυρῶν
 φαραώ ἐπιμήθη· κληρονομήσας αἰγύπτιον καὶ ἰσχυρῶν
 καὶ πρὸς ἑμῶν ἐξέλθῃ μὲν ἰσχυρῶν· διὰ αἰγύπτιον τῆς
 ἀέρας ὡς καὶ ἰσχυρῶν· καὶ θάλασσα ὡς ἰσχυρῶν·
 διὰ ὁδοῦται· καὶ ἄρτος ἄρταρος, τὸ μάννα ὡς ὕψος
 ἀνωθεν καταφθέρεται· ταῦτα δὲ τὰ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἰσχυ-
 ρῶν· διὰ καὶ οἱ ἰσχυροὺς ὡς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ αὐτῶν βίβλων ἰσχυ-
 ρῶν καὶ ἰσχυρῶν· καὶ τῶν θάλασσιν ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν
 ἀίαιρα· ὅρα ὡς ὁ ἰσχυρῶν ἡ τοῦ θῦσθαι τὰς τῶν
 μάλων πραγμάτων ὑποθέσεις καταμύλλεται· τοιοῦτόν τι
 καὶ ἐπὶ τοῦ κωνομῆ ἰσχυρῶν· ἀέρας ὡς ἰσχυρῶν
 καὶ τῆς καὶ ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν, ὡς ἰσχυρῶν
 ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν πρὸς ἑμῶν· ἰσχυρῶν ὡς ἰσχυρῶν· ἰσχυρῶν
 οὕτως διὰ τῶν ἐναντί, ἐναντία ὡς κωνομῆ ἰσχυρῶν·

ὁ σὺ φρεξίτε καὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν·
 ἰσχυρῶν φησὶ καὶ τῶν ὡς τῶν ἰσχυρῶν ὡς τῶν ἰσχυρῶν
 νῦν δὲ τοσαῦτα ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν, ὡς τῶν ἰσχυρῶν
 ἰσχυρῶν, ἀλλὰ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν.

μικροῦ ἄσπερου. καὶ ἵνα μὴ λέγω πρὸς τὸ κατεφρόνησε
καὶ σφραγίσθη δαπάνη σὺν αὐτῶν ἕως ταῦς φερόμεναι
ἐρεθιστικῶν οὐραῖς, καὶ τὸ φρονεῖν ἐπέτισε. καὶ ὅτι ὅτε μεμ-
πιάσῃ τῶν ἐπιλογῶν καὶ ὁμίλην, οὔτε τὸ μόνω ἐπιτηλοῦ-
ν ἡγάσθη φερεῖ τὴν ἐν τῷ εἶναι. αὐθαδέσται καὶ ἀλαλοῦντο,
οὔτε τὸ μόνω ἐπιλαύον. Ἐπελεῖσθαι καὶ τὸ πηροῦ. τὴν
ἀεὶ ἐξ ἑμφοῖν κρησιν ἠσπάζετο, ὡς ἐπισκόπων φερό-
κουσαν. καὶ ὁμοίως ἀπέχουσαν ἀπελάσθαι αὐθαδέσται
ἵνα σαφελῶς τῶν φερέ λογιστικῶν τιμίαν. ἡ γὰρ
ἀφροῦναι. Ἐρροῖσθαι καὶ ἀσπίλθαι, ἐνοῖς ἐπὶ θηῶν
ἐπαύδασε. καὶ ὁ δὲ καὶ ἀσπίλθαι ἐξ ἐκάθευ. καὶ
ἀνδρῶν βίωσι λογοφῶν καὶ ἐκωμιάζων ἐκάνωσι
ἐκόσμησι. καὶ τὴν θεοῦ τιμητομένην μὲν ὑπὸ ἀρχῶν
ἡστέρησθαι φησὶ. (ὡς ἀλαφομένην δὲ ὑπὸ σκελεμίου
ἡμίαν ὑπόσασιν, αὐτὸς ἡσπὸ ἀρχαῖον ἐπανήγαγε
λόγημα. ὡς ἐκωμιάζων καὶ τῶν ἐνωσιν ἐπὶ τὴν
σωσαίθμησιν. τὴν μὲν ἕνωσιν διὰ τὴν μονάδα τῆ
θεοῦ τῆς, καὶ τὴν μὲν ἀφροῦναι. τὴν δὲ σωσαίθμησιν.
διὰ τὴν τριῶν δατῶν τριῶν φερόσων. ἐνωσται γὰρ
ἡσπὸ ἀσπίλθαι. καὶ σωσαίθμησιν ἡσπὸ ἀσπίλθαι
ῥέτως. ὅς ἐστι φερόσων. ἵνα τοῖν καὶ ταῦτα σωστέμεν
φεύγων τὴν ἀμείλιαν φερέ τῆς τελευτῆς τοῦ αἰγίου
ἡσπὸν, τελευτῶσιν τὸν λόγον. **Ε**μείνεται καὶ τὸ
δέκτιος. ἐπὶ τῶν ἀσπίλθαι, ἐπὶ τῶν ἐξ ἡσπὸν.

Μαινόμενος φησὶ καὶ τὴν χριστιανῶν ὁ δέκτιος, μάλιστα ἀσπίλθαι
λαλεῖ καὶ φερέ μόνον λαλεῖν καὶ νικήσθαι, φερέ χριστιανῶν
ἀσπίλθαι. ἔωρα γὰρ ὅτι ἐάνθρωπος καὶ φερέ τοῦ
λογοῦ καὶ φερέ τοῦ φερέ, ἐκφῆται σὺν αὐτῶν καὶ τῶν λογ
καὶ τῶν φερέ τοῦ φερέ καὶ τῶν χριστιανῶν οὐδ' αὐτὰ ἐφερέ εἶλε.

Δια τούτο σφραγισμιον ενόμιζε τὴν γλῶσσαν τοῦ αἰγίου
 περιελάν πρότερον. Τουτέστι ἐξείσαι αὐτόν, ἵνα μὴ
 αὐνικταί (ως φωνῆ διδασκάν) ἢ τὸ ὑπὸ τῆς
 γλώσσης αὐτοῦ περιελομένοις ὑποτάξῃ, ὡς περ ἄλλοι
 κη ἀφώνοις. ὅτι δὲ τὴν ἐξείσαι τοῦ αἰγίου δὲ κίος συμ-
 βαλέσθαι αὐτῷ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ ἐκείνη. Τοῦ ἔργου
 ἔδειξεν. οὕτω γὰρ ποίησε καὶ ἐξείσαι αὐτόν.

Καθὰ περ φησὶ σέπτε σφραγίσις, ταῖς τῶν κημῶν ἐπιδρο-
 προσιδουσας αὐτῆς ἀφροῦ διδύμη. οὕτω καὶ ὁ
 μέγας κησέβουος, ἔπασαν πρὸς μολὴν ἀνδρὶ μὴ ἀπε-
 κρησάτο. καὶ οὐτέ γὰρ δυνέπατε λίσαις ἐχαιναθῆ, οὔτε
 κακῶν ἀπηλαίσις σῆθ. καὶ τέλος, ἐξείσαι τὸ ὑπὸ δὲ κη
 ἐξείσαι δὲ, τοσούτον δὲ σε τοῦ μεγάλου νομίσαι αὐτῶν
 τὴν τιμωρίαν. καὶ τοὶ κακῶν ἐσχατονόουσαν, ὅσον οὐδὲν
 τοῦ οὐκ οὐ φροντίσας. τῶν ἄλλων ἢ χετὴν ἐπιμέλησαν.
 οὐκ ἐσαύσατο σφραγῖς νουθεσιῶν ὑπολαφ. παρακαλῶν
 πρὸς μένοισι τοῦ ὑποαρεστικῆς ἀθλοισόρεσιν. οὐδὲ γὰρ ἐνό-
 μίζεν ἀσφαλῆσαν τῶν αὐτοῦ σωματι καὶ σε αὐτῶν σὺ τῆ
 καὶ τὴν ἐκ τῆς σίγης ἀτιμίαν. ἀλλὰ κίνδυνον ἐκείνη καὶ
 τῆς κησῆς αὐτοῦ, τὸν σὺ χάλαν. καὶ παροραῖν ταῖς ἀλλή-
 ἐν τῶν διωγμῶν κινδυνόοντας. Διὰ τὸ μὴ ἠναίτιν ἀτὰρ
 πρὸς τὸν ἀτῶν ἐκείνοις παρασφραγῖον. ἔτι νωστὶ γὰρ
 ὅτι καὶ ὁ λόγος ὁ διηγετικός, μετὰ δὲ δυνάστωσιν ἑστὸ πρὸς τι-
 θέναι ἀνδρῶν καὶ ἀτονίαν τοῖς ἀθλοῖσι. ἰδὲ δια τούτο
 τῆ γλώσσης μὲν μολῆσθαι οὐκ ἀδύνατον. σὺ γὰρ τὴν ἐξείσαι
 τῆμιτο. ἀλλ' ὅτι ἀπὴν ἐξείσαι. ἐμοῦ θηδεῖσθαι φων.
 καὶ ἀλλ' ἢ πρὸς τὸν διηγετικὸν ἐκ τῆς ὑποροεῖς εἶπεντο.
 τοῖς πρὸς τρεπτικὸν λόγον σφραγῖς. καὶ πῆθον μὲν δὲ τῶν

κατωμαμεν προτιμων των απομακρυν παθλων τοιαυτα
 τεκτα. αλλα νομιζον τον αυωτημ περλα. ουτα περλα
 φομεν ασμικροικαις και οροθεσις. μια δε ευεργ
 το εττηκονα φυλαξου. και μοιωθι και οσον δια του τω
 θω τοις σαρκος δεσμοις. ο φησιν ιερεμ. εφοικερχα
 του ης απορεθη και ελλαθη σφραγη του προ του κλου.
 του τεσι του θυ. μια δε λυα σφραυ πολυμαυ, το
 νικαν τον διαβολον. ηνικα τουτο δ το τουδ μοθινοια
 λικαιοσωια προεκει αν τιτα τετ. κτο του απο.
 ομειαρ προεχ. και ομοσμοσ ου τοσφρατος, προε
 τον εσω. και ο πικροσ ου τοσφραθε τις, ο στανασ,
 προ τοις τοις κσεια φωνι σασ αν τατωνι λετ διαλων
 αυτου θρητον. οειεσ φωνοθρε. δια ταυ τα επιδω
 οα τοσ καταφρονην επιφων και το πυρ ημε ονομιζαν.
 και ημρα τα αρεθρα θεια. και τον λιμον ωε τρυφον υπερ
 θαμουςαν αναδεχεται. τα δε θρηνατων φιλων κ
 τωσ ητηων πασ τρεχαν. ωε κ ποδιον προς τον του
 μαρτυριου οδον. και ταυ τα ου κε λεγε μονον, αλλα και
 προ τοσ προια. ερα λογων ηδωσ πολλω πλεον ηθην
 λωαμεν. και τωμα θε αυτον υποδημι προς τον
 ομοιον ζιλονε κλη. σαν τα γαρ κ τον θρον αποσλον
 ελμιαθη. και σιδυαλα ηγισατο ηναι, ινα κηθροσ
 σιδυαλα δε λετε τα τωσ δαλμικονα. απηλθη
 πολλω των αχρω ησ και παντεωσ αχρωσ. ηκ τον
 μεγαμασλον. σιδυαλα ανομασ εσ παυλοσ,
 τα περλα μακ, η γουλα κ ο περλα.

Ουτι δ' ανουομενοσ κηπειανος, και ε ξησ.
 Ουτι φησ ποιων ο κηπειανος, πολλοις απε τελεσε μαρτυρ.
 και τουτου του εργου μιθον μεγα κομιζεται. μαρτυρταρ

καὶ αὐτοὶ εἶνε τὸ παρά τὸν ποταμὸν Γάλον· ἐν τῇ κρημνιδίᾳ
 εἶφα τὴν κρημνιδίαν μὲτὰ ἰουστὴν ἀνάσσει τμηθῆς, ὑποκλαυδῆς
 τοῦ μετὰ δέκλιον μασιλάσαντος· καὶ ταῖς πολλαῖς βασάνοις
 ἀεὶ ὑπέμηνοντο ἡ κληρὰ δὲ καὶ σφραγίδὸν τὴν ἀποτομὴν
 τῆς κρημνιδίης ἐπιτίθεισιν, ὁ θαυμασιος· οὐχ οὐτω κτῆ
 τὴν ἀρετῶν, ὅσον διὰ τὴν μεταλλω· τὸ μόνον γὰρ ἀπὸ
 προῖον παραλαμῆν τυπωσιν ἡραθὴν καὶ κανόνα ἀρετῆς
 διασῶσαι, οὐχ οὐτω ἐστὶ μέγα· ὡς τὸ αὐτὸν τὴν ἀσκίαν
 ἐλέσθαι θεοσεύειαν· τὸ μόνον γὰρ παραλαμῆν ἀσέβη
 καὶ φύλαξι, τῆσσι μὲτὰ εἶσιν· ἐδίκεται γάρ τις ἐκ τούτου
 ἢ τοι ποιοῦ ἰσχυρὸς ἐκῆνο τὸ ἀγαθὸν διὰ τοῦ χυρῆσσι μεθίσσει
 ἢ ὅτι σὴν ἴσθες τούτου καὶ κοινόν· οὐκ ἐμείβετο δὲ ἀπ᾿ αἰῶνα
 τὸ δὲ μὴ παραλαμῆν· ἀλλὰ αὐτὸν εὐρῆν τὸ ἀγαθὸν καὶ
 ἐλέσθαι, τούτῳ ἐν ἀμουλίᾳ καὶ σιωπῆσιν ἀνωτάτω
 καὶ τὸ μόνον τὸ παραδεδεῖται τὴν ποιε φύλαξ τῆν, πολλὰ
 καταρθεῖ τῶν· τοῦ δὲ εὐρῆν τοῖς μὴ παραδεδεῖται, ὀλίγα
 τὰ παραδήγη·

Ἄλλοι οὐδὲ κρημνιδίαν ἐκῆνο φανῶν

Οὐτω μὲν φησὶν ἐπιτίθεισιν, καὶ οὐτω ἐκῆνο θεοσεύειας
 κίττωσιν· Ἐπὶ δὲ κατὰ τὴν τὸν μίον, ἢ πρὸς τὸ
 ἢ τῆν ὅτι κρημνιδίαν· τὸν γὰρ ἐκῆνο θάνατον, ὀνομάσ
 οὐχὲν κατὰ τὴν κρημνιδίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀδελφείας
 κατὰ τὴν λέγειν ὅτι ὅτι ἐκῆνο μαρτυρεῖται δὲ μὴ σὴν τῶ
 σαρματῶν, καὶ ἐκῆνο πρὸς τὸν κρημνιδίαν ἢ πρὸς τὴν πρῶ
 καὶ δεσπομνιδίαν· ὡς πάλιν λέγει ὁ αὐτός· ἐπὶ τὴν μίαν
 γὰρ φησὶν ἐκῆνο τὸ ἀδελφείας καὶ τῶν χυρῆσσι, ἢ ὅτι σὴν
 νῶν ἀπολύει τὸν δούλον σου ἢ μαρτυροῦν διὰ τὸ εἶναι, ἐπὶ τὴν
 τοῦ αὐτοῦ ἀποστρωφῆν· καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐκῆνο σὴν ἢ φῆ
 τῶν ἀποστρωφῆν, τῶν μὲν γὰρ μετὰ τὴν τελευτῶν,
 θαυμαστὸν γὰρ ταῖς παραδεδεῖται· τὸ μόνον γὰρ ὄνομα

κωπει αὐτοῦ, σελήν παρὰ τῶν ἁγίων καὶ φημι ζῶν.
τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ὡς θρασυεὶ παρὰ γυναικί τι νῆσι πολλ
ἐκρύπτε, ματρὸν μὲν τῶν ὀνομα. ἔσθλιν δὲ τὸ πῶν ἴμον.
κλαυδιον αὐχόν τὸν γέλοισ αὐτῆς ἀρχόν. ἐκρύπτε το
ἢ τε τοῦ θῦ πικρῶν τοσῶν τῶν αἰκα ὡς φιλόθεον ἰοίλομαρ.
ἢ τε κμαε δοκίμα ἰόντες. ἢ ἄρ σ τὴν ζυμῆ αὐτοῦ φέροντες
ζήτησμεν τὰ τοῦ αἰγίου λήτανα. ἐπὶ δὲ οὐκ ἔδῃ διον
ἄναι πινὸς τοκοινὸν ἄρῃ, τιμὰ πάλιν ἐτέρω τῶν αὐτοῦ φε.
καὶ διὲ κήνκς τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος διὰ ποκαλυψεως
φανεροί, ἵνα καὶ γυναικες ἀπαθῶσιν. ὡς περ χῆλ συνί-
σασαι διὰ τῆς θῆου. καὶ τὴν ἀνάστασι αὐτοῦ ἀποκρί-
λασαι διὰ τῶν μῶν εὐφόρων. οὕτω κῆν ἡμῶν ἀποκα-
λυφθῆσθ, ἢ δὲ παρὰ δούσα τὸ σῶμα κῆν τῶν θῆου. καὶ
ὁ αἰσ τὸ λων θῆν ὑπέκλυπε. καὶ οὐκ ἔσθλιν φανέρου
καὶ τιμὰσαι ἄρῃ καί εθ. ἀπεμὲν δὲ περὶ πολλοῦ
πιθόμενος τὰς ἀνθρώπων ἰσχυρῶν. ἀμύτη λότεροσὶν
αὐτῶν ἐκρήτῶν. οὐ σιωχέρηθ δὲ τούτου διὰ τὸ ἡμῶν
τοῦ λων θῆν ἄξιος. **Τ**ὰ μὲν οὖν παρῆ μῶν τοσῶν.
Τοσῶν τα φησὶ τὰ παρῆ μῶν. καὶ ὅσα ἀνῆσσομεν, οὐδὲν ἄ
ἢ πῶ μὲν ἄξιον τῆς ἀρετῆς τοῦ αἰγίου. καὶ τῆς ὑπολήψεως
ἐκάστου, ἢ νῆ χῆσθ εἰ αὐτοῦ. καὶ ταῦτα διὰ ἄρῃ κμαε ὅσον
ὁσῶν καὶ καθῆκόντως ἐκπαρῶσαι. καὶ ἀποδοῦναι τὴν
κεχρεωσῆ μὲν νῆ κῆν ἡμῶν. τὰ δὲ διὰ ὅσα παρῆ μῶν,
ὑμῶν παρῆ μῶν πρὸς ἡμῶν. οἷον, ὅτι δαίμονας ἔπε-
λαίνα. νόσοσὶ ἴσθαι, ἢ τὰ τοιαῦτα. ἀδύναται καὶ
ἐκόντι κμαε. τούτῃ γινώσκου τοῦ σῶμα τοῦ αἰγίου. ἐάντις
αὐτῶν προσέληθ ἡμῶν πῆσθ. μάλλον δὲ τὰ μῶν ἴονα
τῶν μάρτυρῶν ἐστὲν ἡμῶν. τὴν δὲ ἡμῶν τῆ κῆν κῆν τῶν
σῶμα τοσῶν κῆν ἡμῶν. ἐκκλῖσιν ἀποσῶν κῆν τῶν κῆν ἡμῶν.

αἱ παρ' ἑσὶν, τῶν κατὰ φρόνησιν τῶν (σφραγὶς· αἱ ὑπὸ λυγρῶν,
 τῶν ἐν ἀρ' ἑσὶν κομίσαν, τῶν τοῦ σώματος κόσμησιν· οἱ οἶνοι,
 τὸ ἀνεύροτον πρὸς τὰ πάθη· οἱ γέροντες, τῶν σώμασιν· οἱ
 ἀνάσσει, τῶν δικαιοσύνην· οἱ λόγοι διαφέροντες ἐσοφοί,
 τὸ πᾶρμόζοντ' αὐτὸ καὶ πρὸς ὠφέλησιν ἀπέστη. ἀλλὰ μὲν
 σπειρᾶσθε ἐλπίδας καὶ ἀνόντα· οἱ ἕρως, τῶν δικαιοσύ-
 ῶν οὐλοῦσιν, τῶν ὑποκόμω· οἱ ἀδμοῦτες, τὸ μὴ περὶ θῆν' ἀπα-
 ρήλκ' τ'. ἀλλὰ παρὰ κληθῆσαι καὶ ἡγαγεῖσθε ταῖς
 χρυσοτέρας ἐλπίσιν· οἱ ἀμειψῶντες, τὸ φοιᾶσθαι τῆν
 τῆς ἀμεσῆς μεταπτώσιν ἐπίσιν ἐμῶν. πᾶντες τὸ ὄρα-
 τὰ τῆς ἀμεσῆς τοῦ δόξα. ἵνα μὴ τεφανερῶς μάχησθε
 τὸ πρὸς διλον ἐπίπῃν ἡμῶν ἀμαρτήτων, μὴ τε φανερωθῆτε
 ἀπὸ τῶν δοκῶν ἀμαρτημάτων ἀπατῶν· μὴ τε ως οὗτος πολεμῶν
 αὐτὰ τὰ σκοτῆν ἀέρτα καὶ ἔρως ἀποστῆθαι· μὴ τὸ φ-
 ὄσ' ἀπὸ τῆς μετασχηματισμένου ἀεὶ ἡλου φωτός. τῆς
 ὑποκεινόμενος ἀμαρτὰς ἀπὸ τοῦ πρὸς τῆς αἰτίας, ἀπα-
 τῆ καὶ ὑποκλήσθαι πρὸς ἀσπῆν.

Δηνοὶ ὀφθαλμοὶ ἀλφῶναι, ἐκ γλώσσας. ἐκ τῆς ἐξῆς:
Δηνοὶ ὀφθαλμοὶ τὸ τὰς αἰθίσσας ἀπὸ πλάσσει ἀεὶ λαίλομεν.
 ταῦτα ἀπὸ πλάσσαν ἀποποιήσασθαι· οἶον, ὀφθαλμῶν
 ἐλαίλομεν, ἵνα κατανοῶμεν ἀέρτα τοῦ θ' ἰδῶν μῆλα-
 μεναῖτόν. γλώσσας δὲ, ἵνα ἐκλωθῶμεν τοὺς ἐσπῆρας ἀπὸ
 καὶ ὑμῶν μετὸν ποιητῆν· ἀμοῦν δὲ, ἵνα θῆσιν ἀσπῆρας
 ἀίνεσθαι ἀμροσῆσι· χῆρα δὲ, ἵνα ἐλεμνοσῶν ποιῆ.
 ἐάνοῦσθαι ὀφθαλμὸς πορνικὰ κλέπτ', ἢ δὲ χῆρα παλῆ.
 ἢ δὲ γλώσσα ἀσπῆρας φθῆσθαι. ἢ δὲ ἀποτὰ μάταια παρὰ
 λέχεται, γέγονε τὰ πρὸς ὅσ' ἀνὴρ μὴ δόξῃ τ' ὄσπῆ, αἴτια
 τῆς ἀσπῆρας. καὶ τοις γε δὲ ὄν ἀνδραγαθῶν τὰς τῶν θηρεῶν
 ἢ πίεσθαι κτ' τὴν ἀποστολὴν ἀμροσῆσιν, εἶναι πρὸς

Τὰς μεθοδῶν τοῦ διακῶ. ἐκ μὲν γὰρ ἡνίκ' ἴσασιν, τοῦ ἅπλ^{ου}
ἐν τῷ ἰσῶν. θαρσῶν τῶν ἐν ἐν ἡνικα τὸν ὄσμον, αὐτῶν
τῶν ἐν τῷ ματθαιῶ φωνῆς καὶ τοῦ σκῆμασι λῆαν. πρὸς
οἷ καὶ δὲ ἀλλήγη. ὡς εὐφρανομένων πάντων ἡνικα τοῖς
ἐνοσὶ. καὶ πάλιν ἐφωνῶ ἀλλήλα καὶ ἐξομολογήσεως
ἔχουσιν ὅτι λέγουσιν. ὅπου καὶ θαρσῶν τῶν ἐν τῷ θεῷ τῶν
ἐλματις. ἔκ τῶν ἡκτῶ θωρεῖαν ἀπέλωσις, ἐκ τῶν ἡκτῶ
κτῶ τῶν ἀπόστολον. ἀρτῆ γὰρ φωνῆς ἡλέπε ἐν ἐσὺ πᾶσι
ἐνοσὶ ἡνικα. ἔγωσιν ἐνοσὶ καὶ ἀμύδρῶ. Τὰυτῶν ἡνικα
ἀπεδέχθῃ. καὶ δὲ μὴ πρὸς τῶν πᾶσι διακελεύει.

Οὐ τῶν ἐσὺ τῶν ἐμὴν λόγων αἰατῶν. ἔλατῶν ἐν:
ὁ πᾶσι τοῖς τε θνεῶσιν θυοῖς ἐτέλω, ἀεὶ ὄνομα ζῶν
ἀπαρχῶ. ἐτέλω τὸ λαεῖ πᾶσι τοῖς καὶ ἄρνες διάφορ.
καὶ τῶν ἡνικα τῶν ἐν μεθ' ἡμῶν πᾶσι τῶν ἐν ἀρναδῶ
κόππος ἐδὲ δοτῶν ἐργεῖ πᾶσι. θάλλος δὲ ἡν ὄστος
ἐλαί. ἐν δὲ δελφοῖς μῆλα, ἀκαὶ πᾶσι οἰοθεολόγοσ
ὄνομα ζῶ. ἀεὶ τῶν παιδῶν ἐφωνῶ τῶν ἐπᾶσι καὶ ἐλάσ.
ἐν δὲ τῶν ἀρναδῶ τῶν ἐν ἡνικα, τῶν ἐν ἡνικα. ἐν δὲ ἐν
σέλινα. ἀεὶ τῶν ἐν ὄστων δὲ πᾶσι οἰοθεολόγοσ
ἐφωνῶ καὶ ἐνοσὶ ἐτιμῶντο. οἰ τῶν ἐν ἡνικα ὄστων
καὶ ἀθλοῖς. μεγάλων πόνων κινεῖ ἀεὶ ἀκομιζόμενοι.
οὐ μόνον δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀθλοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς μάστιξι
καὶ ἐν ταῖς ἀρναδῶσ ἐκαρτέρωσ. ἐπὶ δὲ εἰν δὲ ἐν ἀνδρῶ
τῶν ἐν ἡνικα τῶν ἐν ἡνικα, ἵνα ἐφωνῶν φθαρτῶν
λαίωσιν. ἡ μῆλα. ἡ πῆτιν. ἡ σέλινα. οἰ δὲ ἐν ἡνικα
θυοῖσιν καὶ ἐπᾶσι τῶν ἐν ὄστων καὶ ἐπᾶσι τῶν ἀθλοῖσιν οὐ τοῖσιν
πρὸς μὴ προσφῶντι. ἀλλὰ λόγοσ ἐτικωμαστικοῖ. κατὰ
ἡνικα γέρας τῶν ἐν ἡνικα τῶν ἐν ὄστων. ἡ τῶν ἐν ἡνικα
ἐν ὑπόστατον, ἡ τῶν ἐν ὄστων ἐκ τῶν ἐν ὄστων παιδῶσιν.

ἡ δὲ τὸ δῶρον τοῦτο ἄξιον φανῆται καὶ τῶν ἄθλων σου καὶ
 τῶν λογ. χειρὶ τῶ μονογενῆ λόγῳ τοῦ θυ. αὐτοῦ γὰρ ἐστὶ
 δῶρον τὸ, ἐμὲ δυνάσθαι ἢ πᾶν τὴν ῥοὴν ἀρετῆς ἐπάειον: -

Κὺ δὲ ἡμεῖς ἐποπταίους ἀνωθεν ἴδωμεν. ἵστα ἔξει:

Ἡμεῖς μὲν φροσι τριαύτας σφροσφορῆς σιδερωμένη. σὺ δὲ
 ἐπιμελεῖσαι ἡμεῖς ἐξ ἡμῶν. καὶ τὴν ἐμὴν ζωὴν καὶ τοὺς
 λόγους, διὰ τῶν λογ. καὶ τὸ ποίμνιον τοῦτο μετὰ τοῦ ποι-
 μαίνου καὶ διὰ τῶν λογ. πρὸς τὰ κληῖα, καὶ τοὺς μαρῶ-
 ληκοὺς ἀποδιώκεις. οἱ τινες αὐτοῦ δαίλου σφραγισμοὺς καὶ
 ἀπαρῆξαι τὰς ἡμετέρας λέξεις καὶ σιλλαιμάς. ἵχαρισται
 ἡμῶν τελευτῆσθαι τὴν ἐμὴν μαρτυρίαν αὐτῆς ἀδελφῆς. ἡμεῖς δὲ
 γασσομεν. ἢ καὶ ἡμεῖς δεξιζόμεν. προσκινῶμεν τε μὲν,
 πρὸς ἐμὴν. οὐδὲ γὰρ δυνάσθαι φρονεῖν ἐλθῆν πρὸς τὸν
 πρὸς, ἢ κινῶμεν. προσκινῶμεν τε δὲ, καὶ ἐφ' ὅσον ἐναγίῃ
 ὄντι. οὐδὲ γὰρ δυνάσθαι πᾶν κινεῖν ἢ, ἢ κινῶμεν πρὸς αὐτῶν.
 ἢ τινὲς κινῶμεν ἀφ' ἡμῶν παραστῆναι κατὰ τὴν φιλίαν τῆς οὐ-
 γαφρῆς ἀπόστολῆς. ἢ κινῶμεν καὶ ἀπρὸς οὐ ποι. τούτῃ,
 καθαροί, καὶ μηδὲν ἐπιφρόνιμοι πρόσομμα ἢ
 σιλλαιμάς. καὶ τελευτῆσθαι τὴν ἐμὴν μαρτυρίαν. Τέλει
 σὺ τῶν ἡμεῶν χεῖρα δύνῃς: -

Τὸν αὐτοῦ ἡμεῖς τοὺς λόγους ἵστα ἔξει. ἵστα ἔξει οὐλιανόν:

Τοιοῦτο μὲν δὲ καὶ ἀδικανίκο ἐφ' ἡμῶν ὁμολογῆσθαι λόγος. ἅτε
 ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῆς προλαλοῦσας τῶν λογ. οὐκ ἔστι
 τί σὺ δὲ πανηγυριστὴς, διασπῆξαι τὴν ἐμὴν μαρτυρίαν.
 ἐστὶ δὲ τὸ ἀδικανίκο σύμμουλτικόν. σαφινῶν μὲν ἀπέ-
 χεσθαι τῶν φθασμένων. ἀντὶ τῆς αὐτῆς τῶν ἀφθάρτων.
 καὶ τῆς ἀδικανίκο. τοῦ μαρτυρῆσαι καὶ πανηγυριστῆρος
 μημονετικῆς οὐκ ὄντι παρὲς ἀμῶν ἐστὶ τῆς τοῦ χυσαρῶ.⁵⁴

ἤματα καὶ ταῦτα πρὸς ἑκαστὸν ἀνὴρ σὺ μίμουλῃς σαφ
 λαμιαία· ὅτι χρεὶ καὶ τοῖς τῶν μαρτυρωνάθλων κίμῃθ.
 καὶ τοῖς εὐραὶ τῆς ἑορτῆς, σμερτὸν ποῖάθαι πρὸς τὴν ἐπι
 σεῖαν. διὰ δὲ τοῦ λόγου πῖγραφῃ· ἐπιγράφεται
 γὰρ ἑς τοῦ λόγου· διὸ τὸ πολογῆται ἐν ταῦθ' καὶ λόγῳ
 τὴν αἰτίαν ἀνὴρ ἐσιώπη, καὶ πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ.
 ἐπιγράφεται δὲ καὶ ἑς οὐλοῦν. οὐτὸν παρααίτην. ἀλλ'
 ἔπερου φίλον τοῦ αἰτίου καὶ συμμαθητῶν, ἐξισωτῆς γενοῦ.
 ἡγου ἀναγραφῆς, καὶ τῶν δημοσίων φέρων διορθώσι·

Τίς ἡ τυρηννὴς ἠνέξα γὰρ ἀπὸ τῶν νομῶν ἐπ' αἰετῶν·
Τίς ἡ τυρηννὴς ἠνέξα γὰρ ἀπὸ τῶν νομῶν ἐπ' αἰετῶν·
 τίς ἡ τυρηννὴς ἠνέξα γὰρ ἀπὸ τῶν νομῶν ἐπ' αἰετῶν·
 οὐκ ἐμίσησε, ἀλλ' ἐξέταπτε· σοφῶς τὰς
 τοῖς ἀμείλοισι, ἀνημαλῆς τὸ μετὴν οἰωπὴν ἀπὸ θεῶν
 ἐπ' αἰετῶν· ποῖαν δὲ ἐν ἐμοὶ σοφείαν καὶ ἐπιστήμην ἐν λόγῳ
 κατανοήτε· ὅτι κατὰ μᾶλλον ἐδὴν ἑορτῆν, πρὸς λόγους
 μεμνητέ· ταυτὸν δὲ ἔχει σοφείαν καὶ ἐπιστήμην ὡς
 πλοῦτον οὐκ ἐνθεσπύτη, καὶ ἐν τῷ θεολόγῳ. διὸ
 ἔπειν τίς ἐμὶ σοφεία καὶ ἐπιστήμη, οὐκ ἐπίγειος ἀσ
 πολεμοῦμεθ' ἀλλὰ διάν. ὡς ἐν τῆν ὀσην τὰ ἀλο
 τῶν τὰ ὀνοματι. τὴν σοφείαν καὶ τὴν ἐπιστήμην. τίνες δὲ,
 σοφείαν ἔχει φασὶ γινώσκοντων τε καὶ ἀνθρώπων πραγμῶν.
 ἐπιστήμην δὲ, τῶν πρὸς τὰ ἀφ' ἧς αὐτὸς ἔχει κατὰ τὴν
 μένιν· μετὰ τῶν μετὰ τοῦ αἰετῶν φησὶν· ὅτι ἐν ἡμῶν
 ἐξετάλων καὶ διερωνῶν, οὐδὲ μίαν ἐν ἐμοὶ ἔσσω σοφί.
 πλὴν ἐμὸν τούτο διὰ δὲ ὅτι ἐξω· καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἐμὴ· καὶ τὴν
 μεμνῆσαν αὐτὸ ὀνομαλοῦσι· ποῖον; ὅτι ἐπιθερμὸς ἀδύνα
 του κερῶν τὴν ἐπιθερμῶν, νεκρὸς γινώσκαι τὸ νόσμον· μή
 ἔχον τινὰ πρὸς αὐτὸν πρὸς πάσαν. ἑστῶσαι δὲ τῶν τῶν ἰσθμῶν
 μεμνῆσαν ἐν τοῖς πολλοῖς καὶ ἀλαμπῶν. ἐκ τῶν ἀδύ

φανερόν εσται καὶ ἀνδραμπατημέλουσαν· περίεσθαι
 παύλοσκολασταλόνιέγραφει· ἀπεθάνε περὶ καὶ ἡ
 ζωὴ μὲν, κέκρυπται οὐ τῷ χῶρ ἐν τῷ θῷ· ὅταν ἔχῃ φανῆ
 ἡ ζωὴ μὲν, τότε καὶ ἡ μὲν οὐκ αὐτῷ φανερωθῆσε θεῶν
 Δόξῃ· ὡς περὶ τὰ ὄμαρτα εἰς τὴν κρύπτει· ἕως αὐτῆ ἐν τῷ
 ὄμαρτῳ, ἐκείνου δὲ περὶ θεοσθεῖος φανῆσαι τὰς λάμπει,
 οὐ τῷ καὶ ἡ μὲν· ἕως ἐν τῷ φθαρτῷ τοῦ πῶ μὲν οὐ μὲν,
 ὁ φάλομενὸς κερύμμεν οὐκ ἔστιν ἀνεπίδητον· μὴ ληθῶ
 τεσθῆσαν· ὅταν δὲ τὸ φθαρτῷ τοῦ τοῦ δι' ἀλύθῃ, τότε ἔσθαι
 ἡ Δόξα ἡ μὲν φανῆσθαι ἡ ἀλύθῃ· καὶ ἡ ζωὴ μὲν κρυπτομένη
 ἡ κρυπτομένη δὲ φησι καὶ μετὰ τὴν κερδὴν γινώσκαι μετὰ
 ρηθῆσαι· ἡ γοῦν προσημαθῆσαι, ἐπὶ τὴν ἐν τῷ λατρίῳ παρ
 μοκῆν· ἀντὶ πάντων ἡν ἔχῃ, χῶρ ἡ σαμνος τὸν διαφανῆ
 κρυπταροὶ μαρτα εἰς τὴν, τὸν ἐν πολλῷ πόνῳ καὶ ὀλίγοις ἔ
 ρισιόμενον· τὸν σῶθρον ἐν θεότητος καὶ ἀνὸς τῶν
 καθάρων καὶ ὄμαρτα εἰς τὴν ἐξ ἑστῆσθαι, καὶ δατος· οὐ
 ἀμφοῖρά, πῶς ὁ θεολόγος δὲ οὐκ ἔστιν ἀντέθῃ· πρὸς μὲν
 τὰ ῥέοντά, τὰ ἐστῶτ· πρὸς δὲ τὰ σῦρόμενά, τὰ οὐκ ἔστι
 ῥέοντά μὲν τὰ παρέρχόμενά, καὶ ἐν δὴν καὶ ῥύσθαι
 καὶ μεταμολῆσθαι· ἐστῶτ δὲ, τὰ ἀμτῶν καὶ τῶν
 σῦρόμενά μὲν, τὰ καὶ τῶν καὶ χαμαὶ πῶ καὶ ἐπίστα
 οὐκ ἔστι τὰ ἔστι· τὸ οὐκ ἀντὶ τῶν ῥέοντῶν καὶ χαμαὶ οὐ
 ρομῆσαν τὰ μόνιμα καὶ ἄλλοι κτήσασθαι· αὐτῆς ἐν ἡμῶν
 σπῆτων προσημαθῆσαν· μερῆσιν μὲν, ὡς περὶ βάλαντα κατα
 πινόμεν· εἴβαιο τὰ τῶν δὲ, ὡς περὶ ἀθανάτα καὶ ἀνύτα·
 προσημαθῆσαν μὲν οὐκ ἔστι τὸ τοῦ ἡθελον· τὸν κερδῆσαι
 παντελῶς τῶν βίῳ· καὶ ἀντὶ πάντων κτήσασθαι· ἡ δὲ μὲν
 ἀλλὰ τοῦτο γοῦν καὶ ἄλλοτερον λόγον μαρταρῆσαι· παρακα
 ρῆσαι μὲν τῆς προσημαθῆσαι καὶ τοῦ διδασκαλίου τοῦ θεοῦ ἡ

βουλομένοις ἢ ἴσῳ τοῖς ἀρχαῖς φιλοσοφίαις· ἐγὼ δὲ διόλη μου τις
ζῶντι ὡς παιδίου διδάσκω διὰ τὴν τοῦ θεοῦ χάριν· μέλει ἂν ὅτι
μολοῦσι οἱ ἀνὰ μίαν ἢ ἀκόνη ἀποκλίσσασθαι· τοῦτο δὲ τὸ
πλοῦτωνος· ταυτέστιν ὡς οὐ ἀπονήτομαι τὰ ἑλληνικὰ ἀποκλι-
σθαι καὶ ἄλλοι· ἐν τούτοις γὰρ ἐπιπέσει καὶ πᾶσι τοῖς λόγοις ἐξ ἑστέων·

Εμμένει δὲ τοῦτο καὶ ἐμὴ ἐστὼ φιλοσοφία· ἐξ ἑστέων·
ἐμμένει οἱ τοῦτο ἀπολογούμεαι ὑμῖν περὶ τῆς ἐμῆς φιλοσοφί-
ας ὡς ἐγὼ λέγω· ἐναρετὶ γὰρ τὸ σιωπᾶν ἐκ λόγων· ἢ τὴν
ἀφροσύνην ὡς ἄλλοι φασί· μαρτυροῦντες, τὸ δὲ σωφρονισ-
τικὸν ἀφελῆν ἐκ λόγων σιωπᾶν· ἀλλὰ ἐγὼ δὲ ἀπὸ τῆς ἐπιπέσει
σιωπῆς, ταυτέστιν· ἐπεὶ γὰρ πολλὰ λέγῃ οἱ οὐδὲ τῶν ἴσων
ἐστὶ τὸ θεολογῆν καὶ διδάσκειν· οὐκ ἀδυνάτην ἐστὶν ἡμῶν
τῶν πολλῶν ἀκατασχετογορμηκῆς τὸ λέγειν τὰ τοῦ θεοῦ
χρηστέως· ἀλλὰ διδάσκω ὡς δὲ οὐδὲν, μετρίως δὲ ἀπονο-
ύεραν παρὰ τὴν τοῦ διδασκάντων λόγους· μετρίως γὰρ οἱ
ὄντες εἰς λόγους φησὶν ὅτι ἀπονοῦεραν δὲ, ὅτι τὸ σιωπᾶν
τοῦ λέγειν ἐστὶν ἀμειψότερον· πῶς οὖν σιωπᾶν· ἐβουλοσάμ-
εθ' ὅτι ἐγὼ μὲν διδάσκω, ἵνα τῶν ὄντων ταυτέστιν ἐμὴ
σιωπῆς, παιδῶν καὶ τοῖς ἄλλοις σιωπᾶν· ἐμὴ τὴν σιωπᾶν
σφραγίσαντες ἔχοντες· αὐτὰ γὰρ μετρίως περὶ ἐμοῦ σιωπᾶν
βασύων, ἐχρῆν αὐτὸν ἐπιπέσει καὶ ἐμὴν ὑπεροχὴν· καὶ ἐπεὶ
ἐγὼ οὐ σφραγίσαντες αὐτῶν ἐπιστάσιον, πολλῶν μάλιστά τοις
σιωπᾶν· αὐτὰ γὰρ μετρίως περὶ ἐμοῦ νομίζουσιν, ἐξ ἑστέων
σφραγίσαντες αὐτοῖς ἐμοῖ σιωπᾶν ὡς ἐμὴ τοῖς ἐμοῖ σιωπᾶν·
ὡς οὐ λόγους τῆς ἐμῆς σιωπῆς· ἐξ ἑστέων·

Οὐτὴ φωνὴ αὐτῶν ἀλλ' οἱ τῶν ἐκαστῶν ἐκαστῶν ἀλλ' ἀνὰ τὴν σιωπᾶν
ἀπὸ τῆς φωνῆς ἐστὶν περὶ ἐμῆς αὐτῶν· ἀλλ' ὅτι ἡ φωνὴ
ἀπὸ τῶν ὄντων· ὁ μὲν δὲ κανὼν ἐστὶν αἰρετικῶν· ὁ δὲ
σφραγίσαντες ἐστὶν ὄντων· ὁ δὲ σφραγίσαντες ἐστὶν ὄντων· ὁ δὲ σφραγίσαντες

Τῶν ἡμῶν λογ, ὡς ἂ μοι κενὴν τὴν τῶν φῶρ ἀνακοχῶ. ὡς τε
καλῶς θιλονίκου σφριμῶσαι με οἶνα ζιανζιαι ταί διετῆραν
ἡς τῶρ φῶρ. ἔγε ἀπὸ τούτῳ φῶρ με μέμαρνε δύαι ἡ
Ζαιματῶν αὐτῶς ἐπίδοσις καὶ καρ ποθοσία τοῦ ἰουλιανῶ
καὶ τούτου καὶ τῶρ φῶρ ἐν ἡ ἐμῶσιω τῶ. Ζιαν ἀδὲ ἐν ἐδ
κωι, τὸ ποιῶσαι τοῖς λότοις μου ποθη νοτῶσις. διὰ
ἔθε το πούτον γένοιτο καὶ ἀπὸ τοῦ λότου μου ὄφελος
ὅσον ἀπὸ τῶσιω τῶς. + οὐκοῦν ἐσθδὶ ταῦτα
λοκῆ καὶ ἐν κενὴν κενε τὸν ἀπὸ τῶ λ. ἰς τὰ ἐν ἐς.

Λοι τῶν φῶρ ἐν ἐσθδὶ ἀρῆσκα ἡμῶν τὸ λέγειν με διὰ μὲ
σιω τῶν. καὶ με τὸν ὡς ἐδὲ κωι αὐτῶ τὸν ἐν κενὴν σατε.
καὶ ἐς σατε τῶς τῶσιον τῶ κ. ἰ. πῆς κῆς φιλοσόφῳ τῶ
ἔγε ἔστω πῆ τῶρ ἐς ὑμας καλλίον τῶσιω τῶς. φθῆξομαι
δὲ κατὰ τῶς τῶς ἡ μων ὁ τῶρ σὺ δὲ ἐφῶ δῖων, τῶρ ἡμο
θεῦ τοῦ αὐλοῦ. οὐ μάλαν αὐλομα καὶ ἀνακτιν κεν.
οὐδὲ τῶν τῶρ ἀνδρῶν καὶ ἐφῶ καὶ ἀγῶν τῶν. οὐδὲ τῶν
τῶς κ. τῶρ δῖ ἰ. δῖων, καὶ τῶρ ἐ δὲ δὲ δὲ τῶ τῶ δὲ μων.
ἡ ὁ ἰ. πολλοὶ καὶ ἀδὲ ἀκρῖ τοῖ ἀπὸ δὲ χον τῶ. οὐτὰρ ἀν καλῶς
ἀξίωσιω καὶ ἀπὸ μῆ τῶμαι τοῖς ἐμοῖς ὄρ ατῶ καὶ
φίλοις, ἐὰν ἀπὸ καλῶς καὶ χάνωσι δὲ ἀλετῶμαι καὶ τῶρ
ἡ δὲ δὲ δὲ, οὐ τῶρ τὸ μελ τῶν ἐφῶ δῖων τῶς ἀκο ἀς. ἰς
τῶρ πων δὲ ἀτῶς ἐν ῥυθμοῖς φωνῶς. καὶ χῶλων ἰς μελ τῶ
διὰ τῶ ἀν ἡ μων κῶ μί λῖ. διὰ φθῆξομαι ἀν τῶ μων τῶ
χάνου καὶ μελοκῶ καὶ δὲ ἀρῆσκα. καὶ τοῖς ἀκρῶ τῶς
τῶ λῶνον τῶ καὶ ἐκ λῶν τῶς ἀκρῶ τῶ, ἀνδρῶ καὶ κῶ γῶν ἀ.
ἀν τῶ δὲ τῶ ἀνακτιν κενὴν καὶ ὑπῶ καὶ ἀνακτιν κενὴν
καὶ τῶρ ἐ δὲ δὲ δὲ δὲ κῶ μων, σῶ τῶνον καὶ αὐ τῶρ ἰς
ἐν τῶ τῶ κα μελ τῶσιω ἐσε δῶ τῶ. μαθόντες ἀνδρῶ καὶ τῶρ ἀκο
μελῶν. καὶ ἀπὸ τῶν σαρκῶν ἐ πῶ τῶ τῶ κῶ μων τῶ

χύστες. καί τ' οὐκ ἐπινοοῦσι κατεφρόναι καὶ κηλασμένον
 ἐφ' ἑσθ' ἰσχυροῦσιν. ἢ πᾶν δ' ἐπὶ φθόγγῳ οὐκ ἐπι-
 νοοῦσι. ἀλλὰ πρῶτον ἔχει καὶ θαυμάσιον, οὐ κατ' αὐτοῦ
 σοφίᾳ τὰν ἐπινοήσιν. μή πως ἀπαράδεκτος δὲ ἐπινοή-
 σις ἀμεγαλαῖς. ἀλλὰ οὐ τοῦδε ἀλλὰ τοῦ προκείμενου τὸ παρ' οὐ-
 λαμμοῦ καὶ οὐ μολοῦ καὶ φασί. οἱ ἀνὼν ἕως πότε.
 ἀντί τοῦ μέλει τίνος μενῆ τε παρὶ καρδίοις σαρκικοί,
 τῆ γ' ἄσφαλτομένοι. καὶ ἕτω τῶν καρδιῶν φροσίω-
 τῶν ἁμαρτιῶν καθεκόμενοι. τοιοῦτος γὰρ ὁ θρησκικός
 αἶος, ἢ ἁπλῶς τὴν μάταιον τῆ. καὶ τὰ ἀνυπαρκτ' πράξι.
 μάταιον γὰρ ἐκὼν λέγετ' ἄτοκον. ὅταν ὄνομα μὲν ἔ-
 σθ' ἄμα δὲ μή. οἶον ὄνομα μὲν πλούτης, πρᾶγμα δὲ,
 οὐδαμῶς. ὄνομα δὲ ἕκαστος καὶ δὴμασθ'. καὶ μὲν ἄτοκον
 ἴσον, καὶ πᾶσαι αἰεὶ δὴμασθ' τοῦ μίου καὶ ἄσφαλτο-
 λοντα καὶ ἄσφαλτο. διὰ τὸ οὐκ ἐπινοοῦσι ἢ καὶ ἄσφαλτο-
 μάταιον τῶν ἐπινοήσιν παρ' οὐ τῆ γ' ἄσφαλτο, καὶ τῆ φιλ-
 δονίαν, καὶ τῆ κενόδοξίαν, καὶ τῆ φελοχρημασίαν.
 ἀπὸ τῶν ἀσφαλτομάται ἔστι καὶ ἄσφαλτομολα. πολλὰ γὰρ
 ἀπὸ τῶν ἐπινοήσιν ἔστι τῶν ἐπινοήσιν τὰς μεταλλοῦσι. ἢ
 ἀπὸ τῶν ἐπινοήσιν, ἢ τῶν οὐδὲ πρὸς δὴμασθ' ἔστι. καὶ
 οὐδὲ μάλλον ἢ οἱ τοῦ ἐπινοήσιν. ἀλλ' ἐπινοήσιν πρὸς δὴμα-
 τῶν ἐπινοήσιν, καὶ οὐδὲ πρὸς δὴμασθ' ἔστι. οὐδὲ γὰρ τῶν ἐπινοήσιν
 πρὸς δὴμασθ' ἔστι, ἢ μετὰ τῶν ἐπινοήσιν. ἀλλ' ὁμοίως ἀσφαλτομο-
 φαίνας. πῶν τε ἀσφαλτομοῦσι, πῶν τε οὐδὲ πρὸς
 ἀσφαλτομοῦσι αὐτοῖς. καὶ οὐ μάλλον τῶν ἐπινοήσιν, ἢ καὶ
 οὐ πῶν οὐδὲ πρὸς δὴμασθ' ἔστι. ὡς περὶ παῖδα κελων
 τῆ δεκά κ' ἔστι μεταλλομοῦσι. καὶ ἄσφαλτομο-
 μεταλλομοῦσι. ὡς ἄσφαλτομοῦσι ἔστι. ὡς ἄσφαλτομο-
 πῶν τῶν ἐπινοήσιν καὶ τῶν ἐπινοήσιν. καὶ ἄσφαλτομο-
 ἔστι.

μβαταυτὰ καὶ διὰ πρησμένων λείρανται; οὐκ ἄσομαντο
τρύφαι; οὐδέ γὰρ καὶ τρύφαις ἐν ταῖς; οὐχὶ ταῖς ἐλπίσι τῶν
μελούντων τρύφασμεν. **Σ**υγνωσόμεθα

τοῖς αἰτίοις μαρτύροις. καὶ τὰ ἐξ ἑ:

Οὐκ ἐν νόσοις μαρτυροῦσι, πᾶσι τὰ ἐκ θουοῖ μαρτύρες ἐκ τῶσαντος;
οὔτε ἄλλοι οἱ πασαντὴν οἰκουμένην διδρασκόντες, οἷον ἡ πύρρι
πινέες σωχῆς, καὶ τῶν ἀσφάλων αὐτῶν χειρομένοι; ἔμετα
τῶν ἄλλων, οἱ ἐν κρήτῃ μαρτύρησαντες, οἱ ἐν νῶπαν κρείλομεν.
Διατί τὰ ἀληθὰ καθαπερ ἂν εἴποι θήτος αὐτῶν ἔχοντες,
περὶ θύμω καὶ δέως ὑπέμνησαν. οὐδὲ τὰ μέλλον ἡμα; ;
ὄρα δὲ πῶς ἴσον ἡμᾶς τῆς τῶν μαρτύρων δόξης καθίσαν
σαρκεὶ ἀλόμωνες, τρεῖς ἐν ταυτῶν τὰ αὐτὰ τίθει. Τὴν ἑλπί
τὸν ἐρημιτῆν. τὸν ἀντιδικον. ταῖς γὰρ αὐταῖς φροσίν ἐλπίσι
καὶ ἡμᾶς ἀνγκᾶν ἰσχυροῦν. καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐρημιτῆ
τουτέστι χορηγῶ τῶν φροσῶν. καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπερνοη
διόλομον ἀντικαθίσταται. καὶ τῶν τῶν μενοικοναῖ ἡμῶν
πρὸς τοῖς μαρτύροις. ἐμῶν δὲ μένον διαφορον. ὅτι ἐκ
μῶν, ἐν τοῖς μαρτυρημοῖς ἡμῶν νῆακμῶν. τουτέστιν ὁ ἐξ ἡμῶν
καὶ σφοδρῆς τῶν κινδύων, ταχῆ ἀνὲ πείρη καὶ τῶν τῶν
τὴν ἀπολλομένη καὶ τὸν θάνατον. ἐν ταῖς δὲ ἐν τοῖς ἀσκητικοῖς
φόνοις, καὶ ὁμοίως μακροῖς. καὶ ἡ σινέχων πηρασμῶν
σαρκατέται. τὰ αὐτῶν δὲ τῶν παρελημνῶν τῶν ἀληθῶν
οἱ ἐπιμακροῦν ἀσκήσαντες. τῶν αὐτῶν τοῖς μαρτύροις φράων
ἀξιοθῆσον. ἢ λίαν ἐπιτάτω. ἐγὼ φροσῶν παντὶ διακελλῶν
ἀποδιδεῖν πρὸς τὸν τῶν ἀρτῶν ἀλῶν. καὶ μὴ πρὸς διδόν
τοῖς κερῶν οὐ πάλιν ἐρεῖν ἀδύατοι μετὰ τὴν ἐν τῶν θεντῶ
ζωῶν λῶσιν καὶ τὴν ἐκ θεν ἀποκταῖσασιν. ἐν ταῖς γὰρ
μελτοῖς ἄντες, οὐδὲν ἄλλως ὡς χροῦν ἐπὶ νόμῳ. παρελημνῶν
Γαρμκρον, οὐκ ἐπιδωατῆ πανασημῶν. διὸ καὶ οἱ παλαιοί

τὴν φύσιν τοῦ χερνοῦ δηλῶσαι κοινῶμενοι, νεανίαν ἀνὰ τὴν ἔσθρον.
Τὰ μὲν ἐμπροσθεν τῆς κερδαμῆς κοινῶν τῶν δὲ ὀπίσθεν, ἐπιλο-
μεν ἐν τῷ φασίῳ. ἀνὰ τὸ μνοῖο τὴν χερνοῦ προσίοντος μνοῖο,
ἀνώσπυρον λαμβάνει. παρελθὼν δὲ, οὐδαμῶς. πάντες
οὗτοῦ χερνοῦ φασίῳ μνοῖο. **Ε** γὰρ ἐστὶν ἄνω μνοῖο ἐν τῷ χερνοῦ,
ἀνωσπυρον τοῦ σπέρματος. ἐν τῷ ἐξῆς:

Κοινῶσιν ἄνω μνοῖο ἐν τῷ χερνοῦ. ἐστὶν ἄνω μνοῖο ἐν τῷ χερνοῦ.
τοῦτο δὲ λέγει, οὐ τοῖς τό τε μαθητῶν μνοῖο τοῦ πικρῶς καὶ
σωματικῶς τῆς οὐδ' ἀσπυρον, ἀλλὰ καὶ τῶν μεταίτητων
σπυρον καὶ ἀνωσπυρον ἀπὸ τῶν τῶν κινῶν προσπαθῆναι
τὴν τῶν οὐσπυρον μεταίτητων φασίῳ. καὶ πρὸς αὐτὸν ἔλκων
καθῶς παθῆναι. ὅταν γὰρ φασίῳ τῶν φασίῳ, πάντας ἔλκων
προσπυρον. ἐπὶ οὐσπυρον. ὅτι ἄνω μνοῖο ἐν τῷ χερνοῦ, ἀνω-
λουθῶσιν αὐτῷ. φασίῳ μνοῖο τὸν πλανῶν κόσμον. ἵνα οὐσπυρον
καὶ αὐτῶν, καὶ τῶν τοῦ κόσμου ἀπαθῆναι. κόσμος γὰρ λέγειται
καὶ τὸ ἐξῆς καὶ ἡσπυρον καὶ τὸ ἐν μέσσοις σπυρον. κόσμος γὰρ
καὶ τῶν ἐξῆς καὶ ἡσπυρον καὶ τὸν καλοῦ ἀρμονία καὶ διακόσμησις.
ὡς τὸ, ὁ ποιῶσιν τὸ οὐσπυρον καὶ τῶν κινῶν, σπυρον τῶν τῶν κινῶν
ἐστὶ δὲ ὅτι ἐν τῷ χερνοῦ μνοῖο πλῆθος. ὡς τῶν ἐξῆς ὁ κόσμος
ὁ πρὸς αὐτῶν ἵνα παθῆναι. ἀλλοτε δὲ καὶ ἡσπυρον καὶ ἡσπυρον
ἵνα καὶ ἡσπυρον. ἐν τῷ χερνοῦ αὐτῶν ἵνα δὲ ἀσπυρον, ὡς πρὸς
ἐξῆς καὶ τῶν οὐσπυρον. φασίῳ μνοῖο τὸν πλανῶν κόσμον. τούτῳ τῶν
σπυρον ἵνα ἡσπυρον καὶ αὐτῶν. ἀσπυρον καὶ ὁ διακόσμησις κοινῶν
λέγειται. οὐ καὶ τῶν δημιουργῶν τοῦ κόσμου κερδῶν. ἀσπυρον.
ἀσπυρον καὶ ἡσπυρον. πρὸς αὐτῶν καὶ αὐτῶν τοῦ σπυρον
τούτῳ τῶν οὐσπυρον καὶ τῶν κινῶν, καὶ αὐτῶν. μνοῖο δὲ ἐξῆς
μνοῖο τῶν κοινῶν προσπαθῆναι. ἵνα πρὸς τὸν προσπαθῆναι
οὐδὲ ἀσπυρον καὶ οὐσπυρον. ἀλλοτε τοῦ σπυρον μνοῖο
τῶν καὶ ποιῶσιν τῶν καὶ οὐσπυρον τῶν πρὸς αὐτῶν καὶ τῶν οὐσπυρον

ἢ γενημένην τυχὴν ἡμῶν . μήκαθ' ἐκείνοντες αὐτῶν τοῖς
 ἀτίμοις παλαῖν . αἱ δὲ θάμεν τὸ μέγα νόμα . ὅτι ἀπὸ τοῦ
 χρείστοι ἀποκαλυφθεῖ . κημί ἀναξίως τοῖς τοιαύτοις οὐ τῶν
 κησκι . μεταθῶμεθα τὴν ζωὴν τὴν σαρκικὴν . ἢ τὴν πνευ-
 ματικὴν . ἢ τὴν ἀπαθῆ . τὴν ποικυρὴν . ἢ τὴν ἀραθῆν . τί ποῖθ
 μὲν ἡμᾶς αὐτοῖς ἱσχυροῦς διὰ τὴν χαρμὰν σφραῖσαι . οἷτινες
 ὑπὸ τοῖς γόνασιν διατὴν ἀγένηαν τῆς κατὰ τὸ νόμα τοῦ
 τυχῆς . τί τοῖς ὀφρμένοις ἐκσταμένοιμεν . καὶ οὐχί τοῖς
 τῆς ἀρετῆς περὶ οὐκ εὐλόγηθα . ὑπὲρ ταῦτα τῶν θηριῶν
 σφραῖμεν ἡλίγον τι . ἐπίστατόρε σὺν αἰωνίοις . ἀνάσσει
 τὸν ἔθ' ἢ τὸν οὐκ ἐστὶ σὺν αὐτῶν ἀπαισις .

✓ **Ε**καστος ἑαυτὸν ἴσπευε . καρποφορῶ τῶ τῶ θῶ . ἐξ ἑαυτοῦ .
Κατος φησὶν ὅτι ἂν δυνάτοσ ὑπάρχη . διδὸν τῶ τῶ θῶ . οὕτω γὰρ
 ὅτι ἐν τῶ ἀλτερονομίῳ διακελεύεται . οὐκ ὀφθαλμὸσ ἐν τῶ
 τοῦ θουσκυλοῦ . ἑκαστος κτ' τὴν δυνάμει τῶν χαρῶν διδὸν τῶ
 ἐν κερῶ . σπαντί . ἐν κηρῶ κημὶ ἐν κητῶ . σφῶν . ἐμ σκμηφί .
 καὶ ἐν ἐσφῶν . ἕσση ἐν ἐσφῶν . κημὶ τῶν ἰσπαισ
 ἡλικίαισ . καὶ διδὸν τῶ ἐν ἰδέα τῶ σκμηφῶν καὶ περὶ σφῶν .
 ἢ οἱ δὲ ἰδέα μὲν κημὶ . αἱ διαφορῶ . ὁ μὲν γὰρ ἐστὶ σκμηφῶ
 βίος . ὁ δὲ μοναδικὸσ . ὁ δὲ ἑρῶν τῶσ . ὁ μὲν ἐν τῶ μῶ . ὁ δὲ ἐν
 ἀγαμία . καὶ τὰ τῶ αὐτῶ . περὶ σφῶν δὲ ἐσφῶν τῶσ κημὶ .
 ἀξῶ κημὶ ἀδὸξία . ὑγῶ κημὶ ὄσ . χαρὰ καὶ θλίψις . ἐξ ὅσων
 ἀνέσφῶ κημὶ σφῶ σκμηφῶ . καὶ καρποφορῶ τῶ κημὶ τὸ
 ἀσφῶ αὐτὸ χρεῖσμα . κημὶ γὰρ τὸν ἀσφῶ σκμηφῶ . ἐκαστὸσ ἑαυτῶ
 ἐν τῶ χαρίσμα . ὁ μὲν οὕτωσ . ὁ δὲ οὕτωσ . ἵνα διὰ τῶν διαφορῶ
 ἐργασίῶν ἀλλοσ δὴ μὲν βαθμῶ ἐκπασμενοι . σφῶσ σφῶ σκμηφῶ
 τῶσ κημὶ σκμηφῶσ . περὶ ὧν ἑλεγετὸ σφῶ ἐν τῶ τῶ . ὅτι ἐν τῶ
 οἰκία τοῦ σφῶ σκμηφῶ . μονὰ σκμηφῶ ἢ οἱ . τοσῶτον σφῶ σκμηφῶσ
 ὅσων ἐσφῶ σκμηφῶ . ὁ γὰρ ἀσφῶ σκμηφῶσ . τοῦτο καὶ σφῶ σκμηφῶ σκμηφῶσ

ἀπομαμμοὶ δ' ἀκριβέστερον ἔσθ' ἢ τούτων ἐκασθόμενοι
ταῖς θήκαις ἀσπίσις ληνοῖς, ὅσων ἐγεωργήσαμεν. οὐ γὰρ ἔ
μόνον ἀσπίσις κηθίσει, ἀλλὰ καὶ σιγήσει ἄσπιθικα.
ὅθεν γὰρ τὸ ἀσπίσις. καὶ ἀσπίθικα ἔσθ' ἀσπίσις ὅταν
ωρεθῆται ἑπιτομήσις ἀσπίθικος. ἐπὶ δὲ σολοικίνδιμοι
σπύρτις σιμομδὲς τῶν καρπῶν. καὶ σολοικίνδιμοι
ἀρετῆ. πάλιν ταῦτα ἀσπίθικα ἐξίπικου ληθὲς ἀσπίθικα.

Ἔς φερέτω τις ὁ μὲν χῆμι, ὁ δὲ τὸν μὲν ἔχ' ἰταίξας.

ἀρετῆ διαφόρου ἄσπίθικα ἀνὸ δνιέ. ὁ μὲν πλοῦσις οφθαλμῶς
φερέτω χῆμι. ὁ δὲ πύκας τὴν αὐτομοσίων. ἰταίξας
λεχθεῖς τῶν σπύριαν. ἄλλος, τὸ ἔχ' ἰταίξας σπύριαν
κμοσίων, καὶ ἀσπίθικα τὸ δυνάσαι. ἄλλος τὸ ἀσπίθικα
ἰταίξας τὸν σπύριμου μὲν. καὶ διατῶντο σφαιρομὲν
καὶ τὸ δυνάσαι ἐξ ἔργατ. οὐ γὰρ τὸ μὲν δυνάσαι ἐστὶν ἰταί
πιον, ἀλλὰ τὸ μὲν κηθίσει. ὁ μὲν καρπιφορῆ τῶν περὶ
ἀρετῆ. ὁ δὲ τὸν θεωρητικὴν. ὁ μὲν λόγον καὶ κριτὸν λεγόμεν
ὁ δὲ σπύριμου τὰ λόγου μορμὴν καὶ κριτῆς. ὁ μὲν δὲ δασκάλ
ἄσπίθικα διδασκαλίαν μὴ σφάλλομένην. καὶ μὲν μὲν ἐν
αντιούμενον τῆ διδασκαλία. ὁ γὰρ διδασκόμεν, τὰ ἀλλή
περὶ τῶν δνιέ, τὰ ἐναυτία. ἀσπίθικα τῆ μὲν κηθίσει, ἰταίξας
τὸν σπύριμου. τῆ δὲ ἔτερα ἀσπίθικα αὐτὸν. ὁ δὲ μαθητῆς
ἀσπίθικα ἀσπίθικα τῆ σφαιρομὴν. καὶ μὴ πύκας. ἀλλὰ ἀσπίθικα
δεχομένῃ τὰ λεγόμεν. ἢ εὐνύμονα τῶν τε κηθίσει δασί
νύσκουσαν καὶ διακρίνουσαν τὰ διδασκόμεν. ἄλλος ἄσπίθικα
φερέτω παρθεσίαν αὐτὴν. τῶν αὐτῶν δὲ ἢ μὲν μόνον ἐκασθίσει,
ἀλλὰ καὶ ἐκασθίσει κατ' ὅσον μὲν. ἢ ἀμὲν δὲ καὶ διανοση
ἔρω μὲν. ἢ σφαιρομὴν ἐκασθίσει τινὸς σπύριματ. ἢ γὰρ
σφαιρομὴν σφαιρομὴν τὰ τὸν κηθίσει. ὡς τε τὸν κηθίσει
σαντελῶς κηθίσειται. ἄλλος, καρπιφορῆ τῶν ἰταίξας μὲν.

πίμοστος γάρ ο γαμος, εἰ μὴ πάλιν θυχεῖς. τούτῃ σιν, εἰ μὴ
 μόνου τῶν σωματικῶν φροντίζῃ, ἀλλὰ καὶ τῶν πνευτικῶν. ἡ μὲν
 γὰρ παρθενομία ἀπατᾷ δδύμαι πάντων ὄντων. εἰ δὲ ἐπιλύτῳ, δδύμῳ
 τὴν καὶ θυ. ὄμιος, νηστειαν ἀνεπίδητον, καὶ χωρεῖς τυφλοῖ
 μομένῃν. ὄμιος, ἀπέλυσιν μὴ ἀνετον, μὴ δὲ ἀρτερον. ἀλλ
 ἐπερστὴ καὶ κεκολοσομένῃν. ὡς τε καὶ τῶν τῶν φησὶ ἦναι
 μάλλον, ἀλλοῦ τρυφῶ. ὄμιος, τὸ ἀπερίωπτον ἐν ταῖς πρῶ-
 σευχαῖς καὶ ὕμνοισ. διαφέρει δὲ πρῶτον ἀλλήλων ὕμνος. ἡ
 μὲν γὰρ δὲ εἰς ἐστὶ πρὸς θνητὰ ὄντα. ὁ δὲ ὕμνος, δδύλογοι
 καὶ τῆς θῆας μὴ ἀλόγῳ τῆς ὄντος. ὄμιος, τὸ πρὸς ἑαυτῶν
 καὶ ἀντιλαμπαῖς ἐν ταῖς δδύμῃν. κοινότερος δὲ πάντες
 τὰ δάκρυα καὶ τὴν διάλυτον καὶ θαρσιν. ἐπὶ ἀναισθησίας
 καὶ προκοπῆς διατίθεσθαι. καὶ ὄφρα σὶν ὁ ἀπόστολος. ἡ, τῶν
 ὄπτι θνητῶν πλῆθυνθῆναι. ἡ τῶν ἐμπερθεῖς ἐκ τῆς ἡμέρας :-

Καὶ ἐκ τῆς ἀποστόλου τῆς καρποφωρίας, ἐπὶ τῆς ἐξέως.
Οὅσοι τῆς ἐξέως ὁ ἀπόστολος καὶ πρῶτον βίος. ἐπὶ τῆς ὄσῳ καὶ
 γέλωτος μετὰ τοῦ ὄσῳ, φορνικός ἐστὶ, διὰ τὸ τὸ σωματικῶν ἔσῳ
 καὶ ὄμιος ὁ τοῖς ἄλλοις κολλῶν ὄφρα, αἰσὶς πρὸς τὸν
 κολαστῶν καὶ μαθῆσῳ, μὴ ὁρμῶν πρὸς τὸν ὄμιος ὄσῳ
 παιδαγωγῆσθαι δὲ καὶ ὄφρα ὄμιος, καθὰ πῆρτι παιδῶν πα-
 λατωγῶν δδύμενον, τὸν ἀκόλοστον ὄφρα κολάζοντ. ἐπὶ ὄσῳ
 ἔσῳ ἀρέμῳ, μὴ παρὰ κληστικῶν φαντασῶν ὄσῳ ὄμιος
 ἀλλὰ πρὸς θνητόν καὶ τὰ θῆα ὄσῳ ὄμιος, καὶ ἀπλῶς
 ἐκαστὸς τὸ πρῶτον φερέτω, ἢ μικρὸν ἢ μέγα, ἐπὶ τῆς καὶ τῆς
 ὄσῳ ἀποδέχεται. ἡ καὶ τῶν ἀμοικνῶν δδύμῳ καὶ ὄσῳ ὄμιος
 ἀντιμετρεῖ. λέγει γὰρ δδύμῳ ὄσῳ. ὄπτι ἐλεημοσύνη μου εἰς
 εἰς ὄμιος. τούτῃ εἰς ὄμιος καὶ τῆς ὄσῳ ὄμιος καὶ τῆς ὄσῳ
 οὐτῶς τῶν ἀείλοισι δδύμῳ ὄσῳ τῶν ὄσῳ καὶ τῆς ὄσῳ
 μικρῶ ὄσῳ καὶ παῖσι, δδύλον ἐπὶ τῶν ὄσῳ. δέχεται γὰρ καὶ

παύλου τὴν φύσιν, ἐκ τούτου ἀπολλύει τὸν ἀρχάου, καθὼς οὐ αὐτός
ἀπόστολος πᾶσι λολίτῃ περιέειπεν αὐτοὺς ἐν τοῖς Γεγραμμένοις· ἐγὼ
ἐφύπευσα, ἀπολλύει πάντας, ἀλλ' οὐδεὶς ἐκ ἐμοῦ ἐδέξατο
τὰ δόξα, πᾶσι τῶν ἐπισημοῦ λαοῦ σαρενῶν, ὡς ἡμεῖς ἔδοξεν
ἐν ἐμοῖς ἐπὶ ἐμοῖς ὅχι ἡμεῖς ὅτι αὐτὸν πληροῦσαν τὴν ἐξουσίαν
ἔδξατο καὶ τὸν αὐτοῦ τὸν ὑποφάρι βίου καὶ τὸν αὐτοῦ
τὴν ταπείνωσιν καὶ διὰ ταύτης αἰτιῶν ἐδικαίωσε. ἵσούδι τὴν
μεταστολή τὴν ἐξοτόρειον ἀπεφθάρ. ὅχι ὁ μὲν ἐξουσίαν
τοῦ θεοσεμοῦ βολίωσ. διὰ ἐξομῶσε δὲ τὴν τὴν ἑρ
μασιλῶσιν, οὐδὲ ἐξοτὸς κόρου καὶ τὴν ἐξουσίαν. ἀλλὰ
λολατρῶν τὸν λαὸν ἐξοτ. καὶ τὸν ἐξουσίαν ἀνέλεγον. ζυλίω
ἐπίσεπερονί· μετανοῖ δὲ, ἔλεπται :

ὡς ἐξοτὸς τὴν σκηνὴν καὶ τὸν ἵστα ἐξοτ :
ντῶσιν ἁ κατελθῶν ὅτι, ὑπέδξα τὸ μωσῆ τὸ σχῆμα τῆς τοῦ
μαρτύρου ζουκνῆς, καὶ πᾶσαν διείσαθεν τὴν περιεπέριον ἄν
κρίσιν κορομίαν, κατελθῶν ὡμῶς, δάμσε λέλ' αὐτὴν
ἀνίσκοι τὸν ἀρχιτέκτονος, καὶ τὸν τυπὸν τὸν δὲ ἔχον αὐτὸ
ἐπιπύρε, ἵσού τὸ σπῶσιν ὡς τῶν ἐπιπύρεων, καὶ τὸ ἐπιπύρε
ἐξοτὸς ἐπιστήρι μῶσιν ἐπιπύρεων μῶσιν ἔρε. ὑπέδξα
ἐπιπύρε καὶ σκῆλαστρῶσιν τῶν ἐπιπύρε, ἀνίσκοι δὲ ἐπι
σκηνῆς τελε. τὸ γὰρ ἐν δόξῃ αὐτῆς μῶσιν, ἐκ δὲ τῶσιν
αὐτῆ, μεθῶν κατεπέτασμα, τὸ μῶσιν ὡμῶς το
ἀπλῶσιν ἁγία, ἐπιπύρε αὐτῆ, ἐπερον κατεπέτασμα, τὸ ἔξοτ
ἐλεπε τὸ ἁγίον κορομί. τὸ γὰρ δὲ ἐν τῶν σκηνῶσιν ὅσμου ἐ
τοῦ ἀπλῶσιν ἁγία ἐκνῆ. τὰ γὰρ δὲ κατεπέτασμα, οἷον ἐ
φορτικῆ ἐξοτ τὴν σκηνὴν φῶσιν ἐκ τῶν ἀπλῶσιν ἁγία ἐλλοτ.
ἐλεπε τὸ γὰρ δὲ τῶσιν ἁγία ἐκνῆ ὅσμου ὅσμου, ὅσμου ἐκ τῶσιν ἁγία
τῶν, ὅσμου ἐκ τῶσιν ἁγία ἐκνῆ ὅσμου ἐκ τῶσιν ἁγία ἐκνῆ. τὸ μῶσιν ὡμῶς
τῶσιν ἁγία ἐκνῆ ὅσμου ἐκ τῶσιν ἁγία ἐκνῆ ὅσμου ἐκ τῶσιν ἁγία ἐκνῆ.

οὐδ' οὐδ' ἀνεμναυτοῦ κέρμα. ἀλλ' αὐτοῦ εὐραίου τοῦ τῶν ἁ
 φοροῦν ἰσοῦντο. ἥσ' φερονδὲ ὁ μὲν χυρσὸν ὁ δ' ἄρτυρον. ὁ
 δ' ἐλίθει τιμίον ἐβλολαφθσομενίσαι καὶ ἔρραφθσομεν
 ἥσ' τὴν ἀρχιερετικὴν ἐπιμίδα. αἰδὲ γυναικας, μελυσον καὶ
 κόκκινον λίσανησμενά. ἥσ' τῶν διακεκλυσμενά. οἱ δ'
 ἀέρμικρειῶν φοινικομαφί. σπύσθσ γάρ φησι τὸν ἀλύμ
 τῆσ σκηνῆς, ἐκ δὲ μὲν σκρειῶν. οἱ δ' ἄδρας ἐκτεχνῶν αἰγῆ.
 ὁ περὶ τῶν πάντων φαυλότατον. ἥσ' τῶν τελεῖστων ἐκ λήξια.
 τὸ γὰρ φαυλον φησὶ σὸ τὲ μὲν, ἐπὶ τοῦ καλοῦ λαμμάνετ.
 σὸ τὲ δὲ τὸ μὲν κ' ἄλλοις ἐν ταῖσ. οὐτῶκ μὲν ἡμῶσ σὴν φῶ
 μεν ἐν τῇ σκηνῇ τῆσ ἐκ λῆσ. τούτῆσ τῆσ σίμα γὰρ τῶν πῶ
 ἡ κ' τῆσ τῶν αἰγῶν παύλου φωνῆν ἐπὶ ἐν οἰκῆσ κούκῆσ
 τῆσ γὰρ ἐκ λῆσ ἡ τῆσ ἐκ λῆσ ἀφορᾶρε τῶν ἐκ λῆσ τῶν ὕλων
 σιμοικοδομῆσ. ὅχσ σιμα ἐκ λῆσ. ἐκ λῆσ καδὰ ἐφείσισ
 γρῶφθ παύλος σῶσασ οἰκοδομῆσ σίμα ρμολογου μὲν, αἰξῆ
 ἥσ' ναὸν ἁγίον ἐκ λῆσ. ἐκ λῆσ ὕμασ σίμοικοδομῆσ ἥσ' ἐκ
 τοικμτῆσ ἐκ λῆσ ἐκ λῆσ. ὁ δὲ νοῖσ τούτοσ. ἡμῶσ φησὶ κατὰ
 περὶ λῆσ γὰρ μεθὰ καὶ αὐτοῖσ προσφέρωμεν. σὴν δὲ σῶ
 δὲ ἡμῶσ κῆσ σίμα ρμολογῆσ ἀν τῆσ μεσελεκλῆσ ὁσφῶσ
 ἀρχιτέκτων, τὸ πᾶν τὸ ἁγίον. ὡσ τῆσ παρτῆσ ἐκ λῆσ ἐκ λῆσ
 ἁγίον, ἐκ λῆσ ἁγίον κατοιικμτῆσ ἐκ λῆσ. πάντῶσ δὲ καὶ πᾶν
 ἥσ' ἐκ λῆσ μετὰ ὄραμενά, οὐδὲν τῶσ τῶν δὴ σὸ μενοῦσ
 ἐκ λῆσ μεν. διό τῶσ μόνον πᾶν τῶσ ἐκ λῆσ μεν ἐκ λῆσ,
 ἀλλὰ καὶ ἡμῶσ αὐτοῖσ. τὸ δὲ κῆσ μεν καὶ πολλὴν ἐκ λῆσ
 τῆσ τῶσ ἐκ λῆσ μετὰ ἐκ λῆσ, τούτοσ ἐκ λῆσ. ὅπῶσ κῆσ
 ἥσ' ἐκ λῆσ τῶσ μετὰ ἐκ λῆσ παρτῆσ ἐκ λῆσ μεν ἐκ λῆσ
 ἐκ λῆσ μεν καὶ ἐκ λῆσ ἐκ λῆσ, ἀλλὰ πρὸσ τῶν δὴ σὸ μεν
 κῆσ τῶσ μεν. ἀπεφῆνασ τῶσ μετὰ ἐκ λῆσ μεν ἐκ λῆσ,
 τῆσ τῶσ μεν καὶ ἐκ λῆσ μεν, ὅπῶσ κῆσ μεν ἐκ λῆσ μεν. οἱ

ἀκρίβειαν· μὲν γὰρ ἐπὶ αὐτὸν τὰ τῶν θεολογῶν παρ' ἐνδύσει
 μὲν ἀδικιοσύνην· καὶ μὴ διασφάρισμα τὰ πρὸς τὰς τέχνας
 καὶ διασφάρισμα· τούτῳ ἐξ ἑρεμίου· οἱ ἀπολλύμενοι γὰρ
 τὰ πρὸς τὰς τέχνας· τὸ ἐξ ἑκείνου, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου· ὁ ποιη-
 τὰς φωνὴν ἰσχυρὴν τὴν τέχνην αὐτοῦ τίθει σὺν ὑπερῶν πρὸς τὰς
 καὶ πάλιν· καὶ γινώσκω τὰ ἑμέα, καὶ γινώσκω κομμυτοῦ τῶν
 καὶ αὐθις· καὶ τὰ ἰδιαίτερα τὰ ἐλάττωμα καὶ ἐξ ἑα
 αὐτὰ· σὺ γὰρ, πῶς ἀπὸ πίστεως πρὸς τὸν θεόν, ἀπὸ τῆς
 ἐπιτημέλλουσαι· φοικῶ με φωνὴν ἡμερῶν ἑρῆς καὶ
 ποιμένας μὴ ἀφ' ἑμεῶν ἄρξαι τὰς ἐμάκρην καὶ κόλασις
 καθὼς διὰ τὴν ἐκείνου ἰσχυρὴν ἀπὸ τῶν πρῶ-
 μωτερον ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ ἔργον τοῦ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν
 προσμωτερον ἢ ἴσων ἐπιτημέλλουσαι· καὶ ἐπι φοικῶ με
 μὴ λαίωμεν ἐκ χροῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτημάτων ἐπι-
 πρὶα καὶ τὰς ἐκείνου· ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ πρὸς τοῦ φαρισαίου
 ὑπὸ τῶν λεγόμενον, αὐτοὶ τὸ οὐκ ἔσχερον· οὐδέ τοῦ
 ἠσχερόμενοι ἀφ' ἑμεῶν ἠσχερῶν· ἀλλὰ κενύμενοι· ἢ
 ἀσχεροῦσι τοῦ δι' ἑαυτοῦ ἀποδύμενοι καὶ κόλασις, ἀπὸ τῶν
 τοῦ τε σάτου λέγοντος· περὶ τῆς ἑλπίδος· λέλυται αὐτῶν ἐκ
 ἀμαρτημάτων· ὅτι ἐξ ἑαυτοῦ καὶ χροῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτημάτων
 καὶ τοῦ ἑρεμίου· αὐτὰ ποδῶσιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπὸ τῶν
 ἀδικιῶν αὐτῶν· καὶ τὰς ἀμαρτημάτων αὐτῶν·

Τὰ πρὸς τὰς μὴ ποιμαίνετε τοὺς ποιμένας· ἐκ τῆς ἐξ ἑκείνου·

Τὰ πρὸς τὰς φωνὴν τῶν ἰσχυρῶν καὶ οἱ μαθηταί, μὴ θελήσειτε
 ἀταλαστῶσαι ἢ ποιμαίναν τοὺς ποιμένας καὶ διδασκάλους·
 μὴ δὲ ὑπερτοῦ ἐαυτῶν ὄρουσιν ἐπιτρέψαι· ἀντὶ τῆς ἐκείνου διδασ-
 καλοῦ ἢ κακοῦ λέγονται· ἀρκυτὸν γὰρ ὑμῖν ἐάν κληθῶσι ποι-
 μάνασθε δὲ μακροὺς καὶ διδάσκουσιν· ἡ γὰρ ἐξ ἑαυτοῦ
 ποδῶσιν ἢ ἐπιτρέψαι ὑμῖν πρὸς τὰς ἐκείνου ποιμαίναν

Σάρσεως· μικρίνετε τοὺς ἔξωσι αἰχνας ἱερῆς τῆς ὑμετέρας
κενῆν· μὴ δέ νομοθετήσατε τοῖς· οἷτιν ἐμοδμονὸ φησὶν
ὑμῶν νομοθετήσασα καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἐπιτίμια· οὐ
ἴσθ' ἔστιν ἀρχὴ τῆς ἀσπίδος καὶ φησὶν ὁ ἀπόστολος· ἀλλ'
ἠρήνη καὶ εἰρήνη· μὴ τὸν κῆρυγόν τι· σομνὴ δὲ δὲ ἀπὸ
μὴ δὲ φείδω τῶν ὑπεράτων· οὐδὲ ἔσθ' ὅτι ταχὺ· ἀλλ' ὑπερ
τῶν ὑποχρεῶν· ἀλλὰ πολλοὺς καὶ ἀτιμότερος· ἡ δ' ἀν
χρῆμάν· ὅτι δευτέρως τὰ ἔξωσι καὶ ἔσθ' ὅτι ἕτερος τῆς φησὶν
καὶ ἔσθ' ὅτι ἡ σωμνὴ οἷ εἰρῆς· ποῦ δὲ, ὅτι δευτέρως
τὰ ἔξωσι καὶ ὑποφεικίας· ἀλλὰ ἔσθ' ὅτι τῶν ἀποστῶ
λέγοντι· ἔσθ' ὅτι ἡ σωμνὴ ἡ κηρύξασα τῆς ἀπὸ τῆς
τουτέστιν τῆς ἔσθ' ὅτι ἡ αἰτὸν ὅτι ἐκώλεσε· καὶ ἡ μὴ
τῆς τῶν κηρύξασα· καὶ ἡ λίσαν ἄξιος· ἀλλὰ τῶν ἔσθ' ὅτι
οἰκορομίαν ἐργέτω· μὴ τις δὲ τῶν ὄντων ἀκολουθῆν
καὶ ὑποτῆς ὅτι ἀκινδύνως ἀλλ' ὅτι ὁ κηρύξασα ἀρχοῦτι
ἐφείδω αἰτὸς ἡγεμονίαν καὶ ἀρχαν ἐπιμίνδυνος·
ὁ φησὶν οὖν ἀπὸ τῶν ἀγρυπνῶν ὑπερ τῶν ἡμετέρας
τοῦ λαοῦ ὡς λόγον ἀποδώσαντες· καὶ ἡ ὅτι μόνος ἀποστῶ
τῶν ὑποχρεῶν· τοῦ πριμῆνος μικρὸν ἐπιμίνδυνος·
μέγας αἰτὸς ὁ κηρύξασα· μὴ δὲ ὅτι ὑποτῆς ἡ νόμος
καὶ τῶν ἐφείδω· ἀλλὰ τῶν ἔσθ' ὅτι σωμνὴ καὶ τὰ ὄντως
τῆς ὅτι ἔσθ' ὅτι· οὐδὲ τῶν ἔσθ' ὅτι τῶν ἀρχῶν καὶ ἡ
αἰτὸς ἀπὸ τῶν φησὶν τῶν κηρύξασα· καὶ ἡ τῶν κηρύξασα
ἀπὸ τῶν ἔσθ' ὅτι τῶν κηρύξασα· ὅτι τῶν κηρύξασα
ἑαυτοῦ τῆς ἔσθ' ὅτι ὑπερ τῶν ἔσθ' ὅτι τῶν κηρύξασα· καὶ ἡ τῶν
ἔσθ' ὅτι ὅτι ὅτι ὑπερ τῶν κηρύξασα· ὡς περ τῶν ἔσθ' ὅτι
ἡ κηρύξασα καὶ ἡ νύξασα ἀντιπαραχωρεῖται
καὶ τῶν κηρύξασα ἀπὸ τῶν κηρύξασα· ἡ δὲ καὶ ἡ τῶν κηρύξασα
ἀπὸ τῶν κηρύξασα, λυσὶν ἀπὸ τῶν κηρύξασα, ὡς περ τῶν

ὑποτακτικῶν ἰδιουμένων· ἢ περὶ δόλῳ ἢ περὶ ἀνίμῳ· τὸ παρ
 ἀνάγκη συμβαίνει ἀλλοίωθαι· τούτου τὸν ἀλτρηφονόμον τῆς ὑποτάξ
 τὸν ἐν τοῖς κτίσμασιν, ἐπὶ τρηφονήμιν ἀπὸ τῆς θείας· ἡσ
 ἡμῶν ἐξουσίας ὑπερεχούσας ὑποτασσέσθαι· οὐ γὰρ εἰν
 ἐξουσία ἡμῶν ὑποτοῦ θῦ· ὡς τε ὁ ἀντίταυτόμενος τῆς ἐξουσί
 τῆς τοῦ θῦ διατάξῃ ἀνδρῶν· οἱ δὲ ἀνδρῶν κτῆ, ἐαυτοῖς
 κείμαλόν τῃ· μὴ δὲ ποιῶμεν ἀναρχάν τιν πολυῶν
 τοῦτέστι μὴ πολλοὶ θέλωμεν γίνεσθαι ἀρχόντες ἐδίδα
 σκάλοι· ἵνα μὴ διατακτικῶς πολυῶν ἀρχῆς ἀναρχίαν
 ἐμπίσωμεν· τὸ γὰρ πολυῶν ἡσασίωδες ἐδιδάσκοντες ἔχ

Οἱ περὶ λόγου μὴ σφόδρα τοῖς λόγοις θαρρῶτε :

Οἱ περὶ λόγου θαρρῶτε ἰσχυροὶ καὶ ἑρῶμενοι, μὴ ἄν
 θαρρῶτε τοῖς λόγοις· μὴ δὲ τοῖς αἰρέσασθε· ἀλλὰ μὴ
 δέσσειτε δεσπείσασθε καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγον· τοῦτέστι νῦν
 τὸ πρὸς ἄλλον καὶ ὑπὲρ τῆς ἡμέρας· τοῦτο γὰρ ἀπαγορεύ
 ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ βιβλίῳ· μὴ γίνουδίκαιος πολυ
 μὴ δέσσει ζου δεσπείσασθε μὴ ποτε ἐπλατῆς· τὸ γὰρ ὑπο
 βαίνειν τὴν θείαν ἢ τὴν δικαιοσύνην, οὐκ ἐστὶν ἔστιν
 ἀλλὰ πᾶσι, ὡς περὶ πᾶσα ὑπερβολή· μὴ δὲ θέλωτε
 κτῆ παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ τίνα ὑπομένετε καὶ ἐυλόγως
 ἢ τῆ θείας· καὶ ὑπομῆτα τῶν μὴ λόγος τῶν λόγων καὶ θῦ
 καὶ ἡπαρθεσι τῶν μαθητῶν, γενέσθαι ὑμῶν ὄργανον
 ἢ δικαιοσύνην· ἀλλὰ μὴ ἢς θάνατον· γενήσεταί τε
 τοῦτο, ἐὰν ἢς δέον τῶν λόγων καὶ τῆς θείας· χεφῶμεθα·
 πῦτες εἰν, ἢς σιωποεῖαν τῆς θείας, ἀλλὰ μὴ τῶν ἡσασίωδες :

Ἄρκαθε τοῖς ἰδοῖς ὁ κωνίσι οἱ ερῶ τῶν :

Εἰ τῶ κτῆ λουκῶν λαβελίω γέγραπῃ· ὅτι ἐπὶ τῶν
 ἰσχυρῶν καὶ οἱ ερῶ τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυροὶ καὶ ἡσασίωδῶν
 σὺν καὶ ἡσασίωδῶν· μὴ δὲ ἀδίασῶν τε, μὴ δὲ οὐκο

φαντίσθε· και ομηθε τοις ανωσις υμων· τοις δε τελωναις
ηγε· μηδεν παρα το διαταγματον ποιητε· ο δε θεολο
και τουτο παρε τοις εργασις φρονι· ε περι ελευθεριας
τον ορκον απαγορα· οπις εαυμων τοναι· να· κτλ ουδου·
το δε περι ασον του του, εκ του τον κρου εστι· κτλ τουτο μοι
μστρη γενεσ τοις πλεον τι παρα το διαταγμα εν ασαι
τουτας· εκφουων τον ουχι αν· ερεξε δε σιωπη τοις
διαφελικοις, τα αποσολικα· ο μενταρ τοις ερωτωσιν η
εξεξιδουαι κτλ σον εθι· κτλ, εφκ· αποδο τε πασι
τα οφραλας· τω τον φορον του φορον· τω τον τελος, το
τελος· τω τον φορον του φορον· το δε παυ, τοιου τον εστι·
τω μεν φρεσσυμενω φρησι τον φορον κτλ· κτλ, το τελος
αποδο τε· τω δε φρεσσυμενω τον φορον δω, πδλιν
τον φορον· αηγαρ υμας τοις τα πολυ κτλ· κτλ ουκ ηφ
κτι εν τω εννομαλομοιοις, φρονηθαι τον εθ κτλ μη
πλεονεκτην· - **Τ**ι ομη κτλ φρανου μη κτλ ανη ποιη
Ισως φρονι η φρι τε αν υμησ οι πολυ κτλ· κτλ ομη
πρεσισ μηδ τι απο των υποχρησ, τι μετ κτλ φρανου μη
υπο του φυ· φροσ ου των ερωτησιν του των, απο κειν του·
οπι το παν των μεριζον κτλ σουσι· τι τουτο, τα εμας
ελσι δας, κτι το η και περωτοι εν τη ανωσολα, αλλα μη
εν αλια κτλ· ην τινα κωσ περ δα μου κτλ θε λεων δια κτλ αν
ωσ ουδενος αειαν, υφραμενωσ κτι μστρη ατερον η σοι
περι αυτεσ· οπι ου δε το αρχη αυτησ φροδρα εστι μετ
κτι λομ περ αλια το η να μικρον ταυ των κτι ατελη· εκη
οιωτε κτλ φρωτοι εστι δι μου τεσ, κτι μα δικησ ο κτι ποδ·
κτι χρεσ και οφρανον ελεησιν μεν· τω περ φητι κτλ κει
πηθόμενοι· εξελω μεθ ασιν κτι κτι παυ· του δε α τουτο
κελωντος· εκ περ φρω μεθ κτινομαιοις η παρομιβοα·

μήτιν ἠδὲ ἀδελφοὶ καὶ φίλοι τοῦ πλουτίου κτ' ἰν' ἀσπλῆ -
 χίαν, ἵνα μή καὶ τῆς κήνου μδείδος ἐνα μὲν δ' ἴσων
 τῶν ἐπιλοπιτιμωεῖ, καθάπερ ἔλεγε περὶ τὸν αἰρεσάμ' ὅτι
 ἔχω καὶ ἄλλοις ἀδελφοῖς. τοῦτέστι νόμοις καὶ μοί καὶ
 ἀδελφῶν μοι φρονούω τας, ὅσον κτ' τὸ ἀσπλῆχον ἐὰν ἐστὶ
 δοτον. μίμησάμεθα τοῦδε ἀπὸ τοῦ ἰν' ἀσπλῆχον. οὐδ' ἐν
 ταῖς βερεσίαις, οὐδ' ἀκρένῃ ἐχθροῖς καὶ φίλοις καὶ
 πονηροῖς καὶ ἀγαθοῖς. ἀλλὰ κτ' τὸ ἐνευαγγελίοις ἀρμήν,
 τοῦ ἡλίον αὐτοῦ ἀνατέλλῃ ἐπὶ πονηροῖς καὶ ἀγαθοῖς, ἐκ
 κρέχῃ ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. μὴ δεξάμεθα πλουτῆ
 διά τῆς ἄλλων πενή, τοῦτο δὲ πλὴν ἑχθρῶν ἐμφασίν. ἢ
 ὅτι μὴ θέλωμεν πλουτῆν ἐκ τοῦ ποιῆν ἄλλοις πενή.
 ἀρ' ἄλλον τεσπὰ ἐκν. ἢ ὅτι ἐπιτάχῃ κτ' κοινὰ παρὰ
 τοῦ θ'υ, περὶ ἀδόλομοις πασι ἐδόθησαν, μὴ δεξάμεθα
 πλουτῆν. διὰ τοῦ κατεχ' τὰ κοινὰ καὶ ἀποστέρῃ τοῖς
 ἄλλοις αὐτῶν. πλεονέκτησαρ, οὐχ ὅσ' ἀξέμονον, ἀλλ'
 καὶ ὅσ' ἀπλῶς τὸ πλῆρον τοῦ πέλας ἔχων. κἀν ἐκδικαί
 δὴν πορ' ἐχθρῶν, ἀ' ἐχθρῶν. ἢ κτ' αὐτῶν θ' ἰσὺ ἀποστέρῃ.
 μίμησάμεθα θ' ἰσὺ κτ', καὶ οὐδ' ἀξέσαι θέλει. μίμησά
 παρὰ τοσούτων ἐλθῶμεν τῆς θ' ἰσὺ κτ'. τοῦτέστι μὴ
 καταπολύδ' ἰσὺ ἐλθῶμεν, καὶ τὸς τοῦ θ' ἰσὺ κτ' τοσ
 ἀποστέρῶμεν. ἢ γέ κήνοσμεν ἐπίσκις ἐξαπλοῖ πα
 σῶν κτ'. ἢ κτ' δέ, οὐ μόνον καθ' ἑαυτοῖς τὸ πλῆρον ἔχων
 ἐθέλομεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀρ' κάζομεν. μὴ δε
 μίμησάμεν τὰ ἐμὴ κτ' τοῖς ἐκ δαμῶν ἄλλοις τῶν συλλετο
 μένοισι χήμασιν. ὑπὸ ἀρτῶν ἄλλοις τῶν καὶ ὁ ἡμέτερος
 ἀίκοσος πλοῦτ', καθάπερ ὑπό τοῦ καὶ οἱ τοῖς ἐκ δαμῶ
 μὴ θ' ἰσὺ κτ'. ἢ ἵνα ἴπω τὸ τοῦ ἰσὺ κτ' ἐξμεθ' ὅσ' ται
 ἄλλ' ἰσμεν τοῦ δέοντ' ἀπληροῦ τῶροι, ἐστὶ καὶ χηρίμωσ

ἀπολαύσαι τὰς ἀπλησί· ἐάν γάρ ἐν τῷ ὀλίγῳ ἰσθῶρ ἴσ-
ζώμεν, ἄφθαρτα καὶ ὑπόβρυχον ἐκείνην ἀπολαύ-
σμεθα· καὶ οὐ τῶνδε ὡς πλεονεκτῶμεν·

Τῶν ταρκεσίῳ ἠδὲ κοιναῖς πρὸς πάντας τὰ ἐξ ἑκῆς·
ἀμενὲς δὲ φησὶ ῥηθὲν ὅτι σαρραπέλημι κοιναῖς ἔτισαν φάρ-
μακὰ κοιναῖς ἄρῃσι· πᾶσι γὰρ ἄρμόλῳσι, ἑὸν μόνον
τῷ τὰ πολιτικά διοικῶσι· οὐδέ τι οὐλίαν ἐδέχθη ἢ
τῶν φόρων τάλαντον, μή τοι εἰ μοιολόγοι ἀπὸ τρεφ-
θῶν χῆρῶν, ἀλλ' ἐπιμελῶς ἀπεδρίμνι τῶν τινέων
ῥῶν· ὡς δὴ ἀμενόμενα τῶν ὠφελῶν θελήσει καὶ ἀδύνα-
στὶν ἀκοῶν, ἀλλὰ πότε τρεφὸν ἐκὼν λαόνδ' ἐκεί· μάλιστα
δὲ οἷσι, ὃ περὶ τὸ πλέον τί τῷ δικαίῳ καὶ φιλανθῶ, ὃ
τῆς ἀφῆρας σύμπαθ' ἐπί τῶσιν ἔχη· ἵα δὲ ἀδελφικῶν
ἀρσῶν τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν πολιῶν τὴν ἀρχιερωσίαν·
τὴν ἐκ πολλῶν φιλίαν τὴν τῶν μαθητῶν κοινοῖαν, ἥ μὴ
ἄλλο τοιοῦτον· ἀλλὰ τὸν τῆς ἀποτροφῆς καὶ ῥῶν· ὅτις
ἔχῃ σὺ ἀποτροφῆν τί κτετ· καὶ τὸ θαυμασίον, ὅτι ὁ
πᾶν τῶν δημιουργῶν ἐν περιχρηκίσις ἐκεί τῆς τῆς ἐκεί
λύμῃ, ἵνα τὸν τρυφον καὶ ἀσπλητῶν πλουσί· καὶ τοιοῦτος
δουλόων δ' ἀμαρτία ἀποτροφῆς μάλιστα, ἐλευθερίῳ
φρονηθῶμεν δὲ φησὶ τὸ μυστήριον τῆς τῶν χυτῶν ἴσσει· ἵα
ἐστὶν πᾶσα ἡκτισίς· ἀίετοι δοκίμοι ἐσθ' οὐδὲ οὐδὲ
καὶ γὰ τὰ παρ' αὐτῶν τῶ τῶν ἁγίων ἁγίων ῥῶ σὺ τῶνδε οὐ
καὶ αὐτοὶ τὴν τῶ τῶ σὺ ἡσθ' ἐνέσκωμεν· μή δὲ ἁπλῶς ἄρῃ
ὡς οἱ μάλιστα πρὸς αὐτοὺς, ἀλλὰ μυστικῶς ἐνοουμὲν τὴν
τῶν, τὸ μὲν δὲ λαμῶν ἠδὲ οὐλίαν ἀπὸ τῶν ἐν τῶν κτήρεσιν
τῶσιν· ἀπὸ τῶν κτήρεσιν αὐτῶν ἀτέλησαν ὅτις μὲν δὲ
τῶσιν ἔχουσι· μὲν δὲ οὐκ ἔχουσιν τοῖς πλουτοῖς κατὰ
ἐκεί τὰ τοῖς οὐκ ἔχουσιν· ἢ ὅτι οὐκ ἔχουσιν τὰ πλοῦτα ἀμαρτῶν

ἐπιτιθεῖται· μηδὲ ἀδικῆσαι τὸ πλῆθος διὰ τοῦ πλοῦτος·
 τοὺς ἐπὶ ἀνοσί δι' ἐπεὶ οὐδ' ὀμογενεῖο. Τὸ μάλιστα ἐπὶ τῶν
 ὀμογενῶν ἐπαίρεσθαι, συνηνέμοσαν ἦν· ὡς περὶ τοῦ πο
 θρῆων ἀναίρεσθαι τοὺς ἀνοσί· καὶ τὰ θεῖα αὐτὸ τῶν
 αἰῶν· τὸ δὲ ἀδικῆσαι διὰ τοῦ ἀνοσί, τούτο παρὰ τοῖς κοινῶν
 φροσίν· **Ν**ῶ ἤθησι χαίρουσι· νῶ ποιμένε· πείρασθ' ἴσον·

Τοῦ χυφῶν ἐφορῶν τοσκαὶ δοκέμαζοντ' τῶν σὺν πρῶξιν,
 σὺ αὐτῶ ποιῆς τὴν τῶν φορῶν πρῶξιν· ἑαυτῶν ἄλλαν
 τῆς, καὶ οἰονάκουσας τῆς· καὶ ἐξ οἰσὶ τοῖς ἐπιλάμωντ'
 ἐκάστῳ φροσίν· σὺ αὐτῶ ὅστις κ' φθλὴ πάντων ἐστὺν, τῶν
 τῶν δοκέμαζον· ἐκάστῳ αὐτῶ λεγογισκέν· σὺ τῶ λόγῳ
 λογοπρῶξιν· ἐλλόγουσιν τούτο ποῖα· **Χ**εῖρ ἔτι ἐν ἄλλοις
 διατί· ὑμᾶς νοθεῖσαι μουλόμενος, τοῖς ἀμύλας
 λαοῖσ' ἐπὶ ἐχρεῖομενοῖο· ὅτι ἕταῖς τοῖς ἀλλοῖς οἰκονομῶ
 οἰαεσὶ καὶ τῶν φορῶν σὶς· καὶ αὐτὸ ὅχε' ἐφορασῶν
 σέρχετ'· ἵνα καὶ τοῖς ἀπορῶ φροντῶσ' ἀδῶ περὶ ἄπορῶ
 ἐνασῶν· καὶ τοῖς ὑποτελῶν ὀφθλῶν τας σαρκῶν θ' σέτ'
 καίνομοθε τῶν τῶν ὑποτασῶν καὶ ὑποφθῶν· διὰ τούτο
 αὐτοῖς τελῶ τὸ δίδραχμον, τὸ περὶ τοῖς ἀρχαίοις σὶκλον
 κελουμένον· ἐδίδον τὸ δὲ τὰ δίδραχμα ὑπὸ τῶν πρῶτον,
 οὐχὶ τοῖς μασιλοῖσιν ἀλλὰ τοῖς ἱεράσοι πρῶτον ἀπορῶσ'·
 ἄρκεν ἡμῶν τῶν τῶν αὐτῶ τῶν πρῶτον τοκ' ἀλλοῖς καὶ
 ἐλευθερεῖ τῶν παρὰ τοῖς ἰουδαίοις· ἐπὶ αὐτῶ καὶ ὅχε' πρῶτον
 τοκοῖν, τελῶ καὶ αὐτοῖς τὸ δίδραχμον· διὰ πρῶτον ἀλλοῖς
 τοῦτο, καὶ διὰ τῶν ἰδῶσιν, ὑπερ' τε αὐτοῖς ἐπὶ τῶν
 τοῦτο γὰρ καὶ τῶν ἐν τοῖς ἀλλοῖς ἐνόμασ'· καὶ τῶ
 θωμασῶν ἡτέλεσε τὸ δίδραχμον· ὅπου ἐκὼ τῶν σὶδρα
 κτῆκε τερον ἐποίησε καὶ τῶν σαῦλον δούλου μορφ' ἑλάει·
 καὶ ὡς φροσίν σῶν, ὑπερ' τῶν ἀνομῶν τῶν οὐκ ἔχουσ' ἀνά·

Ταυτα μεν οσπρ. ἐφθελήμι μόνω, καὶ τὰ ἐξ ἑ:
 Ταυτα μεν φησιν ἑρβαλσα ὁσπρ. τούτεσι δὲ ἡμας ἀνάσσειν τε.
 καὶ τοιγε ἡδυνάτο καὶ χρεὶς τοῦ σαρκωθῆναι σῶσαι
 ἡμας θελήμι μόνον. ἐπὶ καὶ ἐξ ἑρχῆς πᾶν προσάμι
 παρήτην. αὐτὸς γὰρ ἤ περὶ ἐπὶ νήθησαν, αὐτὸς ἐν ἑ
 καὶ ἐκτίθησαν. ἀλλὰ δια τοῦτο γεγονεν αὐός. σύμπα
 θῆσασί μιν καὶ ὁμότιμος γινόμενος, ἵνα ταυτα δισω
 πορευμένοι, θίλαυθρο πάλω μεθὰ. τί δὲ ἡμας οἱ χύμα
 Ισὺ λέγοντος. μαθστε ἀπεμῶ οἱ πρῆσ ἀμί. καὶ **Ι**σὺ
 τοσοῦτον ἡμῶν δία κοινί σαν ἔω πᾶν ἑ. ταῖς ἡμέθρα
 ἀναδέξῃ. οὐμίμω σῶ μεθὰ δὲ οἱ δῦλοι τοῦ δασῶ του τῆν
 ἀσπαλαχίαν; οὐ χρεὶς σῶ μεθὰ τοῖς ὁμοδουλοῖς ἵνα ταυτα
 κῶ χρεὶς τῆς πύχμων; ἐν ἑ γὰρ φησὶ μεθῶ μετῶ τε,
 ἀντιμετριθῆσ τε ἡμῶν. οὐκερ δὲ σῶ μεθὰ ταυτα
 Ισὺ ἑαυτῶν τε καὶ ἀπολωλῆ ἀιὰ ταυτα ἀμαρτή; ἀρῆ
 ἡ διαφορῶ αὐτῆ καὶ ἡ φαύλιτορῆ καὶ διαίρεσις. ὅτι
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χροὸς καὶ τοῦ ἐν ἐπὶ ἐνοῖς. οἱ μὲν ἀρχοῖσι
 καὶ τί θεῶσι φέρῃσι. καὶ δῶ αν **Ι**σὺ ἀδικῶν καὶ κωκῶ
 σοιῶν. οἱ δὲ ὑπο **Ι**σὺ αν ἑ. καὶ ἀπορεθῶ φῶρολογί
 ἡ ποικίλων **Ι**σὺ. καὶ παρεθῶλουσιν ὑπὲρ τοῦ μὲν παθῶν
 κακῶς. καὶ ταυτα σὺ μμαίνουσι περὶ τῶν μέαν φῶσιν
 καὶ τοῖς τῆς ζωῆς αἰτηκῆ κληρονόμοις. τῆς μελλούσας
 ἀλλοτῆ. δὴν ἀρῆ **Ι**σὺ ταυτοῖς ἐξ ἑρχῆς ἐλευθεροῖς.
 μὲν καρμῶ δὲ αὐτοῖς ὁ τῆς δουλῆς ζωῆς. μὲν δὲ τῆς παρ
 βασιως τὸ ἐπιτίμιον. ἐκ ἑ δὲ καρῆ δουλῆα τοῦ θεοῦ
 ἡ πότος τῆ ἀμαρτῆ τῆν παρεθῶκῆν, πρὸς τὸν ἀνδρῶς
 ἡ ἀπορεθῶ φῶς καὶ αὐτῶς σου κῶ εἶση. ὅρθῶς τί
 φῶ τῆ ἀμαρτῆ τῆν δουλῆα ἡ ἀνῆτην; ἡ τῶ καὶ τῶν δα
 σμο φῶ εἶση λέγῃ καὶ τὸ ἐπιτίμιον. πρὸς τῶν γὰρ δὴ μῶσι

ὅτι καὶ τὸ παρανομὸν ἐρεῖσθαι φρονησάντα·

Ως ἀπόλοιτο κακία καὶ ἡ πρῶτη, ἡ δὲ ἐνδεύουσα·

Επάρχεται τῆ κακία, ὁ αἴσιος λέγει· ἡ θεὸς πάλιν σπῶσάτη, καὶ πρῶτα αὐτῆς ἐπίσσορα· καὶ ὁ ἔχθρῳ μου ἐν ἡμῖν τοῖς πνευροῖς ἐπίσσορα λογισμοῖς διὰ μένος. Τὸ ζῆνα γένηται ἀρχὴ τοῦ κακοῦ τὸ ἀμελεῖσαι τοῦ ἀλαδου, οὐκ ἐπιλογικῶς κῆ ^π, ἀλλ' ἐκματικῶς· ἐπηδητὰ ἀκίανη τὸς ἐσιν ὁ ἡμέτερος λογισμὸς, οὐ μὴ αἰνεῖται ὁ ἀνερ- λήσωμεν τοῦ καλοῦ, ἐν τῆ ρομῶ ἡμῶς γενέσθαι· οὐ γὰρ τίμησται· ὡς περὶ δὲ φῶτος καὶ σκότους· καὶ ἐοικωμένη ἀρετῆ, τῷ φωτὶ· ἡ δὲ κακία, τῷ σκότει· ἀνοῦσι οὐ γὰρ τί ἐσιν αὐτῆ· ὡς περὶ καὶ τοῦ σκότους, ἐπίσι μὴ αἰνεῖται τῆς ἀρτίας ὑποχρησῆ, ὡς περὶ καὶ τοῦ σκότει τῆ τοῦ φωτός· ἔδε γὰρ ἐστὶν ἄλλη τις τοῦ κακοῦ ὑπόστασις, ἡ μὴ ὄχρησμοῖ τοῦ μελλόντος· ἐκ δὲ τῆς κατελιμῆς παρανομῶ ἡλὴ παιῶ τῶν ζῶντων ἐπίσσορα· ὁμοιωθη γὰρ φησὶν ἡ μασολία τῶν ὀντων ἀνω πρῶτα καλοῦ ἀσπέρμα ἐν τῷ ἀσφραῖ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ μαθῶν τοῦ ἀνοῦσι, ἡλθὲν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ καὶ ἐσφραεζῆ ζῶντων ἀνα μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλ· ταῦτα πρῶτα ἐστὶν ἐν ἡμῖν τὸ ἐυλονεῖ καὶ νοῦν γνῶσεως τῶν ἐναντι· γνῶσόν γὰρ ἡν καλοῦς πνευροῦ· καὶ ἡ γῶσις ἐκ ἡν ἡ γλῶσσῆ αὐτῶν τὸ τε φανῶσθαι, σικρῶν ἀεὶ χροσά τῶν ἀνάδοσιν· καὶ δια τοῦτο πικρὸ ὄνομαζο μὴ ὡς πικρὸ αἶψα· τῶν τε ὀφθονίσι αὐτῶν ἡμῶν νοῦς τὸς ὄφεις· ὁ δὲ τοῦ ἀνθι τοῦ φθῆξαι μῆνος· καὶ ἡ παρανομὸ ἀπὴν κατακρίθῆτες, ἡ κοῦσα μῆνῶν ἡ δὲ ἡ πῆ τοῦ πρῶσωπου σου φησὶ τὸν ἄρτον σου· ἐν τῷ θενὲ γυμνωθῆμεν καὶ τὸν γυμνωσὶν ἡ γνῶμεν· ἔγνωσαν γὰρ φησὶν ἀδ' ἀμῆ ἀλα ὅτι ὑμνοῖσιν· πρῶτερον τοῦτο μῆνῶν ἀσκοντες δια

Τὴν θάλαμιν τὴν σὴν ποῦσαν αὐτοῖς· καὶ ἐνεδυσάμεθα
χιτῶνα δερμάτινον· ἵστροί κας μὲν, ζώων νεκρῶν δέρματα.
ἀλλήγοι κας δὲ τὴν πλεῖστεν αὐτῶν σάρκα καὶ θνήσκω.
καὶ ὅς τινι τὴν ἀπεσφύρησαν· τοῦ παρὰ θεοῦ δι' ἀπεσόντες.
καὶ ἀντί τῆς ἐν παρὰ θεῷ σαλίνου κούστρου φάσ, ἔχομεν τὸ
γινώσκον τὰ ἡμέτερα κακά· καὶ ἀντὶ τῆς μικροῦς ἡδονῆς
τῆς ἐν τῆ μεφῶσ τῆ ἀπικτορῆσ ἐν ἡ, κατεκείθι μενυλῶσαν
ἀποσφονοῦσ ὄλεμον πρὸς τὸν κακῶς ἡμῶν θείωσ τ
ἀλλοίμονον οὐ πως γὰρ γέρομαι· ἐν λυπαισ φησὶ τὸν
ἀρτονοσ πάλωσ τῶσ ἡμῶσ τῆς ζωῆς σου, ἐως τοῦ ἀποσφ
ται σὸς τῆς γῆς ἐξ ἐλέησ θεοῦ, ὅτι γὰρ καὶ ὅς τινι ἀπε
λάσθ· καὶ πάλιν πρὸς τὸν ὄφιν· ἔχθρον θῆσω ἀνάμ
σοῦ, καὶ ἀνάμῶσόν τῆς τῶσ κακῶσ· καὶ ἀνάμῶσόν τοῦ
σφῆματος αὐτῆσ· ταῦτα δὲ παρὰ θεοῦ ἡμῶν τὰ ἐσθ
τον τέσι τὰ ἡδονοῦσ ἡμῶσ· ἐν τῶ θνῶσ φησὶ τῶσ,
ἀλλοσ γηναῖται μὲν ἔσθ, καὶ ζῶ ἐν λυπῶσ· ἔτα κείωσ
αὐτῆσ ἀμῶσ, μὲν ἔσθ ἡμῶσ γέρονσ· ἡ δὲ ἔσθ, τὴν πλε
ονεξίαν ἐσθ· ἡ δὲ τοῦσ πολέμοισ· οἱ δὲ πολέμοι
τῶσ φέροισ· ἀλλοίμοισ γὰρ πολέμοισ τῶσ, τοῖσ κτ' δουλο
θῆσασ, ἵστροσ τῆσ φόρουσ τοῖσ οἰσ· οἱ δὲ φόροι, τῶσ
ρῦτα τῶσ οἱ τῆσ κατὰ σφῆσ· τοῦτέσι τῶσ κατὰ σφῆσ καὶ ἡ
κατὰ τῆσ, ἡ ἐπὶ πίνεσ κενόσ τῶσ ἀδὰμ· βαρῦτα τῶσ
τοῖσ φόροισ ἡ ἐσθ ὄσλοσ, ἀλλοσ πῶσ τῶσ ἐξῆσ τῶσ καὶ
πῶσ θνῶσ λαφροῦσ τῶσ τῶσ φέροισ· ἀλλοσ καὶ πάσ· ἀλλ
ἡμῶσ γῆμῶσ τῶσ πρὸς τιμῶσ πῶσ τῶσ· τοῦτέσι φῶσ
καρῶσ ὄντῶσ τοῖσ φόροισ, μὲν πῶσ μεν καρῶσ οἰσ διὰ
τῆσ πῶσ ἐξ ἡ ἐσθ ἐξῆσ· μὲν δὲ τῶσ ἐξῆσ ἡ ἐσθ τῶσ
σφῆσασ τῶσ τῶσ φῶσ πρὸς τῶσ, ἀλλοσ σφῶσ
πολλοσ οἰσ τῶσ ἡμῶσ τῶσ ἡμῶσ τῶσ

ἀλλὰ τὸ πλεονεκτήσιον τῶν πρὸς ἐξέως. καὶ ταῦτα ἵκε αὐτῶν
 ἔνοχοι καὶ αὐτοὶ διὰ τὴν παρεμικὴν καθίσταμενοι. ἣ δὲ
 οἰκονομικῶς τινὰς καὶ πρὸς κωδ. θεολογ. ἡ δὲ ἀπὸ τῆς
 ἀξίωσιν. ἢ ἄλλοις τινὸς περιστάσεως. ἀλλὰ μὰς ἐν πρὸς
 τοῖς παλαιῶν τῶν ἀπαιτῶν φιλανθρωπίας. καὶ οὐκ ἀφ' ἑλομ
 λέγοντο τὴν πρὸς ἐν αὐτοῖς ἐστὶ τὸ τῆς λαοκωφίας. τίς ἂν
 ἐστὶν ἡ γὰρ τοῦ φανῶν φιλανθρωπίας ὁ λόγος. -

Ἐστὶν οὖν ἀλλοιῶς ἐπερὶ φιλανθρωπίας ἀπογραφῆς.

Εστὶν οὖν καὶ ἐνομοῖς παρὰ τὸν δευτέρου ἀπογραφῆς, ἀπὸ
 ἐσθλοῖς, καὶ ἀδελφῶν, καὶ ἀπαρτήσεως, μόναις δὲ
 μαζομέναις τῶν πρὸς ἐξέως. καὶ οὐτε πλουσίους χερσὶν
 οὐτε φιλίας. οὐτὶς γὰρ ἐτέρω δὲ τῶν πλουσίων. ἀλλὰ
 τῶν δὲ ἐξ ἑμὸν κωδ. ἀπὸ τῶν ἐξέως, καὶ ἰσὶς φιλίας. ἀπὸ
 τοῦ δὲ ἀπὸ τῶν ἐξέως φιλίας τῶν ἐξέως ἐξέως, καὶ
 μετὰ τῶν ἐξέως ἐξέως τῶν ἐξέως. ἀπὸ τῶν δὲ τοῦ ἐξέως
 τὸν ἀπογραφῆς ἀπὸ τῶν ἐξέως. καὶ φιλίας ὅτι
 παρὰ τὸν μικρὸν ἐξέως τῶν ἐξέως. ἀπὸ τῶν δὲ ἐξέως τῶν
 κερσὶν ἐξέως καὶ ἐξέως ἀνεξέως. ἐξέως τῶν
 τῶν δὲ ἀπὸ τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως.
 ἐξέως τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως. ἐξέως τῶν ἐξέως
 ἢ ἐξέως τῶν ἐξέως. καὶ ἐξέως τῶν ἐξέως. ὡς πρὸς τῶν ἐξέως
 φιλίας. ὅτι οὐκ ἐξέως τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως. ἢ
 ἀπὸ τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως. πρὸς τῶν ἐξέως τῶν
 ἀπὸ τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως. ἢ ἐξέως τῶν ἐξέως
 ἐξέως, ἐξέως τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως. ὅδε τῶν ἐξέως
 τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως. ἀπὸ τῶν
 ὅτι καὶ τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως. ἢ
 μίπου τίς ἀπὸ τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως. ἢ ἐξέως τῶν
 ἐξέως τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως τῶν ἐξέως. οἱ δὲ μετὰ τῶν ἐξέως

Κίραδιμία ἀντί τοῦ ἰωῦ. Ἰσοπομοῦντος ἐνεγερται. εἰ
οἱ ἀγραφόμενοι τυτέ σιν ἡ πεδίω ἀπὸ ἀδικίας, οὐτως ἐγρα-
φόμενα. ἡ μὲν ἀδικίας, ὡς ἀδικοῖ κατὰ κρινόμενοι. ἡ δὲ
δικαίως, κἀκὴ δὲ δικαίως ἐσταβόμενοι ἐν ἡμῶν ἀποκλή-
καθὼς φησὶν ὁ ἀπόστολος. τυτέ σιν ὅτε τὰ κερύμματα ἀπο-
κάλυπτει. ὅτε καὶ ἡ λαμπερὸς τῆς ἐκείθεν, καὶ ὁ δόσφιμ-
σιώ πᾶσι. ἡ τοῦ τὴν κόλασιν. **Τί** πρός τῶν λέγει τῆς φωνῆς.
Τὸ τῆς φωνῆς ἀντί τοῦ πῶς ἀπογράφουσι. κρητῶν δὲ
μοιραν ὁνομαζομένην ἰερῶν. ἡ τις ὁ σωκρητῶν ἐστὶ τῆς
σολιτικῆς, τοσούτω κρημαρῶν τῶν ἐχθρῶν ἐπιμίαι. ἡ
πλέονας ἀπαίτηται τοῖς λόγοις. πολλά δὲ ἀπαριθμητῶν.
διὰ τὴν σκολοθεσίαν ἐστὶν ἄξις. ὅτι ἐπίδοσι ἐν αὐτῶν οὐ σὺν
καὶ ὁ μὲν λιξ. καὶ διδοκλῆ καὶ μαθητῶν κοινῶν. ὅτι τις
πρὸς ἐπίδοσι καὶ ἑσῶν. ὅτι κερφνῆ ἰερῶν ἐφύ. ἡ
ἐπιπλοῦντος εἰς ἐσῶν. καὶ πρὸς τὴν κωνῆ ἰερῶν τῶν. ὅτι
ὁ ἰωφῆσὶ πᾶσι φησὶν τοῖς λόγοις τοῦ τοῦ ἐκείθεν ἡ μὲν ἐστὶ
λέξ. καὶ πᾶσι. καὶ μὲν οὐκ ἐστὶν ἐκείθεν. ἀλλὰ κερφνῆ
οἱ δὲ ὅτι οἱ μὲν λόγοι, ἐκ πολλοῦ χρόνου κατέχουσι. ἡ τὸ
ἐκπλοῦντος. ἀντί τοῦ κί. πολὺ ἔρα τῶν καὶ ἐπερίουσιας.
καὶ τὸ λεγόμενον κατὰ περιμελίαν. καὶ γὰρ ἡ κερφνῆ ἡ
ἐκπλοῦντος τῆν ἰερῶν. ὅτι οὐκ ἐστὶν οὐκ ἐστὶν. τῶν ἰωφῆσὶ.
τῶν ἰωφῆσὶ. ἀλλὰ ἐκπλοῦντος τῶν ἰερῶν. ὅτι τοῖς λόγοις
ὁ ἀποστόλος ἐλάττω πρός τὰ κλητῶν. ἡ ἀρχόμενος ἐκπλοῦντος.
τυτέ σιν ἡ ἀφῶσὶ τοῦ νοῦν τὸ κλητῶν καὶ ποιῶν, ἡ ἀλλὰ
ἀκολουθῶν παρὰ ἐστὶν. ἐπὶ καὶ ἡ ἀλλὰ τὰς ἐξ φρο-
νίσεις. ἡ παρὰ αὐτῶν φρονῆν, ἡ τῶν φρονῶν τῶν πᾶσι
ἐκπλοῦντος τῶν φροῖ διαφέρουσι τῶν πολλῶν, ὅτι τοῖς λόγοις
διὰ τοῦ οἱ τῶν φροῖ. καὶ ἡ οἱ κερφνῆ ἐπὶ χρόνου τοῦ
κρητῶντος. ἡ ἀλλοῖς πᾶσι φρονῶν.

Εγώ σέ μετρον ἐπιπροθήσω τοῖς ἄρρημένοις :

Καὶ τοῦ τοφκοῖ προθήσω τοῖς ἄρρημένοις : ὅτι οὐ μὲν ὑπέσχετο
 ἀφορολογία τοῖς ἀφύσιν δέκα τινάς , καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
 τοῖς λόγοις μου δέδωκεν . ἐγὼ δὲ καὶ παρεθέλω ἄλλω ἡ
 ἀξίω . ὅτι ἄρ' ἐμοὶ λόγοι προτάουσί σοι πάλιν ἀνδρῶν
 πένητες ἱερῆς . φιλοσόφου . οὐκ ἐν λόγῳ φιλοσοφῶν
 ἀλλὰ τὴν πραγματικὴν μετρίοντα φιλοσοφίαν . τοσαύτη γὰρ
 παρὰ τοῖς ἡσυχασταῖς , ὡς ἡμῶν ἀχρηστούς τὰ σώματα
 καὶ οὐδὲ ἀντάπαυτε λέγει . ἐδωκεν ἡμῶν καὶ ταυτα
 νόσοις , ἐπιφάνουσιν ἐν σαρκὶ . οὐδὲν ἔχουσι καὶ σαρξί . ὡς
 καὶ κοιλίᾳ , οὐδὲν ἔχουσι πλάσμα ἐξ ἑαυτῶν . ἡ γὰρ ἀποεῖ
 προέσται , καὶ διὰ ταύτην ἐξ ἑαυτῶν φορέσει . πάντες δὲ τῶν
 ἑσθῆρας . τίνα τῶν ἰατρῶν ὅμοιοι . ἡ γὰρ δὲ ἀποεῖ
 οὐκ ἔχουσι . τίνα τῶν ἰατρῶν ὅμοιοι . ἡ γὰρ δὲ ἀποεῖ
 ἀσύνου κρηθρομένην . ἀλλὰ χροὶ ἀντικεινῶν ἀνωτέρων
 ἀσύνου . τίνα κρηθρῶν κρηθρῶν ἀσύνου , ἡ γὰρ δὲ ἀποεῖ
 τῆς ἑσθῆρας τὴν σάρκα διέφυρατῆ , ἐκίωσται δὲ τὴν σάρκα
 πρὸς τὴν ἀπόλην τοῦ σώματος δεσμών . ἐάν τούτου φθῆσιν
 ἰουλιανῆ . ἡ μάλλον ἀκαθαρῶς αὐτοῖς καὶ ὁλοτελεθεῖ
 τῶν ἑσθῆρας ἀποδόσεως , διὰ τὴν τελετῆ τῶν φέρων ἐλευθερεῖ .
 οἱ τινες θροαπῆται εἰσὶ τοῦ ἑσθῆρας καὶ μαθηταὶ καὶ ὠνοῦσι
 θεωροί , καὶ ἀπαρχὴ τῆς ἡμετέρας φθῆρας . ἡ γὰρ δὲ ἀποεῖ
 καὶ τὴν μετρίον . καὶ ἡ γὰρ δὲ ἀποεῖ . τοῖς τῶν ἰατρῶν
 τῶν πῖσων . κόσμος γὰρ οὐ τοῖς ἄλλων . διὰ τὸ ἄλλος
 τῶν ἀρετῶν , καὶ τοῦ ναοῦ λίθοι . ναοὶ λέγουσιν ἐκ τῆς
 καὶ τὸ πῆρθε τῶν πῖσων . οὐδὲ σιθμελίος ὡς . ἐάν τῶν
 τοῖς ἀποδοῦσιν τῶν ἑσθῆρας , καὶ τῶν ἰατρῶν καὶ τοῖς κρηθ
 σεαυτῶν καὶ ἡμῶν . τοῖς τῶν ἑσθῆρας , ὡς ἀπερείσασιν τῶν
 μέμου σιλατρῶν . σεαυτῶν δὲ , ὡς αὐτοῖς σιθμελίος ἀπὸ
 ἀπελείᾳ πρὸς τὸ ἀπερείσασιν . ἡμῶν δὲ , ὡς ὁ σιθμελίος

τάρελιδά. ἀμφηκόουσι πλούτου πλεονεξίαιον ὑποφρεσὶν ἢ με-
σαιροῖσιν ἀρεταῖσιν, χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ. Τοῦ λίθου δὲ τοῦ
ναοῦ, ἐπιπέτρου ὅτι πέτρης, ὅθεν λόγος ἔλαβε γραφοῖτος.
ὅτι πρὸς χυτὸν σὺν ἰσχυροῖσιν λίθον ἵκωνται ὑποτασσόμενα, ἀπο-
λεδοκίμασθαι θέου. παρὰ δὲ τῷ θεῷ, ἐκλεκτὸν ἐν ἴσῳ. ἵ
αὐτοῖσιν λίθον ἵκωνται ἐπὶ οὐκ ὁδοῦ μαθεῖσθαι ὡς ἰσχυροῖσιν. Τοῦ
ἀκρογωνίου πάλιν, ὅτι πέτρης ἐκλεκτὸν, ὡς παρὰ τοῦ ὁσά
λεχθεῖστος. περὶ ἡ γὰρ φησὶ καὶ ἡ γράφη. ἰδοὺ τίθῃμι ἐν
οὐρανῷ λίθον ἀκρογωνίου. ἐκλεκτὸν ἐν ἴσῳ. καὶ ὁ
ὅτι ἐκλεκτὸν ἐν ἴσῳ καὶ ἰσχυροῖσιν ἵκωνται.

καὶ τῶν τῶν μὲν λόγῳ ἵκωνται ἡ γὰρ φησὶ ἐπὶ ταῖς ἐξῆς:
Τούτοις φασὶ τοῦ λόγου καὶ ἐπὶ παρρησίας ἵκωνται ἵκωνται
σοφοῦ. ἢ ὡς τῆσιν μετὰ τὸν ἑλπίδα ἐδιδόθησαν. ἢ ὡς
τοῖς ἐμὸν λόγον ἵκωνται. ἴσως γὰρ ὑπελθῆσαν ἐπὶ τῶν μα-
σὸς τὸν ἑλπίδα ἐμὸν λόγον ἵκωνται. ἄλλοι μὲν καὶ παρρησίας ἵ-
κωνται. ἵκωνται δὲ τῶν ἐμὸν λόγον, ἀπὸ τῆσιν ἐμὸν ἵκωνται.
σοφῶσιν καὶ διδασκαλίᾳ. ὅτι μοι τὸν ἑλπίδα ἵκωνται. Τοῦτο γὰρ
ἵκωνται τῶν. ἵκωνται τὰ ἐμὸν ἵκωνται καὶ τὰ ἵκωνται ἵκωνται
ἐκλεκτοῖσιν. καὶ πᾶσιν αἰδοῖσιν τῶν ἵκωνται ἵκωνται. ἵκωνται
σοματικῶσιν καὶ τῶν ἵκωνται διατιθέμεσιν ἵκωνται ἐπὶ τῶν
καὶ αὐτοῖσιν ἵκωνται. καὶ ἵκωνται τῶν ἵκωνται ἵκωνται
ἵκωνται ἵκωνται, αὐτοῖσιν ἵκωνται τὰ ἵκωνται ἵκωνται
καὶ ἵκωνται ἵκωνται. καὶ μὴ πολλῶν δεομένων ἵκωνται ἵκωνται
παῦλος ἐμὸν ἵκωνται. ἀλλὰ ἵκωνται ἵκωνται ἵκωνται ἵκωνται
ἐμὸν ἵκωνται καὶ καὶ ἵκωνται ἵκωνται. τοῦτο γὰρ ἵκωνται ἵκωνται
θεωροῦσιν καὶ ἵκωνται. καὶ ἵκωνται ἵκωνται ἵκωνται
ἀλλὰ ἵκωνται ἵκωνται. ἵκωνται ἵκωνται ἵκωνται ἵκωνται
τοῦτο γὰρ ἵκωνται ἵκωνται ἵκωνται ἵκωνται ἵκωνται
καὶ ἵκωνται ἵκωνται. ὡς τε ὑπερῶσιν ἵκωνται καὶ αὐτοῖσιν ἵκωνται
ἵκωνται ἵκωνται. ὡς αὐτοῖσιν ἵκωνται ἵκωνται ἵκωνται, καὶ ἵκωνται

θεύαν προέλιμισε . και ὁ σαιάν ἀρσίσω σι τὴν παρθεύαν .
 μιμοῦμαι τὴν παρθεύαν . αἱ παρθεύαι γάρ φησὶν ὅτι
 αὐτὸς ἀπευχρῆσθον τῷ . ἀλλὰ καὶ λαοῦ τοῦ σαιάντῃ
 διὰ τὴν μέμνησιν . ὡς τε καὶ αὐτὸ ἀπὸ τῆς παρθεύας . ἡσυχία
 κρεῖσσιν . ἀναγιγνωσκόμενοι δὲ πᾶσα χηρὰ ἄρρενος ὁ μόνος θεός
 ἀπὸ πατρὸς ἐμπαθῆ παρθεύουσα , συλλεγεμένη ἔτι λόγον
 τῶν ἀρρετων , κληρονόμῳ αὐτῶν . ἡ γὰρ διαδορυκτικῶς ἐπιφέρει
 αἰτίαι . πῶς ἐρροσιν ἡ τὸν ἀπαρχὸς μετὸν τῶν ἀλλοτῶν .
 τελευτῶν δὲ διὰ τὴν ἀνομήν . ἐπεὶ γὰρ τῶν γὰρ τῶν ἡρώων πα
 ροιτῶν . ἐλαμμε τὸ ἀπαρχὸς θεολό , ἀπὸ τοῦ αἰτίου ἰω
 θεολό γράφον τῶν ἐπισηλῶν . ὅτι ἀπαρχὸς . και ἐν τῷ κατέλι
 ἐν ἄρρητο λόγος : π ἄλλο τὸ σαιάντῃ . ἄλλο τὸ φως :

Ε

ἐν τῷ κοσμογενή φησὶν ἰσχυρῶς . ὅτι τὸ σαιάντῃ παρθεύας
 οὐκ ἐστὶν ἰσχυρῶς . ἐλθὼν τῷ παρθεύῃ τῷ φωτός . ἀλλὰ τῷ
 μετὸ μῦθον . νῦν δὲ σαιάντῃ μετὰ τὸν θεολό , τὴν παρθεύαν
 τὴν ἀμαρ . φως δὲ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐπισηλῶν καὶ τῶν ἀρρετων .
 καὶ λυεταί μὲν , τὸ σαιάντῃ σιμμεβικός . ὑφίσταται δὲ τὸ φ
 ὡς οὐσία . καὶ γὰρ ἀμαρ καὶ ἡ σαιάντῃ , παραφύσιν . ἡ δὲ
 ἀμαρ καὶ ἡ ἀρρετων , ἐπιφύσιν . ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν τῶν ἡμερῶν
 φύση σὺν κατὰ τὴν ἀλήθειαν . ἐπιτελεσθε μὲν πρὶν ἀεζήτους .
 οὐκ ἐστὶν τῷ τῆς ἀμαρ τῷ σαιάντῃ , ὡς ἰσχυρῶς μῦθον ἐν τῷ φ
 νῦν δὲ ἡ ἀμαρ ἡ ἀμαρ τῷ σαιάντῃ κολάζει τῷ . τῷ τῷ σαιάντῃ
 ἀφανίσματα . καὶ ὁ ἰσχυρῶς μετὰ τὸ φως τῶν ἀρρετων . νῦν
 ἀπὸ τῶν ἀμαρ ἀλήθειαν , ὅτι σαιάντῃ , ὅτι σαιάντῃ τῶν ἀρρετων . σιμμε
 ἀπὸ τῶν ἀμαρ , ἡ ἀλήθεια . ἡ αὐτὸς ὁ φως . σαιάντῃ μῦθον καὶ φησὶ
 καὶ ὁ δὲ γινώσκων τὸν ἀμαρ τῷ σαιάντῃ τῶν ἀρρετων . τὸ σαιάντῃ
 ὁ κατὰ μῦθον ἐν σαιάντῃ ἰσχυρῶς μετὰ , τῷ ἡ σαιάντῃ μετὰ τῷ
 φησὶν . ἐρμηνεύει δὲ θεολό περὶ σαιάντῃ τῶν ἀρρετων ὁ φησὶν
 σαιάντῃ τῶν ἀρρετων . τὸ σαιάντῃ ἐπὶ τῷ φωτός ὁ σαιάντῃ .

ἐπαχμάτοτι τῆς ἐπιγραφῆς. καὶ πάλιν ὅτι παρὰ χάριτα ὁ
ἰσοπέτοις τὰ πάνθ' ἐκίνα, ἐκ τῆς ὀρθότητος δὲ ἀπερχοῦ ἐπὶ τὸ
ἔκκελε πάλιν λέγοντες. γέγονε δὲ οὕτως τὸ ἀρχαῖα. ἀπὸ τῆς
τοῦ ἀμύνου, ὅχι. ἀπὸ τῆς ἐπιτομῆς, ἐπιτομία. ἀπὸ τῆς κλίμα
καὶ δατ, σῶμα καὶ κλίμα. ἀπὸ τῆς, οὐκ ἐστὶν ἴδιον ἀμύνου.
σαφηνί ζωνεὸ θεολόγῳ τούτῳ τὸ ἀσυνεπὶ ἔργον, ἐπὶ τῆς. τὸ
γραφμα ὑποχρησῆ, τὸ πᾶν θεολογία. Γραμμα μὲν λέγεται
τοῦτο ὅτι μόνον καὶ τὰ τοῦτου παρὰ τῆς ἐπιτομῆς. ὅτι δὲ πῶς αὐτὸ
καὶ φανερόν ἐστιν κινδύδιαν καὶ ζωνὴν ἐν τῷ ὄνοματι. ὅτι ἀρ
παλαιὸν ὄνομα παρὰ τῆς ἀδελφῆς ἐπιτομῆς. καὶ ὅτι πῶς μὲν
ἐκ τῆς ὀνομασίας, ὅτι τὸ πρῶτον ὀνομασίας, οὕτως ἀνεκτῆ
πᾶσι. τὸ δὲ εὐαγγέλιον, ἀπὸ σῶματος ὅχι ἐδιδασκεῖ ἢ
καὶ ὑπερῶς γέγονε καὶ τοῦτο ὅτι. ὅρα δὲ τὸ ἀνεκτῆ αὐτοῦ
πᾶσι. θεολογία τῆς ἀρφῆς τὸ ἀπὸ. τούτῳ τὸ πᾶσι ὅχι
καὶ κῆτε εὐσιάζ. ὁ δὲ ὄνομα παρὰ χρησῆ ὡς κῆ παρὰ τῆς
λύθη. πᾶσι γὰρ αὐτῶς τελευτῶν κατὰ τῆς ἐπιτομῆς τὰ
νοούμενα μεμνήσασθαι. καὶ αἰμενίσαι. τούτῳ τὸ πᾶσι
νόμου τὰ παρὰ τῆς ἐπιτομῆς, ὡς σὺ μμουλικά καὶ ἡ κωνί ζωντα
διὰ τῶν ἀδελφῶν τὰ πᾶσι καὶ παρὰ τῆς ἐπιτομῆς, ἐπιτομῆς
τοῦτων δὲ ὑποχρησῆ τῶν σκιῶν, ἔρχεται ἢ διὰ τῶν ἀνο
νιζομένων ἀπὸ τῆς. τὰ μὲν τοῖς τὸν μελλιστέν, ἢ βίβλος
τῆς ἐπιτομῆς ἀνακτῆρουσά, σεσί κινεῖ αὐτοῦ τὸν πᾶσι καὶ
τῆς ἐπιτομῆς. καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς, ὅτι ὁ μέγας πᾶσι
ἐν τῇ ἐπιτομῆς οἰοῦσι τὸν ἀμόνα σὺ λαντῶν χῆ φασί λέγ
οῦτως. ἀπὸ τῆς ἀμύνου. ἀνεκτῆτος. μίτη ἀρχῆς
ἢ ἀμύνου. μίτη ζωῆς τέλος ἔχων. ἀφωμοιωμένοι ἐστὶν ἡμῶν
τοῦτο. ἐν τῇ ἀμύνου τῆς ἐπιτομῆς ἀνοθεολόγῳ, ὁ μελλιστέν
φασί οὕτως. τούτῳ τὸ πᾶσι ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς κῆ καὶ
ἀποδηκῆς. ὡς γὰρ ὅχι ἀμύνου τῆς ἀμύνου καὶ πᾶσι τῆς

διηλωσεν ὅτι ἡ καρδία σου περιέθηκε καὶ τὰ ἴσα ἴδια
τὸ πάθος καὶ τὸ ὄργισόν σου καὶ τὸ ἀπόν. ἀόρατ' ἰσχυρῶν τὸ πικρὸν
τοῦ ἐν ἑσέω ἀπαιδωνάμεσιν. ὄργισαν ἡμῶν διὰ τὴν περιετόν
ὄργισαν ἀνὸν ἑσέωσιν. ὄργισαν οὐτὴν ἀόρατ' ἰσχυρῶν πικρῶν. διὰ
ἐν τῆντι θεότητος ἐμπερήσθη διὰ τὸν ἀπὸ τοῦ ὄργισματός. τὸ δὲ
ὄργισαν καὶ τὴν καρδίαν σου, ἐπὶ τὸ ἐπιστολῆς ἑσέω ἀνὸν τοῦ θεοῦ
ὁ θεολόγος ἐργάτορας ἔλαμψε. Γραφῆσθαι ἐκείνου. ὅτι ἀπὸ
ὁ ἑσέωσθαι καὶ αἰχρῆς ἡμῶν ἐκ τῆντι φέρουσαι. ὁ ἄριστος
ἀρχεται. ἡ γὰρ ἀρῆσθαι καὶ τὰ τῆντι σαρκοῦ ὄργισματός. ἀρχεται
καὶ ἀρχὴ ἔλαμψε γενήσῃς. τοῦ δὲ λόγου τῆντι φέρουσαι, ὁ ἄριστος
τοῦ θεοῦ, ἡσέωσθαι ἡμῶν. οὐκ ἐκ τοῦ θεοῦ φέρουσαι. οὐ γὰρ οὐ
ἡσέωσθαι παρὰ τὸν χεῖρας ἀνδρῶν τῆντι φέρουσαι. διὰ τὸ ἀνὸν
δυνατός, γέγονεν ἀπὸ σωματικῶς. ταῦτα δὲ πάντα οὐκ ἐκ τῆντι
μεληθέντων, ἀλλὰ ἐκ τῆντι πνευματικῶν. μία γὰρ ἐστὶν τῆντι
λῶσις. τὸ δὲ ἐκ τῆντι φέρουσαι καὶ σῶματός. σωματικῶς διὰ τὸ
αὐτὸς καὶ ἡσέωσθαι ἀνὰ τῆντι φέρουσαι, ὅτι τῆντι φέρουσαι
ἐπιστολῆς παύλου ἐστὶ. ἀκούσθαι δὲ διὰ τοῦ θεοῦ τῆντι φέρουσαι,
ὅτι ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι τὴν τε μέρα ἀνὸν τῆντι φέρουσαι. ἐκ τῆντι φέρουσαι
ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι. ἀπὸ τῆντι φέρουσαι. οὐτὸς ἐστὶν ὁ ἄριστος
ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι. ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι, καὶ ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι
ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι. καὶ ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι τῆντι φέρουσαι. τότε
μὲν ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι ὁ δὲ ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι. καὶ ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι
ἀπὸ τοῦ ἀσέωσθαι τῆντι φέρουσαι. λίγος ἐστὶν τῆντι φέρουσαι
ἀπὸ τῆντι φέρουσαι, ὅτι ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι. ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι
μεινὸν καὶ ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι. ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι τῆντι φέρουσαι
λεχόμενοι, ἐστὶν δὲ ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι τῆντι φέρουσαι. ἐμὴν
ἀπὸ τῆντι φέρουσαι τῆντι φέρουσαι τῆντι φέρουσαι. ὅτι ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι
ἀπὸ τῆντι φέρουσαι τῆντι φέρουσαι τῆντι φέρουσαι. ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι
ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι τῆντι φέρουσαι τῆντι φέρουσαι. ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι
ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι τῆντι φέρουσαι τῆντι φέρουσαι. ἡσέωσθαι τῆντι φέρουσαι

λέφ' οσ' ατ' αλουσιν οι αιρετικοι, οταν διαλαθωμεν κωδων
 εξουαντηρρητ' αποδ' εφεων οτι μετ' ασαρκος ανηλθετος οωων.
 ουτω γαρ οχ' ε' πατη' αλωτο. ο πο' τανυτωδω, παντας ελωω
 προς' εμωτ'. η δε μη' λο' τε, αλλο' ταν κεν' τις ε' βωου κωτε' ρη'.
 αλω γαρ τουτ' αμι' φω' με' τοις αν' τ' λε' γουσι. πα' θωις, κ' β' ρι'.
 ε' αυ' μεν πα' θωσι οι αιρετικοι, λογικως κεν' εν' ζω' β' ριαδ' σου.
 πραγματικως δε, εν' τη' ε' στα' η' μ' θρα, ο' τε αυ' τω' παν' ο' ν
 κω' τω' η. τω' μεν, ε' κων' τ'. τω' ν δε' ακου' τω' η : :

Ταυτα μεν υ' σερων. τα δε νω' θεο' φ' α. ι' ε' τα' ε' ε' ε' :

Δμα ταυτα μεν φ' σιν υ' σερων ε' σαι. το' π' α' λω' σι φ' σι το' α
 μεν ανερ' χω' μεν ου' του' χυ'. το' α' δε, κω' τερ' χω' μεν ου'. η' δε' πα' ρου
 ε' ο' ρ' τ' η' κω' το' εν' π' ρω' μα. του' τε' σ' η' ν' ε' κ' ω' σ' ι' του' χυ', α' λω' ε' χ' α
 σ' ρω' σ' ο' ε' ι'. α' λω' π' λου' γ' α' ρ' ο' ν' το' σ' του' σ' κ' η' ν' θ' ε' ι' ρ' ε'. δι' π' λω' ε' κ' η' ρ'
 ε' ο' ρ' τ' η' κ' η' σ' ι' s. τ' α' μεν' γ' α' ρ' θεο' φ' α', τ' η' s θεο' ρ'. το' δε' σ' κ' η' θ' α' s,
 τ' η' s αν' ο' λ' η' ρ' e. κω' θ' ο' μεν' γ' α' ρ' φ' αν' η' θ' e, ο' νο' μα' τ' ω' π' ρ' ο' γ' η' s
 κ' η' φ' ε' θεο' φ' αν' η' s. κω' θ' ο' δε' ε' σ' κ' η' ν' θ' η' s, σ' κ' η' θ' α' s. ι' ε' α' ε' μεν' δε',
 η' ν' α' η' s, ε' κ' του' α' η' ο' n' το' s π' ρ' e. κω' η' ν' υ' σ' θ' ρ' α' τ' i' α' n κω' λο' γ' ο' n.
 ου' γ' α' ρ' π' ρ' ο' γ' η' s α' τ' ο' τ' i' s α' i' τ' i' a δι' η' ν' ο' ε' φ' ο' s ε' κ' του' π' ρ' e' σ' κ' η' ν' θ' e' s.
 ου' δε' ε' λ' γ' α' ρ' αυ' του' π' ρ' e' σ' κ' η' ν' θ' e' ρ' o' n. αν' ο' s δε' ε' γ' e' τ' o' n ε' ν' e' ο' i' s μ' e' λ' η' s
 τω' ν α' i' ω' n. κω' α' i' τ' i' a η' s α' i' τ' o' u' σ' κ' η' ν' θ' e' s' i' s, η' s μ' e' λ' ο' ρ' a
 αν' α' π' λω' s' i' s. ι' n' α' ο' το' η' ν' α' i' δ' e' s' πα' n' η' γ' α' ρ' δ' i' α' u' τ' o' u' ε' s' e' s' t' o,
 α' λω' σ' κ' η' n' το' κω' λω' s' η' n' a' i. ω' s' α' n' δε' μ' e' t' i' s' ν' o' κ' η' s' i' s' η' ω' s' ο' u' κω' δ' ω -
 ρ' i' θ' η' κω' τ' α' ρ' χ' α' τ' o' u' αν' ω' μ' e' t' a' τ' o' u' η' n' a' i κω' το' ε' λ' η' n' a' i, θ' e' ρ' e -
 π' o' λ' η' τ' o' u' υ' σ' θ' ρ' a' η' a' n' τ' a' ο' n' o' θεο' λο' s. λε' γ' ω' ν' ο' τ' i' η' s κω' μεν' κω' i
 π' ρ' o' το' ε' λ' η' n' a' i. ε' ξ' e' π' e' s' t' μ' e' n' δε' α' u' τ' o' u' α' i' δ' i' ο' n' κω' κ' η' s' i' a' n. δι' α' l' t' e' s
 ο' κ' η' s' i' s, το' κ' η' s' i' s' ο' n' ε' κ' ε' ν' ο' s' t' e', ι' n' a' π' λ' i' n' αν' α' κω' μ' η' s' i' s' κω' αν' d -
 κ' η' s' i' s' α' i' t' o'. κω' i' n' a' δια' l' e' s' α' i' t' o' u' σ' κ' η' κω' s' e' s' i' s, ε' s' a' n' η' γ' a' ρ' η' η' ρ' o'
 κω' α' d' π' o' s' τ' o' u' s' i' s' κω' π' ρ' o' s' το' ε' n' a' ρ' χ' e'. του' τε' s' i' κω' π' ρ' o' s' το' ε' λ' η' n' a' i,
 ο' π' e' ρ' e' χ' o' n' α' π' ω' λ' o' s' α' μ' e' n' κω' νω' θ' e' s' γ' α' ρ' ο' i' αν' o' i' τ' η' s' πα' ρ' α' θ' u

ἡ μᾶστιν ἐπανουμάην ἀντίθετον· καὶ ὡς περ ἐπὶ τῶν ἐν
 παραδόξων τῶν ἑλθάντων ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων, καὶ ἐπὶ τῶν ἐν
 ὁθιάσιν· οὐ τὴν ἐκ τούτων ἐλθάντων πάλιν τὰ χεῖρ᾽ ἔτερα· εὐ-
 ρύθησιν ὁμῶς ἀπολέσαντες, ὁμῶν ἀντελήμενον, ἐξ ἡμῶν ἔ-
 λαβωτὴν ἐκ δεσπότες, ἡς ὑποθεσίαν ἐκείνην· ἐξ ὧν
 ἀποαλλόντες, βασιλείαν ὁμῶν ἐκ κληρονομίαν· καὶ
 γὰρ τὴν τοῦ ἀποστέλου φωνῶν, ὅπου ἐπὶ πλέον αὐτῶν
 ἐν τῷ ἀνῶ δὴ λθῶν, ὥστε περ εἰς ἀσκήσεις ἐξ ἑλευθερί-
 καὶ ἐάν μὴ αἰδησις, ἡ δὲ σὺν κατέκειντο μᾶλλον, πῶς μὴ
 ἐδικαίωσεν ἡ μᾶστιν ἐπὶ τῶν τοῦ χῶ· ὅπερ ὑπερμῆσιν ἐπὶ
 τῶν τοῦ αἰτῆ τοῦ ἑρμῶς· ἀπὸ τῶν ἀποστέ καὶ αὐτῆ
 ἔνοια· λέγοντες ἄρα ὁμῶν ὡς δὲ ἐν ὁσὶ παραπύκνωσιν
 τὰ τὰ ἀνοῖσιν ἡς ἐπὶ κέρμα, οὐτὶς ἐπὶ δὲ ἐν ὁσὶ διχῶ-
 καὶ ἡ μᾶστιν ἐπὶ τῶν ἀνοῖσιν ἡς ἐδικαίωσιν ἐπὶ τῶν ὁσὶ·

Τοιγαρὸν ἐορτάζωμεν, μὴ πανηγυρίαν, ἐξ ἡμῶν ἔξοδος·

Τοιγαρὸν ἐορτάζωμεν φησὶ μὴ καὶ τῶν ἐπιπέδων ἐν ταῖς δημοτικῆσι
 πανηγυρῶσι· διὰ τῶν φησὶ καὶ αὐτῶν καὶ τοιαῦτα τέρπει-
 ἀμῶν φίλον ὅτι πῆλως· μὴ κοσμητικῶς· ἡ τοῦ εἰρηδῶν ὁσὶ
 ὡς ὁμοιομορφίαν μὴ τῶν· ἀλλὰ περ κοσμητικῶς καὶ ἡμῶν
 μὴ τῶν μὴ ἐπὶ τῶν· ἡ τοῦ τῶν ἐπὶ τῶν ἀνῶν· ἀλλὰ ἡ
 πρὸς τῶν ἐπὶ τῶν τοῦ ὁμῶν τῶν μὴ σκευῶν καὶ τῶν ἀνῶν
 ἀποστέ, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν· μὴ τῶν τῶν ἀποστέ, ἀλλὰ τῶν τῶν ἀποστέ
 χηρῶν ἀνῶν τῶν ἐπὶ τῶν πανηγυρίαν· καὶ ἡμῶν ἐορτάζω-
 μεν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἀποστέ, ἔξοδος πανηγυρίαν κληρονομίαν
 ἀποστέ γὰρ ὁμῶν καὶ ἡμῶν ὁσὶ· ἐπὶ τῶν ὁσὶ τῶν
 σοῦ μὴ τῶν πανηγυρίζομεν ἐπὶ τῶν ἀποστέ, πανηγυ-
 ριστῶν ἐπὶ τῶν, ὅτι καὶ ἡ ἀποστέ ἡμῶν τῶν· μὴ τῶν τῶν
 ἀποστέ τῶν ἀποστέ· ἔξοδος γὰρ τῶν σωματικῶν γεννήσιν
 σωματικῶν τῶν, καὶ ἐπὶ τῶν τῶν πανηγυρίαν· τῶν δὲ ἀποστέ

ἀμείων· διὰ τὸ μὴ κεραινεύσασθαι τῆ χεῖρα τῆ χειρῶν· χαίρει
μείων τὸ τρυφάνειον αὐτῶν αὐτῶν· ὅταν δὲ ἐπισηνόντ
ἄλλων, πολλὰ χαλεπώτερον· λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Ἰωάν· οἱ
φύλαξι, σὺν τῷ πόν· ἄτερον λόγος, ἄτερον περὶ φασιν·
ἀλλὰ τὰ ἴσα μὲν, ἔλλησι παραμῶν, ἵτα ἔξει·

Διὰ τὸ μὲν τρυφάνειον ἐν ταῖς φανερῶσι καὶ τῶν ἱερέων
τοῖς ἔλλησι ἀπορέεται μὲν· οἵτινες θεοὺς ἔχοντες κνίνας
χείρων τας, ἀκόλουθόντι ποιῶσιν· ὅπτι αὐτοὶ ζώοντι καὶ
ζῶουσι αὐτοὺς θορῶσιν· ὅπτι αὐτοὺς τῶν μὲν δαίμων, θεῶν.
τῶν δὲ ἀλλοθῶν, δαίμων· αὐτοὶ γὰρ ἀλλοθῶν λογιστοὶ εἰσὶν αὐτοῦ
θεοὺς ἱερέων δαίμων· ὁ νόμος τοῦ τοῖς ἐξευρόντες· ἐμὴ
γωγαί μὲν, ὡς δὲ ἐν ἀλλοθῶν ἐστὶ αὐτοῖς μῆτις εἰλημένη, μὲν,
τοῖς πᾶσι θεοῖ· μῆτις δὲ, ὡς παρὰ τῶν τῶν δαίμων μῆτις
καὶ τῶν ἀλλοθῶν διδασκόμενοι· ἐμὴ δὲ, οἷς παρὰ τῶν ἱερέων
καὶ οἷς μὲν ὁ λόγος· τοῦτέστι νόμος τοῦ θεοῦ, λογικῶς τρυ-
φώμεν, ἐαυτῶν τρυφάν· τοῦτέστιν, ἐν ὅπτι τῶν περὶ
ἐν τῶν θεῶν, καὶ διὰ τὴν ἰσοστασίαν· ἐξ ὅτι ἐστὶ καὶ ὁ λόγος
τῶν παρὰ τῶν ἱερέων· τοῦ γὰρ λογικῶς τρυφάν, οἷον ἴσον
ἀνὰ τὴν κνίαν μὲν λογικῶς οἷσι καὶ αὐτῶν τῶν λόγων ἐστὶ τῶν
σὺν μὲν ἴσον καὶ οἷον ἀλλοθῶν ἡμῶν ἄρα τῶν αὐτῶν ἱερέων.
ἢ θεοῦ τῶν ἱερέων ἐστὶ τῶν ἱερέων, ἡ δὲ ἡμῶν ἱερέων τῶν
κνίαν τοῖς παρὰ τῶν ἱερέων κνίαν τῶν ἱερέων· ἴνα ἡμῶν τε
πῶς ἡμῶν τοῖς κνίαν τῶν ἱερέων πολίτας τοῖς ἱερέων τοῖς
ἀλλοθῶν καὶ τρυφάν τας καὶ ἡμῶν ἐστὶν ἐν πολίται, δύνανται
τρυφάν τας δὲ ἐξ ἑτέρου πᾶσι δὲ ἐστὶ δύνανται οἷον· οἷον
ἀλλοθῶν τῶν ἱερέων ἢ οἷον ἀλλοθῶν ἀλλοθῶν, ὅμνη τρυφάν.
ἀλλὰ πᾶσι καὶ ἀλλοθῶν· ἴσον δὲ ὅπτι ἀλλοθῶν μὲν,
ὅσον ἀλλοθῶν καὶ ἱερέων· ἀλλοθῶν δὲ, ὅσον ἀλλοθῶν καὶ
ἀλλοθῶν· καὶ τῶν λόγων ἀλλοθῶν τας·

ἄρξομαι δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ μοικαθίστασθε. ἵτα ἐξέειπε:

Ἐγὼ μὲν φησὶν ἀπὸ θεολογίας ἄρξομαι. ὑμεῖς δὲ ὅσοι τρυφήν ἔχετε τῆς θήρας, ἐπεδύκασι τοσοῦτος λόγος θηροεστὶ καὶ θηροφιλῶν δὲ θίγον ἀκαθάρτου ὄντος τὸν καθαροῦ ἀνοήτου ἀνοίαν αὐτὸν ὑποδέξασθε. ἵνα περὶ τῆς τρυφῆς αἰσῆτος, οὐ μὲρ σὺν τῷ κενουμένῳ, ἀλλὰ τὴν μανύουσαν. ἔτσι δὲ ὁ λόγος οὐτε μακρὸς ἵνα μὴ ἀποστῆται μῆκος, οὐτε ἀτελής, ἵνα μὴ λυπῶσιν τῶν λήποντι, ἀλλὰ τὴν οἰκίαν ἀναρῶσιν ἔχον. τοῦτέστι σὺν τομασὶ καὶ πλεονεξίᾳ. ἴστεν δὲ ὅτι ἐν ταῖς περὶ θεολογίας ἀποστῆται μῆκος καὶ ἀκαθάρτου. οὐτε ἀτελής. τὰ ἀποστῆσαι τῶν ἀκαθάρτων. ἐπιτάν κινεῖται ὡς ἀποστῆσαι, ἀκαθάρτου ἐστὶν ἐπιδήξασθε. περὶ τῆς περὶ δὲ ὁ δὲ τῶν κενῶν θηροφιλῶν οὗτος λόγος, τοῦ ἑστὶ τὸ παλαιόν. ὁ μὲν γὰρ ἐκινεῖται τίνου πρὸ ἐξέδου. ὁ δὲ ἐκ τῆς τῶν παλαιῶν τῶν θεοῦ ἑστῶσι:

Ἐὸς ἦν μὲν ἀκαθάρτου ἐστὶ καὶ ἐξέειπε:

Ἰατρῶν ἐν τιμαίῳ λέγει. ὅτι τὸ ἦν καὶ τὸ ἐξέειπε, χέρον ἐστὶν ἄδου. ἡμεῖς δὲ οὐ κορθῶς ταῦτα φέρομεν ἐπὶ τῆν αἰδίον οὐσίαν. λέγομεν γὰρ ἔστιν καὶ ἐστὶ τε καὶ ἐστῶσι. τῶν δὲ τὸ ἐστὶ μόνον ἐπὶ τὸν ἀλλοθὺ λόγον προσήκει. ἐπὶ δὲ τῶν οὐκ αἰδίον ὁ θεολογῶν τῶν ἑστῶσι φησὶν. ὅτι τὸ ἦν καὶ ἐστῶσι, τοῦ καθεῖναι ἐστὶ χέρον καὶ ἐστῶσι, καὶ τῶν ἐστῶσι φησὶν. τῶν γὰρ ἄντιν ὁ θεολογῶν ἐκινεῖται καὶ ἐπὶ τῶν ἑστῶσι, τοῦτοσὶν ὁ χέρονος αἰτῶν ἔστιν ἐστῶσι, τὸ μὲν τοῖς παλαιῶν ἑστῶσι. τὸ δὲ τῶν καὶ τῶν ἐστῶσι αὐτῶν, σαυτεροῦ ἀδύνατον. περὶ γὰρ τῶν ἀθῆναι, διαπαύοις ἔστιν. νῦν γὰρ ἐστὶ, τοῦτο ἀμείβετε ἐπὶ ἀκαθάρτου. τῶν δὲ θηροφιλῶν τῶν ἀνῆκεν ὡς οὐκ ἐστῶσι τὸν αἰδίον καθαρὸν ἔστιν καὶ ἐστῶσι. σαυτεροῦ τῶν ἀθῆναι ὁ αἰδίον ἐπιμολογῆται, ὡς περὶ χέρονος παλαιῶν ἐστῶσι.

οίχεται ως πρὸς ἀσρασί· πρὶν καλῶς ὀφθῆναι διατρέχει,
 καὶ τὸν ὄψιν φάγουσά· διὰ τὴ δὲ ἐπιέννο^α τὸ φῶν καὶ
 τελῶς οὐ καταλαμμάνε^α· ἐμοὶ δὲ καὶ ἴνα δὲ ἀμεί
 του ποσῶς ὀρθῶσαι ἐπιέννο^α καταλαμμάνε^α ἀμύδρ^α φῶ,
 ἢ ἡμᾶς πρὸς ἐαυτοῦ· ὁ γὰρ τις πάντα ἀμύδρ^α τον ἐπιέννο^α
 τὰ ληπον ἐπιέννο^α σενωῆ μὴ ἐλπίζων τούτου λαμμάν, οὐδὲ ἐπι
 χρεῖσθαι λαμμάν· τὸ δὲ ποσῶς μετ' ἰδῆν μὴ δυνάσθαι δὲ
 τελῶς καταλαμμάν, θαύματος γίνε^α αἴτιον· θαυμαλό
 μενον δὲ τὸ τὴν νόησιν διαφυγόν, ἀπατα πλέον· ἀπα
 μενον δὲ, καθάρει τὸν ἀραπῶν^α, καὶ θεοφῶς ποιῶ· τοιοῦτ^α
 λέγεγονόσι, πρὸς ἐπιέννο^α φῶσθ^α· τῶ κ^α χερσὶν θῶ χ^α
 ματίσασθ^α· ἐπὶ τὸ ἀνδλογον τὴς καθαρσεως, τὰς θῶσ^α
 τὴς αὐτοῦ γνώσεως ἡμῶν ἐπιέννο^α ἐπιέννο^α· ἐπιέννο^α οὐ τοῦ
 ὑφ' ἡμῶν γινωσκόμενος καὶ φανταζόμενος, ὅσον ἐπιέννο^α
 αὐτοῦ τοῦ ὑφ' αὐτοῦ γινωσκόμενος ἀλλὰ καθάρει^α διότι
 τὸ δὲ ἴσως πρὸς ἐπιέννο^α θεολό, καλῶν τὴν ἀνδλογον
 ἡμῶν πρὸς τὸν θῶν κατὰ λητίν· οὐ γὰρ δύνασθαι αὐτίς
 οὐ τῶ γινώσασθ^α, ὡς ἐπιέννο^α ἐπιέννο^α· ἐπιέννο^α ἐπιέννο^α
 ἐπιέννο^α ἀποστ^α κορὶν θῶσθ^α φροντος περὶ τῶ μελλούσης
 κ^α τῶσεως καὶ λέγον^α· ἀρτὶ γινώσκω ἐπιέννο^α· τότε
 δὲ ἐπιέννο^α καὶ καθάρει^α ἐπιέννο^α· ὁ περὶ χ^ασ^α
 οὐ τῶς ἐπιέννο^α· ὅ τῶς περὶ ἐπιέννο^α ἐπιέννο^α ἐπιέννο^α
 καὶ ὡς ἐπιέννο^α· οὐ τῶς ἐπιέννο^α ἐπιέννο^α ἐπιέννο^α
 τὸ δὲ καθάρει^α ἐπιέννο^α, ἀντὶ τοῦ καθάρει^α ἐπιέννο^α
 ἐπὶ ἀνδλογίαν γὰρ τὴς ἐπιέννο^α ἀνδλογίαν τῶς ἐπιέννο^α
 γινωσκόμενα τὸ τε τοῦ θῶ· οἱ μὲν μάλλον· οἱ δὲ ἦπτον·
 ὡς περὶ τῶ ἀντὶ ἐπιέννο^α ἐπιέννο^α ἐπιέννο^α ἐπιέννο^α
 ἀοις ἐπιέννο^α ἐπιέννο^α ἐπιέννο^α ἐπιέννο^α ἐπιέννο^α
 τῶσθ^α· τὸ τε μὲν οἱ ἀμύδρ^α· οὐ κ^α δὲ ἐπιέννο^α ἐπιέννο^α

φασθαι. ἀλλ' οὐδέ αὖτε τοὶ τιμίσαντες ἔστιν ἄκος. ὧσαν δὲ
ἡς ἀνδρῶν ὀλίκι ἀνέλθῃ καὶ μάθη τις ὦν τίνων ἢ ἐπιθῇ. τινὶ αὖ
θαυμάζει καὶ ἀσπάζεται. τοιοῦτον τιμίσαντες οὕτω καὶ ἡμῶς
ἐν ταῦν ἡμῶν πάλιν περὶ τῆς ἰστορίας. ἐπεὶ δ' ἀπὸ τοῦ τέλους ἐν τῷ
μέλλοντι κατασάμει. τότε ἐπιγνώσομεθα ὧσαν ἐστὶν ἡ
ἀθροῦμεν. τοῦτέστιν ἡ γὰρ ἀθροῦμεν·

Δ' πηροῦ αὖτε τὸ θῆον καὶ διδοθεῖται. ἢ τὰ ἐξ ἑξῆς:

Τὸ θῆον ἄλλο πρὸς τὴν φύσιν. διδοῦναι πρὸς τὰ περὶ αὐτοῦ.
ἢ πρὸς τὴν ἀσπείραν. καὶ ἀνὸ μίσησιν ἡμετέρας
ὅτι ἐπὶ ἀπλοῦς ἐστὶ τὸ θῆον. οὐκ ἐστὶν διδοθεῖται. ἢ
ὄλως ἀλλοῦ. ἢ ὄλως ἡμῶν ὡς ἀμφοτέρω καὶ πάλιν αὐτῶ
ὁμοίον. ἐπιγνώσων ὧσαν ἡμῶν. τὸ μὲν τὸ κατὰ ἡμῶν
τὸ δὲ μεμνημένον ἡμῶν. ἡμῶν δὲ τοῦ εὐνομιαν οὐκ
εὐλαρέμας αὐτῶ. ὅτι οὐ φύσιν τῶν ἡμῶν ἀπλότος. ἢ
καὶ τελέως ἡμῶν. ποσὶ τελέως ἡμῶν. ἀλλ' ἕτερον μὲν
ἢ θῆον φύσιν. ἢ δὲ ἀπλότος, περὶ τὴν φύσιν ὧσαν ἡμῶν.
διαστύπτεται. πρὸν τὴν φύσιν καὶ φύσιν. ἐπιγνώσων
ἢ ἀπλότος. ὅτι οὐκ ἐστὶν ὧσαν ἡμῶν καὶ διδοθεῖται.
ἢ τὴν τὸ θῆον κατὰ ἡμῶν καὶ ἄλλο λέγειν.

ἢ καὶ δὲ τοῦ ἀπὸ ἡμῶν ὧσαν ἡμῶν. ἢ τὰ ἐξ ἑξῆς:

Ε' ἢ πάλιν τὸ θῆον ἐστὶν ἀπὸ ἡμῶν, καὶ καὶ τί ἐστὶ τὸ ἀπὸ ἡμῶν =
ἀπὸ ἡμῶν. ὅτι τοῦ ὧσαν ἡμῶν καὶ τέλος ὧσαν. τοιοῦτον δὲ ὧσαν
ἡμῶν. ὅταν ἡμῶν ὧσαν τὸ ἀπὸ ἡμῶν ὧσαν τοῖς ὧσαν ἡμῶν
ἀπὸ ἡμῶν. καὶ οἷον ὧσαν πῆλοσιν ὧσαν ὧσαν τὸ ἀπὸ ἡμῶν ὧσαν
τῆς τοῦ ὧσαν ὧσαν διαμῶν. οὐδὲ κατὰ ὧσαν ὧσαν ὧσαν ὧσαν
λαμῶν ὧσαν ὧσαν. ἀλλὰ τοῦ ὧσαν ὧσαν ὧσαν ὧσαν ὧσαν
ἢ καὶ ὧσαν ὧσαν ὧσαν τοῦ ὧσαν ὧσαν ὧσαν ὧσαν ὧσαν.
τοῦτο τὸ μὲν ὧσαν ὧσαν τὸ ὧσαν. ἀπὸ ἡμῶν ὧσαν ὧσαν.
ὅταν δὲ τοῖς ὧσαν ὧσαν ὧσαν ὧσαν ὧσαν ὧσαν ὧσαν.

κρι' ἰσομεν' τιού δειν' πρεσιζω' του θυσειζεσι το
 ἀρείσον και ἀπρον και ουδ' οὐτε λρον κλιππ, δεθ -
 σατρο Κομεν ἀφθαρ και ἀτελατη τον. ο ταδε (ωρα)
 γωμαι εν του ανω χρονου τ' αρχον, εν δε του κατω
 ἀθνατον, το τε νομαλομαυτο θροναι υφρον, ε πιαρ
 θυοαιων. ουτε χρονοσ εν, ουτε μετροι χρονου υπο κη.
 οἰον κμερασ και μησιν. διως περο παρι μιν χρονοσ
 ε λιου κμερα τ' φορα, ουτως εν τοις ουσιν ἀπταρ σα -
 τασισ ἀπταρσαι ωκτοις αιθίοις καθισα, ωτε χρονη
 κινη και διασηκ. το δε οἰοντιε πηγαυτο θεολο, μη
 εχων ακριβη παρα θηνα του αιωνοσ ουσγραφω.

τωταμοι περι θυ πεφλοσο φραση των εν κλαεξικ.

ρηθη φησι ταρ κεντ' περι θυ. ουγαρ προηκταμοι θεολο -
 γησω. δινα περι της εν σαρκου διαλαμην του χυσικο -
 μομ και σι καταλασ^{ση} κημενη θεο της, ουτε υπερταει
 προησοι ερωσωπ. τουτογαρ ε μνημονεσι εσολαθρον.
 ουτε εν τοστων τρειω συσεμετ και περσειζετ. τουτο
 γαρ του δαικικεσι μοναρχηθρον, και θεοτ' ενιαε
 ενδρα. ομοιωσγαρ ασεμικ και διενος πρσωπουιου -
 λαοιζην, και το διαπο μωνε μνηζην, και εν τριε
 εναντιοισ αειομητ. εναντιονγαρ εσι το εν πρσοτο
 οληθροσ, και εμπαλιν το πληθροσ προς το εν, η πεδε
 τουτο θεολο. διοτι οἰοντιε των αμεστων εναντι
 τουε τερου φη του οντος ωσ κακου, τοε τερου αιρετον
 παυτως ωσ εραθ. εν δε τοις εμμοσισ, αμφοτερα τα
 ακρα εσι φωκτω, ωσ υπερβολη και εληθικ. οἰον
 ακολοσια και ηλιθιοτικ. μονκ και ρηθικ οουσικ τησ
 σφραγωσικ ωσ μεσοτη^{ση}, και εν τουθλοω εναντιου
 διηλοικε μνησμοσ, και ουδαισμοσ, και τερον ωσ

ὑπερβολὴ καὶ ἐλλείψις. ὁ δὲ χριστιανισμὸς ὡς μεσότης
 ἔπεινάει. ○ ὑπομνήστω τὰ ἀγία λόγων ἡ ἀπόστολος εὐφραδίη
○ ὑπομνήστω ὁ φρονεῖν ἐχθρὰ καὶ ἀτελείω, ἢ ἐπὶ τὸ καλὸν ἀγία ἡ
 τὸ δὲ ἄνω στον κρυφίου τὸς θεοῦ τὸς. διὰ τὴν τὸν περιεχ
 ἀλλοῦ τὸς σὺ μὲν ἔξω. ἐπὶ δὲ ἐξελθεταί τοῖς τεινὸν ἡ ἀσπί
 καὶ τὴ μὲ ἀκὴ ἐξ ἡπτι. ἐπὶ γὰρ τὸν μέλαν ἀθανά, τὰ
 πρὶ αὐτῶν τὰ ζωα τρεῖτον τὸ ἀπὸ τοῦ λέγον, τὰς τρεῖς ὑποστά
 τελεθρηνοῦσιν. ἄσπε δὲ μοῦν τὸ τὸς. τὴν μέλαν ὁ
 ἀλλοῦσιν. ἐπὶ δὲ τὴν ἀθάπτι. τὴν τρεῖς τὴν θεαρχικὴ ὑποστά
 ἡπτι σὺ σὶ δὲ εἰς ἡν ἄσπ. οὐκ ἔρχα τὸ κινῆσθαι μόνον
 ἑαυτὸς δευτέρω. τὴν τρεῖς τὸν θεοῦ κινῆσθαι ἡ ἀσπί. καὶ
 ἔδα χεσθαι τὸ ἡσθὸν καὶ ὀδῶσαι. τὴν τρεῖς τὸν ἡσθ
 τὸ ἡσθ, καὶ ὀδῶσαι τὸ τὸν ἡσθ ἡ ἀλλοῦσιν. ὁ δὲ τὰ
 δεκτικὰ τὴν μεταδόση τὸν ἡσθὸν παρὰ τὴν ἑαυτῶν. τὸ δὲ
 ἔδα φημι. οὐκ ἂν ἡμνησθῶν, διὰ τὴν τὸν ἡμνησθῶν
 ὑπερβαίνων μοῦν. αὐτὴ γὰρ θεομὸς κινῆσθαι ἡ
 ὁρεπιδέσασθ. ἐπὶ τὰ ἐν καὶ ἀλλοῦσιν ἡ ἀλλοῦσιν ὁρεπ
 τοῖς ἀτέλειοις. καὶ μόνον τὸν τὴν πρὸ ματινὴν αὐτῶν
 τὸν ἡμνησθῶν, τὸν πρὸ. τὴν ἡμνησθῶν. τὸν ἡμνησθῶν.
 τὴν τελεθρηνοῦσιν, τὸ ἡσθ. ὡς τε μοῦν ἐπὶ μὲν τὸν πρὸ.
 ἡμνησθῶν ὑπερβαίνων πρὸ ἀπὸ. ἐνεργά δὲ τὸ ἡμνησθῶν, ἡ
 τὸ ἡμνησθῶν ὑπερβαίνων. ἐνεργά δὲ τὸ ἡμνησθῶν, τὸ ἡμνησθῶν.
 τελεθρηνοῦσιν δὲ ἡμνησθῶν, ὡς ἀπὸ τὸν τὸ ἡμνησθῶν.
 τὸ ἡμνησθῶν γὰρ φησὶν, οἱ οὐκ οἶε γερῶ ἡμνησθῶν. καὶ ἡμνησθῶν
 τὸ ἡμνησθῶν αὐτῶν, πᾶσαι δὲ ἡμνησθῶν αὐτῶν. οὐ δὲ ἡμνησθῶν
 βανε τοῖς ἀτέλειοις. ἡμνησθῶν ἡμνησθῶν ἡμνησθῶν. τὸ ἡμνησθῶν
 ἀκούσθῶν ἡμνησθῶν. ὁ ποῖν τὸ ἡμνησθῶν αὐτῶν πρὸ ἀπὸ. καὶ
 τὸ ἡμνησθῶν αὐτῶν πρὸ ἀπὸ. ἡμνησθῶν ἡμνησθῶν ἡμνησθῶν
 ἀπαθῶ καὶ ἀλλοῦσιν καὶ ἀλλοῦσιν καὶ ἀλλοῦσιν. ἡμνησθῶν

τῶν ἄρκων· ἴστω τοῦ πυρός καὶ τοῦ πνός· μεδὲ γὰρ σω-
 ματι· περὶ τῶν ἀγγέλων ἐπινοήσε· καὶ ἴθιλον μείησῃ
 ὅτι οὐ κινῶνται πρὸς κοίαν ὁ δὲ κοίαν ἄγγελοι, διὰ τὸ πλησθῆ
 ἔχει τοῦ θυ καὶ ἀμέσως ἐμαμαπὲ· ἡμῶν γὰρ διάμεσθ
 αὐτῶν ἐμαμαπὲ βλ. πῆδη δὲ λέγειν με τοῦ τοῦ οὐ
 σα τελεία εἶτε ἑστέο· ἀλλὰ δὲ κινῆ τοῦ· ἐ τοῦ διαμῶ
 καὶ τῶν δαίμον ἀπό πτωσις· οἱ τίνες ἀφραστῆς τῆς πρὸς
 τὸ ἄρθ' ὀχέσεως· καὶ διὰ τῆς τοῦ κρή πόνος ἀποσώσεθ
 τὸ ἐσθ' ὑποσάσαιτες· οὐδὲ γὰρ ἐστὶν ἄλλῃ τῆς τοῦ κακοῦ
 ὑποσάσαις· ἡμῶν ὁ χειρομὸς τοῦ κελίονος πῆσαν ποιῶν
 αὐτοῦ δὲν καὶ ἐστὶν ἰακ τοῦ καὶ ἄλλοις πρὸς τὸν τοῦ κακοῦ
 κοινωνίαν πρὸς ταίρεισάσαι·

Ὑπὸ μενοῦ ὄννη τοῦ αὐτῶ· καὶ τὰ ἐξ ἑσθ·

Ὑπὸ μενοῦ ὄννη γέγονε νόνη τοῦ κόσμος· οὐ τῶν πῆσθ καὶ
 πρὸς τὸ τὰ ἐξ ἑσθ καὶ φῶν ἐπὶ νοῦ μῆ· καὶ διὰ ταῦτα
 πῆσθ ἐστὶν οὐδὲ ἀρχῆαν, ἀλλὰ διὰ τὰ θ' τὰ τὸ μόννη· ἐ διὰ τὸ
 λαχθῆναι τὸ ἀτὰ θ' καὶ διὰ τῶσθ· ἐ πῆ δὲ τὰ οὐμῆ ἀλλ
 ἐστῆστο· καὶ ὡς οὐ καὶ μῶσθ ἐνεδέχθστο· ἐν δὲ μῶσθ καὶ ὄρω
 μόννη κόσμον καὶ ὕλην ὁ δὲ μῶσθ ὄρωσθ· καὶ οὐ τῶσθ ἐστὶ
 καὶ ἀεὶ σῶτῆ λην, σῶσθ μα ἐξ ἑσθ οὐ καὶ τῆς· καὶ τῶν ἐν
 τοῦ τοῦσθ πρὸς ἐχόμεν ὄρωσθων· καὶ οὐ σῶσθ μα, ὡς ἐκ
 τοῦ τῶν σῶσθ τῶσθ καὶ οὐ μῶσθ ὄρωσθων· οὐ τῶσθ μα ἐ καὶ
 οἰον σῶσθ μα, διὰ τὰ σῶσθ ἑσθ· ἀεὶ μῶσθ ὄρωσθ ὄρωσθ
 τὸ ποσθ, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις πρὸς τὸ μῶσθ· διὰ τῶσθ ἐστὶ
 μετὰ τῶσθ τοπικαὶς θῶσθ ἐσθ καὶ φῶσθ ἐσθ· σῶσθ μα ἐστὶν
 ἀεὶ, τῶσθ οἱ καὶ ὡσθ καὶ σῶσθ ἐσθ· καὶ ἐκασθ τῶν κῶσθ ἐσθ
 ἐ πῆσθ τοῦ μῶσθ ἐσθ καὶ ἀεὶ τὸ ἀεὶ σῶσθ ἐσθ τῶσθ
 καὶ ἐσθ ὄρωσθ ἐσθ τῶν πρὸς τῶσθ· ὄρωσθ ἐσθ καὶ ἀεὶ τὸ
 ὑπῆσθ θῶσθ ἐσθ, θῶσθ ἐσθ τῶσθ πρὸς τὸν ἀεὶ σῶσθ ἐσθ

μίαν· ὁ δὲ ἄρ. πρὸς τοῦτο. τὸ δὲ ἕτερον, πρὸς τὴν ἐκείνην.
καὶ πάλιν ἡ περὶ τοῦ σιγῶν δὲ λέγει ὅτι τὸν κόσμον ἐποίησαν,
καὶ λόγους ἐχούσι τὰς φύσεις αὐτῶν καὶ τὰς χεῖρας, ἡ δὲ ἐμὴν
ἀνεπίστατος. παράγω δὲ καὶ τὸν κόσμον τὸν αἰθερῶν
τῶντονόθεν, ἵνα δὲ ἔη ὅτι οὐ μόνον τὸν δῶκεν ἡ φύσιν
ἀμειοῦργῶσαι, ἀλλὰ καὶ ἐνομήματον καὶ ἐξόνον αὐτοῦ.
οἰκὸν τῆς μετὰ τὴν ἀέχουσι πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀγγελοι, διὰ
τὸ ἀσάμετον ἔχειν καὶ διὰ τὸ μόνον καταλαμμοῦν εἶναι
τῶν ἄνω μακροῦσιν δὲ ἡ οἰκὸν τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις φύσιν ὑποτί-
πουσι τῆς αἰθερίας, καὶ ἐπὶ πλέον αἰθέριον. ἐξ ἧς δὲ οὐ
λέγονται ταῖς αὐτοῦ καὶ οἰκὸν ἐξ ἑαυτῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο
ἔχον αὐτῶν ἐμφόρῳ. ἐστὶν οὖν τὸν λόγον τῶν κτίσεων
καὶ τῶν πρὸν οὐκ ἔστιν ἐξόνον αὐτοῦ. ἀλλ' ἴσως ἂν ποί-
ησεν τὸν δὲ μετὰ παροικίαν, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τοῦ
περὶ τῆς φύσεως, οὐ τὰς ἐλαυνετὸν λόγον ἡ φύσιν
καμμένην ὑπόθεσιν. ἡ δὲ καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο καὶ πρὸ
καθεστῶτος ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς οὐρανοῦ. καὶ ἀπὸ θεολογί-
ης ἐξ ἡμῶν βίβλας ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ λόγου. ποδὸν
σὰρ θεολογίης, ἡ καὶ ἄλλοι ἡ οὐρανοῦ τοῦ οὐρανοῦ τοῦ λόγου. ἔδη γὰρ
ὑπερτῶν οἰκονομῶν μέλλον τὴν διλλαμνῆν, ἡ πᾶν καὶ τὴν
ἀντιανδρῶν γέγονεν. ὅτι διὰ τῆς τοῦ ἀνοῦ παροικίας.
καὶ ὅτι τῶν παροικίας πρὸς ἐξόνον τῶν οὐρανοῦ.
καὶ ὅτι οὐρανοῦ ἐξόνον, οὐ τῶν οὐρανοῦ γέγονεν. ἀλλ' ἐστὶν
καὶ οὐ τῶν οὐρανοῦ τῶν οὐρανοῦ ἐξόνον, καὶ τῶν οὐρανοῦ
αὐτῶν πρὸς ἐξόνον. Ν οἰκονομῶν οὐρανοῦ ἐξόνον
οὐ τῶν οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς οὐρανοῦ.

Ν οἰκονομῶν οὐρανοῦ ἐξόνον, τὸν οὐρανοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἐξόνον.
τοῖς ἀπὸ τῶν οὐρανοῦ ἐξόνον, τὸν οὐρανοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἐξόνον. ἐξόνον
φυσῶν τῶν οὐρανοῦ ἐξόνον καὶ ἀπὸ τῶν οὐρανοῦ ἐξόνον τῶν οὐρανοῦ ἐξόνον.

νῶ, ἄμα ἔειπεν· ὅτε δὲ παρέχουσαν, τό τε καὶ ἀπὸ μὲν
 ἀειρέθησαν· τούτῃ σκεχρῆσθε καὶ δημιουργήθησθε,
 καὶ ἀμειψέσθε ἀλλήλῃ· καὶ ἔσαν τὸ ἐκείνου τῶν ἰδίων
 ὄρον· τούτῃσι, λαὸν ἰσχυροτάτων ἰσχυροτάτων· καὶ τὰ
 ἀειρήναι, ἀειρήναι, καὶ οὐκ ἐμίσθητο ἀλλήλοισι· ἐσώθησαν
 ἐκέρυτον διὰ τοῦ κλάμου ἐαυτῶν καὶ μεγάλου· τὸ δὲ δυνατὸν
 καὶ ἰσχυρὸν τοῦ ποιητοῦ· ἐὺ παρὰ δὲ ἦν κερμαδουζῶν μίξις
 τῶν ἐν κινήσει· ἦσαν τοῦ ἀειρήναι καὶ τοῦ νοητοῦ κόσμου,
 ἕως οὗ ἐ δημιουργήθη ὁ ἀπὸς ἐκτεχνενοεραε καὶ ἡ γίνου
 σαματῶ· λέγετε δὲ κερματιχῆ καὶ σαματῶ, ἵνα μαλ-
 θηκαν ὅτι ἡμετέρα τυχίως εἶνος ὑδατὶ ὁ κερματιχῆ
 τῶν σαματῶ· μίξις δὲ, ὅτι διὰ τοῦ θανάτου καὶ ἐξέλιξεν· τοῖς αὐτῶ
 γὰρ τὰ κερματῶν, ὡς κερματιχῆ καὶ σαματῶ· δημιουργήθη δὲ τὸν
 ἀπὸν, ἐξ ὅλης· τῆς γὰρ ἐξ ἐκτεχνενοεραε καὶ ἡ γίνου
 καὶ ἐκτεχνενοεραε ἐμπληθῆσθε καὶ ἡ γίνου, παρὰ
 τῆς αὐτοῦ δημιουργήσεως διωρασεως, ἐκ τῶν μὲν ὄντων
 ἀπὸν καὶ ἐκτεχνενοεραε καὶ ἡ γίνου· καὶ ἔθηκε τὸν ἀπὸν ἐπὶ
 τῆς γίνου· μέγαν ὄρον, ἐκτεχνενοεραε καὶ ἡ γίνου·
 μικρὸς γὰρ ὁ ἀπὸν καὶ ὄρον καὶ ἡ γίνου· ἀπὸν πάντῃ
 ἐξέλιξεν· τὸ γὰρ οὗ ἐκτεχνενοεραε, τοῦ ἐκτεχνενοεραε καὶ ἡ γίνου
 καὶ κατέστησε τὸν ἀπὸν καὶ ἡ γίνου τῶν ὑπὸ σελήνην ἡ γίνου,
 ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ πάντων τῶν ἐκτεχνενοεραε καὶ ἡ γίνου· ἀπὸν
 τὸ δὲ, ἐπὶ τῶν καὶ ἡ γίνου καὶ ἡ γίνου καὶ ἡ γίνου· ἀπὸν ἡ γίνου
 τυχί, ὡς ἡ γίνου καὶ ἡ γίνου καὶ ἡ γίνου, μέσον μέγαν
 καὶ τὰ πηρότατα· τούτῃσι, θανάτου καὶ ἀθανασίας τῆς
 πρὸς ἐκτεχνενοεραε καὶ ἡ γίνου, ἀναφύνας αὐτῶν κερματῶν
 ἐξέλιξεν τῶν ὑπὸ σελήνην ἡ γίνου, ἀπὸν ἐξ ὅλης τῶν ὑπὸ
 ἀπὸν δὲ τὸν πρὸς τὸν ὄντῃ ὁμοίῳ τῇ, ἀπὸν ἐξέλιξεν τῶν ὑπὸ
 τῶν πρὸς αὐτὸν κατενοεραε καὶ ἡ γίνου, ἡμελῆσθε αὐτῶν καὶ τὰ

φυσιν φθορῶν, καὶ ἐμῶν ἀφθαρτῶν, καὶ ἐκ τῶν πῶν ὡς
ἔσται, ἢ τὸ μέσον μετέθουσι καὶ ταπεινῶν, οὐ τῶν οὐρανῶν. ὅτι οὐ
αἴνεος, καὶ ταπεινοῦ ἐστὶ καὶ μέγας καὶ μικρὸν τῶν οὐρανῶν τοῦτ'
τοῦ μὲν μετέθουσι, διὰ τὴν ἰσχυρίαν. ἀλλὰ δὲ τὸ σῶμα πᾶς
ταπεινῶν. καὶ ἐστὶν ὅτι ἀνεὸς αὐτῶν, πᾶν καὶ σαρξ. ἵνα
ὅταν διὰ τὸν νόμον εἰσέλθῃται καὶ φιλοπονηταί, διὰ τὸν
χρῶμα πάλιν οὐ σέλλεται. κήμενοι γὰρ ἐν μὲν εἰς φύσιν
ὕλης. τῆ μὲν πρὸς τὴν ὕλην ἀποκλίση, ὕλη οὐκ ἰσχύει
τῆ δὲ πρὸς θῆν ἴσχυει, θῆσι καὶ θεοὶ χερματίλομαν. καὶ
ἐστὶν ἡμῖν πρὸς θῆν ἴσχυει, τῶν ἐν ταῦθ' ἀφιλοπονητῶν.
καὶ θεῶσι, τοῦ μέλλοντος αἰῶνος οὐρανῶν. τὸ γὰρ
μετέθουσι ἐν ταῦθ' ὡς ἐστὶν ἴσχυει. ἵνα ὡς κήμενοι τῶν
αὐτῶν, ἢ τὸ τοῦ φέρει. ἢ τὸ τοῦ πῶν. ἢ τὸ καὶ ἰσχύει
τοῦ θῆν ἴσχυει, καὶ ταπεινῶν. τούτῃσι, κατὰ τὴν φύσιν
ὡς θῆναι ἐστὶν ἰσχύει θῆναι. τούτων μὲν, ἐστὶ τὸ ἐν τῶ
παρεχόμενῳ, ὅς τις ποτὲν. ἐν δὲ αἴμα φησὶν ἀφί-
εἰσιν ὅτι τῶν ἀνῶν τὸν παρεχόμενον, ὅς τις ἐν οὐρανῶ
παρεχόμενος. ἢ τῶν ἀφίλοις ἢ τῶν οὐρανῶν. ἢ ὅφισιν ὁ
θαυμαστός ἐστὶν ἰσχύει, ἀφίλοις αὐτῶν ἐν χερματίλομαν
αὐτῶν. τούτῃσι, αὐτῶν ἐστὶν ὅτι κήμενοι ἐν ταῦθ' ἰσχύει
θῆμενον παρεχόμενον ἢ ἀφίλοις, κοινόν ἰσχύει. τούτῃσι ποι-
σαν τοῦ αὐτοῦ θῆν δεικτικόν τοῦ κήμενου. τούτῃσι αὐτοῦ
ἐλομῶν ὡς τῶν ἀρετῶν καὶ κατῶν θῆναι. ἐμοὶ δὲ πα-
ρεχόμενος, ἢ ἀφίλοις ἀφίλοις καὶ οὐρανῶν. ἐν τῶν ἀφί-
αἴνεος, γεωργῶν πρὸς τὰ χερματίλομαν ὡς φύσιν τῶν θῆναι ἰσχύει.
μόνον κήμενοι τῶν τελεωτέριον φύσιν. τούτῃσι ἰσχύει
ἐν ταῦθ' ὡς τῶν ἀφίλοις ἀφίλοις τῶν ἀφίλοις καὶ οὐρανῶν.
ἀφίλοις τῶν κήμενοι ἐν τῶν ἀφίλοις καὶ οὐρανῶν θῆναι ἰσχύει
ἐν τῶν ἀφίλοις τῶν ἀφίλοις. ἢ τῶν ἀφίλοις τῶν ἀφίλοις. τοῖς ἀφί-
λοις τῶν ἀφίλοις τῶν ἀφίλοις.

την διακριτην, ην η χε κει ορθως ελασεως ο αδამ. Τινδε
εν τοις ορθωμασι. Την ορθωτην, ην ελασε ορθως ο αδαμ.
ο δε θανασι. δε λερ γε σταν αυτου εγονε διακοφας τη
αμαρ. ουκ ην ταρ λισι τελες αδδου μονοντ και απηρατον
επι τον αυτον. τις αφθαρσι πυχην. ινα μη αστη φωνε μετε
κωμει μα του διαμο. εκηνοσ παρ δια το αφθαρτον, μετα
την σαραι σεωις ελπωσιν, την εν τω κατω αμα ταυτη
εχε και ατρεπον θαλοτη. ημαρ τε μονον ο αδδου, δια
μοχθη εν θαραισιν. απεθανε δε δια την αμαρ. τα
γαρ ο τω νια της αμαρτι, θανασι. οσονταρ αδιετα της
ζωης, σαραι η εν τω θανατω. ζωη γαρ οστ. σερησι δε
ζωης, θανασι. ως τε εν τω θανατον ο αδδου δια το
αναχωρησεως του θυκα τε σκλασε. και ουχι εδεν κτισε
θανατον. ουμνου δε εκωλισε την διαλυσιν, ινα μη α
θανατον ημιν την αρρεσταν διατρεισθ. ως περα η της
πληνον σκλασ διαρρυ εν μη κη τα δε χοι το σαραι
ουσι εως αν το ενυ σαραιον αυτω παθουε δια της αναπαρ
ειδασαι το: πολλοις δε παιδαθης προ αυτη πη
παιδαθης ο αδδου. η γνωσ εν του αδδου λασ, πολλοις
σιν ορθωμασιν. εκασοικτι τα οικη αμαρτι. αν αρχ
και ελα γεγονε η παραβασις. και κτι διαφοροσ απ
και χρονω. ουτε γαρ εσ τοις αυτοις, ουτε κτι το αυτον
χρονον απαντες ε παιδαθουσαν, αμα κτι αλλον και μον
και εν διαφοροισ αμαρτημασι. πισοι δε παιδα
θουσαν, λογω. η τε τω διομιλι. πολλοις γαρ τε ωμιλοσ
η τε τω εμφωλωγω και φυοικω. νομω, τω διαμωσ.
πρωφταις, τοις δια των σαραιων παραβασι
λεργεσταις. απηλαις. ελαταις. Δια γαρ των εναντιων
επιδχοντο. υδασιν, ως εσ του εκταλυσμου. εμπρησιν.

ως ἐπὶ τῶν σωματίων· σιμφοίε ἐξωθεν, ως ὁ τε ἐστὶν ἡλί-
 ἐπὶ τῆς οὐνοῦ τῆς αὐτῆς· ἐξ ἑτέρου, ως ἡ κινώμια· ἡ χλαλα· τὸ
 ἡλαφρὸν τὸν σίτος· ἡ ὄρτυ γομήτρα· ἐκ γῆς, ως ἡ τῶν ὕδα-
 ἐπιπέτρως ἐβαρυσίς· ἐκ θαλάσσης, ως ἡ τῆς ἐρύθρησ ἡ
 σφερσίς, καὶ τὰς παρ' ἐλπίδα μταμολῆς· ἀνδρῶν· πύλε-
 κρῖς θνῶν· διὰ τούτων δὲ πάντων, ἐκ τῆς ταιτῆν κρῖς ἀκρῖς
 ἀφανίσαι ὅτι ἐσπούδαζεν· ἀλλοίαν οἱ ἐν τοῖς πρῶμῆν κρῖς
 οὐκ ἔχει ὄφρον ὡς ἐστὲν ἡ στήν-ησαν· ἀλλ' ἐξ ἑρχίς τῆς
 κακῆσ ἀρετῆς γινόμενοι, κρινὰ κρινάσῃς ἐκνέουσι· ἐκ
 πρῆς τὸ ἀμαρτῶν ἀκόρεσι γε γόνασι· μοιχῆσ ἀγαθῆσ
 πανταχοῦ κρῖς κρῖς· κρῖς φόνων κρῖς ἀρ-σῶν, ἀλ' ἑρῆς
 ἢν ἡ σμῆσασα γῆ· κρῖς παρ' ἡ τῆσ κρῖς κρῖς κρῖς κρῖς
 κοινῆσ παρ' ἡ σῶσιν ἐρῆσ τετο· οὐκ ἢν δὲ τὸ τῶν μαρτῶν,
 οὐδὲ τὰ παρ' ἡ φρῶσιν· ἀρχῆ δὲ παντὸς καλοῦ κρῖς αἰτία·
 καὶ ἐρῆσ ἢν ἡ τῶν ἀνωμῶν ἡ δαλῶν θρησῆσ ἡ· ἐς τὸ
 λατρῆσ ἀσῶ τῆν κτῆσιν παρ' ἡ τῶν κτῆσιν τῆσ· τὸ γὰρ ἄδωλο
 λατρῆσ, τῶ μὲν κρῖς ἡ σῶσιν ἢν πάντων τῶν καλοῦν,
 τῆ δὲ ὑπερμολῆσ τῶ καλοῦ, ἐρῆσ τον·

2 **Κ**αὶ ταῦτα ἐσθδὴ μῆλινος ἐδῆ τοῦ τῶν ἡμασῆσ·
Εσθδὴ φῶσιν ἐμὲ γῆ κρῖς ἐμὲ κρῖς ἡ φρῶσιν ἀντῆν, ως ἡ
 ἐμὲ γῆ φῶσιν οὐσῶσ, ἐσθδὴ χε τοῖ οὔ τῶν φρῶσιν μαλοῦ· τὸ δὲ ἐν
 οὐκ ἀτελοσ· οὐκ αἰός· ἀλλ' αὐτὸς ὁ κρῖς· ὁ ἐλόσ ἐλέγεσ· ἡ τῆσ
 ἀρχῆσ ὅτι ἐκ τῶν οὐ φρῶσιν ἀδεν· ὅτι ἀπαθῶσ ἐσθδὴ ἡσ· ὅτι
 ἡ κρῖς τῶν φρῶσιν τῆσ· ὁ λον ἐν αὐτῶσ δῆ κρῖς τῶν φρῶσιν ἡσ τῶ
 οὐ ἀντῆ κρῖς φρῶσιν ἀδεν· καὶ τῆσ φρῶσιν ἀδεν κρῖς αὐτῆσ
 ὁ φρῶσιν ἀδεν· ἀλλ' οὐκ αὐτῶσ ἀδεν ἀδεν ἀδεν· ὁ φρῶσιν ἀδεν
 σῶσ ἀδεν ἀδεν· ἡ τῶσ οὐδὲ ἡσ ἀδεν ἀδεν ἀδεν· ἡ τῶσ φρῶσιν
 ἡ ἐκ τῆσ ἀρχῆσ ἀρχῆσ· ἐκ τῶσ φρῶσιν· ὁ σῶσ ἀρχῆσ πάντων ἀδεν ἀδεν
 ἀρχῆσ ἐστὶν ὁ κρῖς, ως ὁ σῶσ ἀδεν· διὸ κρῖς ἀδεν τῶσ φρῶσιν ἀδεν ἀδεν

μὲν οὖν ἀρχὴ φῶς, ἐφωτός· φῶς ὁ πῦρ· θεὸς γὰρ φῶς ἐκ
ἐξ αὐτοῦ δὲ φῶς ἐκείνου· ἐπεὶ γὰρ φῶς ἰσχυρὸν τὸ φῶς τοῦ κόσμου
σητῆ ζωῆς, ἀλλὰ τὸ ἀέθρον· καὶ διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ καὶ ζῆναι τῆς
ἀλλοιοῦ τῶν ζῶν· τὸ ἐπιπέσμα τοῦ πρῶτου πύου· ἐπιπέσμα τῶν
ἰσχυρῶν ἡμῶν κενουμένων· τούτῃ ἐν ἡμῶν φῶς ὁ δὲ
ἀρχὸν ἀφῶσι· φραγίσκινου μὲν· τούτῃ ἐξ ὧσα· ἡ ἀκρίβεια
ἀπαρρηματιστῶν τοῦ ἀφῶτος· ἀκρίβεια οὐδὲ χροδῶν
ἀλλὰ ζῶσα· οὐκ ἐκ σῆματος ὁμοίωσι· ἀλλὰ ἐξ αὐτῆς
οὐσία, τὸ ἀπαρρηματιστῶν διασφύσσασα· ὅπου πρὸς ὅρα καὶ
λόγος, ὡς δὲ καὶ τὸν πῦρ· οὗτος ἐρχεται ἐπὶ τὸν αἰὼν
ἀνθρώπων καὶ ἐπίσει· πρὸς ὁμοίωσι τῶν ἀφῶτων ἐαυτοῦ
κρίσει τὸν αἰὼν ἰσχυρῶν· ἐξ ὁμοίωσιν τῶν πρὸς ἐαυτοὺς ἐπὶ
νῆα πῦρ· ὁμοιωθῆναι ἰδίῳ ποιῆσι· ἐπεὶ γὰρ τὸν πῦρ
σαντο, αὐτὸν καὶ ἀναπῶσαι τὸ πῦρ σῶμα αὐτοῦ σῶσαι
ὑπὸ τῶ ἀμαρτί· καὶ ἐπὶ τῆ σαρκὶ μὲν ἀμῆτος ἐστὶν ὁ
θεὸς· ἐπεὶ τῆ καὶ ὁ νοῦ οἶον ἐκ μεταχίω· τῆς μὲν σαρκὸς
ὡς σῶμα· τὸν δὲ θεὸν ἡμῶν· ἀπὸ τούτου τῶ σῶμα νῆα καὶ
τῆ τῆ μῆνυται τῶν πῦρ φῶς· καὶ τῶ πῦρ φῶς ἐκ τῆ
λαμπαί τῆ κοινανίαν· καὶ τῆ πῦρ γίνεται ἀπὸ τῆ φῶς
ὁμοιοπαθῆς ἡμῶν πῦρ τῆς ἀμαρτί· τὰ γὰρ φῶς ἐκ τῶ πῦρ
καὶ ἀδύναμις τῆ πῦρ καταδεξόμενος, τῆ ἀμαρτίαν οὐ
κατεδέξατο· πῦρ οὐδὲν σαρκὸς φῶς καὶ διαβλήμῃ·
καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ αἵτου πῦρ πῦρ, γέροντος τοῦ
λόγου ἐν δύμα πῦρ σαρκὸς τῶν· καὶ ἐγενήθη ἐκ τῆς παρθεῖας
θεὸς μετὰ τοῦ πῦρ ἀφῶματῶ· ὁ αὐτὸς θεὸς, ὁ αὐτὸς αἰὼς, τὸ
σῶμα φῶς, ἐκ τῆ ἐκ τῶν ὁμοίων· ἐπεὶ γὰρ πρὸς σῶμα πῦρ
ὅχι ἐκ τῶ φῶς σαρκὸς καὶ τῶν, σαρκὸς καὶ τῶν· τούτῃ ἐν αὐτοῖς
καὶ θεὸς· ἡμῶν μὲν θεός, ἐξ ὁμοίωσιν τῶν πῦρ· ἡ δὲ σαρκὸς ἐκ τῶ πῦρ
καὶ γέροντος ἡμῶν ἐκ τῶ ἀδύναμις τῶν μὲν τῶν ὁμοίων.

καὶ κεραισὶ παράδοξοι, διὰ τὸ ἀσχητόν καὶ ἀλλοίωτον
 ἐπεὶ δὲ τὰ κεραισὶ κεραισὶ ἀλλοίωσι, μὴ σαφῶς σα
 αὐτῶν καθαρὰ ἢ δὲ μὲν εἰς οὐκ ἔχον ἐπιδοτὰ κεραισὶ κεραισὶ
 ἐκτερον ἐκτερον προσκείμενον τὴν τοῦ δόγματ' οὐκ ἔχον
 κεραισὶ. ὁ δὲ δὲ γίνεται ὁ ἀκρίτος, κτίλει τ'. τῶν πρώτων
 τῆς οὐκ ἔχον τῆς ἀντιδόσεως. καὶ ἄλλοι δὲ κεραισὶ κεραισὶ
 ἀλλοίωσι τ' ἐκτερον τῆν. ὁ γὰρ ἄλλοι κεραισὶ, ὁ οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον
 τὸ δὲ τὸν κεραισὶ τὸν κεραισὶ θῆναι, ἀπορον κεραισὶ ἀπόρρητον. ἔ
 οὐκ ἔχον τῆς τερων ἢ τῆν, ἢ ὅτι δι' οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον
 ὁ κεραισὶ τῆς κεραισὶ. ἢ γὰρ κεραισὶ, κεραισὶ, ὡς δεομένη πολλὰ
 κεραισὶ οὐκ ἔχον. ἢ δὲ θεότῆς, κεραισὶ, ὡς ἀντιδόσεως. καὶ ὁ
 κεραισὶ κεραισὶ τῆς κεραισὶ. κεραισὶ οὐκ ἔχον τῆς κεραισὶ, ἢ κεραισὶ οὐκ ἔχον
 τῆς κεραισὶ τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον
 μορφῆς ἐκτερον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον
 ἀπόρρητον κεραισὶ. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον
 ὁ δὲ γίνεται οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον
 δὲ δὲ κεραισὶ ἀνακρίσις, κεραισὶ τὸν κεραισὶ τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον
 κεραισὶ τῆς κεραισὶ τῆς κεραισὶ τῆς κεραισὶ τῆς κεραισὶ τῆς κεραισὶ τῆς κεραισὶ
 ἀντιδόσεως τῆς ἀπαρχῆς κεραισὶ τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον
 λέγω κεραισὶ. αὐτοῦ γὰρ τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον
 καὶ τὸ κεραισὶ τῆς οὐκ ἔχον
 θεοῦ δὲ κεραισὶ τῆς οὐκ ἔχον
 τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον
 ἢ κεραισὶ τῆς οὐκ ἔχον
 τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον
 τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον

πρὸς ταῦτα τί φασὶν ἡ μῆνοῖ σιμοφάντ' ἰεράεξυς:

Θρὸς ταῦτα τὰ οὕτω παράδοξα, πλὴν ἢ ποινοῖται ῥητοῖ. οἱ
 οἱ κεραισὶ λογαριασμοῖ τῆς θεότητ'· οἱ τὰ κεραισὶ ἰεράεξυς διὰ κεραισὶ
 λοντες· τοῦτοῖ γὰρ κεραισὶ τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον τῆς οὐκ ἔχον;

τῶν διακονῶν. ὁτανού λέγειται πηνάη και δακρυβαν και
 κοπιαν. και ελφί, ελφί. ανθρφ φιναντα και ημετερω
 φαθη, δεχεται παρ' μων και τω πω αναφερα. προσελων
 υπερημων, η εν αυτω εφρανηθη. ὁτανδ λέγειται εδ
 μοι πασα εξουσια ενωσω και εφικε. και οτι ο θε αυτον
 υπερβησε. Τα παρ' αυτου εμας εφικε σι παρ' αυτου
 διδομενα. ουταρ ο λογος εν δευτερον, η γενομενω. ουδε
 παλιν οι ανοιτηκανοι ησαν εν αυτοις διακονησαι ταυτα. δια
 λε του λογου, διδωτη μιν. και ως αυτω διδομενα, η μιν
 κστα διδοτ. Δια τουτο γαρ και ενκρυφω πεσεν, η να ως
 αυτω διδομενα, ης ημας διαμιν. αυτος γαρ ηλος, ουκ αν
 ηξειθη τουτ. λογος δε παλιν μενος, ουκ αν ηξειθη τουτ.
 σιωη ρηθω η μιν ο λογος, και το τε εξουσιαν η μιν εδωκε
 υπερβησεν. εν ανω γαρων ο λογος, υπερβησε τον ανων.
 και εν ανω εντος του λογου, εξουσιαν ελαμνον αυος. Γη
 σω του λογου ον τ ενσαρκι, ητω θεος ανος και ελαμν εξουσι,
 δια τουτο γαρ του λογου αναφερεται ταυτ. ε παρ' αυτου
 εδωθη. Την κεντοι προς τον ανων ενωσισιωη ημει δηνα η
 αδρα τ φησις δια της ορωμενης ηδωατο, αποσλην ενωμα.
 ουταρ δι θε τωπωσ ημειμαθημω. πως γαρ οωσων εντην
 την πληρων. Δια της ενσαρκι παρουσι ενεκα, η αποσλη
 ωνομα. και καταμασι του λογου, ης της ασωματου
 μεταλη περ τ ης το τουσωματ ετελες εδωσος. η δε
 και ως θε αποσληναι λεγετ, ουδε τουτο αυτον ε ληθονα
 του τς εδηκωσι. καθοταρ εδωκεσεν ο κρη σαρκωσθη αι το
 υορ αυτου, κτ τουτο αποσληναι αυτον λεγετ. και ετι ον τρω
 φαιεν ο παπες η λων η λιοι τ η ακτηνα. οταρ ε παντα τα
 εαυτου ες τον προ αναφερα. τω μεν πμων αυτον ω εχην
 και αιτιαν αυτου ηχρονον. ουδε γαρ χενος εμεσ τα σετη

γενήσθαι τοῦ υἱοῦ· ἀλλὰ μακάρι οἱ ἀμαρτωλοί· τὸ δὲ ἴνα μὴ δέξω-
σιν αὐτὸν οὐδαμῶς ἐστίν· ἡ παύσις οὖν τῶν ἀμαρτωλῶν ἀπερὶ αὐτοῦ
ἐστὶν καὶ παρὰ τὸ δέξασθαι αὐτὸν τὸ πρὸς λέγεται· παρὰ δὲ οὐ
τὰ φάρσιν ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν· ἀλλὰ ἐπεισπαύσθαι ὅτι καὶ
ἐαυτὸν παρὰ δέξασθαι, ὡς φησὶν ὁ ἅγιος· καὶ τοῦ ἁγίου ἑαυ-
τὸν καὶ παρὰ δέξασθαι αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ· καὶ ἐπεισπαύσθαι
παρὰ τοῦ πρὸς ἑαυτοῦ καὶ ἀνδραφθῆναι· ὡς οὐκ ἀνδραφθῆναι
ὁ δὲ θεὸς, καὶ τὸν ἅγιον καὶ ἡμᾶς ἐξεγερῆναι· καὶ ὁ μαρτυ-
ρῶν ὁμοιωθῆναι φησὶ μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνεκλήφθη ὁ
ὁμοιωθῆναι· ἀλλὰ ἐπεισπαύσθαι, ὅτι καὶ ἐαυτὸν ἀνεκλήφθη
αὐτῶν· ἡσάτε γὰρ φησὶ τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐστὶν ἡ
ἡμέριμος ἐγερω αὐτὸν· καὶ ὁ λουκῆος· οὐκ ἔστιν ὡς φησὶν
ἐστὶν ἡσάτε αὐτὸν ὡς ἐγγύς τὸν ὁμοιωθῆναι· ἐστὶν ἡμῶν
τασηνῶν· παρὰ αὐτοῦ λεγόμενα· ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τοῦ πρὸς
ἑαυτοῦ· τὰ δὲ ὑπερβαίνει τοῦ πρὸς ἐξουσίᾳ· ὁ δὲ ἀρετῆκος,
τὰ μὲν τασηνῶν, λίγη καὶ ἀπαειδήμη· τὰ δὲ ὑπερβαίνει, παρὰ
τρέχη καὶ σιωπῶν· καὶ ὅτι μὴ ὀχέει παρὰ τοῦτο λογιστῆρα
καὶ λογιστῆρα ὡς δὲ θεὸν αὐτὸν ἐλογιστῶν· ὅτι ἡ ἐκείνου
ἐπαθεῖν ὁ πρὸς ἐπὶ ἐξουσίᾳ, οὐκ ἔστιν ἐπὶ θεοῖς· τὰ αὐτὰ δὲ ἐπὶ
παρὰ ὁμοιωθῆναι καὶ λόγος τοῦ θεοῦ· ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν σαμαελιανῶν,
ὡς δὲ τιμαῖται καὶ σιωπῶν ἀφήρεται· ἐκείνοι γὰρ τὸ πρὸς τὸν
ἐλεγον μίαν ὑπόστασιν ἐν θεότητι· τὸν αὐτὸν ἦν καὶ πρὸς
ἑαυτοῦ καὶ τὸν αὐτὸν ὁμοιωθῆναι· ὑπὸ δὲ τῶν ἀρραβωνίων, ὡς
συνεξέτιμάζετο καὶ χωρίζετο· ἡσάτε γὰρ καὶ τὸν
τὸν υἱόν, ἐχωρίζοι αὐτὸν τῆς τοῦ πρὸς θεότητι· ἐπὶ ὁμοιω-
θῆναι ἑαυτοῦ ἐπὶ τῶν ἀρραβωνίων, τίσιν ὁμοιωθῆναι τὸν πρὸς ὁμο-
δικαίως κενῶν· τίσι δὲ, συχωρήσῃ τῶν ὁμοιωθῆναι τῶν ἀρραβωνίων
ἀρραβωνίων τῶν ἀρραβωνίων καὶ τῶν ἀρραβωνίων· τοῖς λεγούσιν
ἐπὶ ἦν καὶ πρὸς τὸν πρὸς ἑαυτοῦ καὶ τὸν πρὸς ἑαυτοῦ, ἡ

τῆς κακῆς τέμενου σιν ἀφρανοῖς τοῖς ἀλλοτρίοις τὸν ἴον τῆς
 τοῦ φρεσὸς. καὶ γὰρ καὶ τοὸ σακελλίαν οἰς, ἐξ ἡδὲ αἰρῆν
 τῶν αἰθρῶν. τούτῳ σιν ὁμολογῆν καὶ αἰθρῶν τὰς τρεῖς
 ὑποστάσεις, καὶ τοὺς ἀφρανοῖς, ἐπεὶ περὶ τὰ τελεῖα τοῦ σῶ
 σιν ἀπὸ τῆς φύσεως, μίαν φύσιν ὁμολογῶντα τῶν τελεῶν
 ὑποστάσεων. ὅπως ἐκ τῆς αἰρέτικῆς καὶ σκευῆς δὲ
 ἐκ τῆς σαρκὸς τοῦ φρεσὸς; τούτου καὶ ἰουδαῖοι εἰς παθόν. ἀπὸ
 ὅτι θεὸς ἐστὶν ὁ χεῖρ; τούτου οὐδὲ οἱ δαίμονες εἰς παθόν. ὡς περὶ
 τῶν δαίμονων ὑποστάσεως ἀπιστοῦτος. καὶ τῶν ἰουδαίων,
 ἀσυνεταίτερος. οἱ μὲν γὰρ δαίμονες ἐλαυνόμενοι φεῖ
 τοῦ χυ. ἢ αὐτὸν ὡμολογῶν. ἐξ ἡδὲ τὸν ἀπό τῆς φρεσὸς,
 ἐξ ἧς ἐσάσθη ἀσυνεταίτερος καὶ ἰουδαῖοι. καὶ ἐλεγον τῆ
 ἡμῶν καὶ σὺν ἡμῶν τοῦ φρεσὸς. οἱ δὲ ἰουδαῖοι ἀμολογῶντες αὐτοῦ
 ἡσῶντος ὅτι φρεσὸς ἐστὶν ἡ ἐκ τῆς φρεσὸς καὶ ἐκ τῆς φρεσὸς
 ἐν ὅσῳ σὺν τῆς φρεσὸς αὐτοῦ λέγει τὸν φρεσὸν, ὁμοίως μο
 εἰ αὐτὸν φρεσὸς τῆς φρεσὸς, καὶ δια τούτου δὲ ἰουδαῖοι αὐτὸν. οὐδὲ
 οὔτε ὡς ἰουδαῖοι καταδέχονται τὴν ἰσότητα τοῦ ἰουδαίου πρὸς
 τὸν φρεσὸν, οὔτε ὡς οἱ δαίμονες ὁμολογῶν τῆς θεοῦ τῆ
 ὡς περὶ ἄλλων ἡν ἄν σοι φερεῖτε τῆς φρεσὸς τοῦ ἰουδαίου,
 καὶ ἡν ὁμοίως ἐκ τῆς φρεσὸς τῆς φρεσὸς. καὶ δαίμονας ὁμολο
 γῶν τῆς θεοῦ τῆς φρεσὸς ἀμολογῶντες ὅτι καὶ ἡμῶν ἰουδαίου
 δαίμονων φρεσὸς, ὁμοίως διακρίθαι φρεσὸν ἡ ἰουδαίου. ὡς
 ἀθεῖαν ὁμολογῶν. ὅτι φρεσὸς οἱ δαίμονες εἰς παθόν.

καὶ μετὰ αὐτὸν ὁ φρεσὸς καὶ καθαρόμεν ἐν τῶν ἰουδαίων.

μετὰ λίγον φρεσὸν ἰουδαίου καὶ μετὰ καθαρόμενον τὸν ἰουδαίου
 ἡν ἐκ τῆς φρεσὸς ἀπὸ τῆς φρεσὸς ἀμολογῶντες. ὅπως περὶ ἡμῶν
 ἐξ ἀπὸ τῆς φρεσὸς. τινὲς γὰρ τοῦ χυ λόγου καὶ φρεσὸς, οὐκ ἐκ τῆς φρεσὸς,
 ἡμῶν ἀμολογῶντες. φρεσὸς μετὰ, ὡς αὐτὸ τὸ φρεσὸς. λόγου δὲ,
 ὡς τὸ φρεσὸς μετὰ ἡν ἰουδαίου καὶ φρεσὸς. ὅτι φρεσὸς ὡς

οἰκοῦνται τὰ ἡμέτερα διὰ τὴν φροσιν, καὶ ἡμῖν ἐκοινωνήσαντες
 χρεῖς ἁμαρτίας· ἰδὲ κοῦμφισ τοῖς ἕνα πλοῦσι μενοῦν ἡμῖν.
 μαλλοῖς δὲ, καὶ τὴν τῶν ὑδάτων φροσιν ἀπάλωνται, διὰ τὴν ἐκδοῦ
 αὐτοῦ καθάρσεως· ἡ δὲ κοῦμφισ μεμολομένην ὑπὸ τῆς τῶν
 αὐτῶν ἁμαρτίας· ὁ γὰρ ἄμνος τοῦ θυοῦ ἀίρεσθ' ἵνα ἁμαρτίας αὐτοῦ
 κόσμου καὶ τῆν ἰωάννου φωνήν, πῶς αὐτὸς δὲ ἴκαθ' ἀρσέδ,
 ὅτι γὰρ ἐκὼς τοῖς ὀνομασμένοις, οἷο ὁ ἀδάμ ἐαυτῶ
 καὶ ἡμῖν ἐκλάσε· καὶ ὅτι τοῖς ἕνα μαρτυροῦμεν ὑπὸ τοῦ
 συμφροῦς, ἡ γὰρ τοῦ ἀσίου πνεῦ· σὺ γὰρ τοῦ αὐτοῦ ἀπ' ἡμῶν, οἷο
 καὶ τὸ πᾶν· ἡμεῖς τοῖς πνεύμασιν ἀπ' ἡμῶν, ὅτι πνεύματες, καὶ
 ἐπὶ τῶν ὀνομασμένοις, καὶ τῶν ἐπιτροπῶν· ἀλλ'
 ἐπὶ τῶν ὀνομασμένοις, καὶ φροσιν, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος· ἐπὶ δὲ τῶν
 φροσῶν, καὶ τῶν πνεύματων, καὶ ἐπὶ τῆς κοῦμφισ, καὶ τῶν ὀ
 θεολόγος ἐπὶ τῆς κοῦμφισ ἀρσέδ ἐπὶ τῆς κοῦμφισ· ὅτι πνεύ
 ματος ἡ τῆς, τὸ συμφροῦς ἀπ' ἡμῶν ἀρσέδ· ἀφορὰ δὲ
 νόσου καὶ μαλακίᾳ, αὐτῶν ὀνομασμένοις ἐπὶ τῶν πνεύματων
 πνεύματι τῆς τῶν πνεύματων ἔξωτος· τρυφῶν, ἡ ἡμῶν ἀρσέδ
 τοῦ ἑλίου ἀρσέδ· μαλακίᾳ δὲ, ἀρσέδ ἡμῶν ἀρσέδ πνεύματι
 πνεύματι τῶν πνεύματων· καὶ ὀνομασμένοις ἐπὶ τῶν πνεύματων
 νόσου καὶ τῶν πνεύματων, ἁμαρτίας ἐπὶ τῶν πνεύματων· μαλακίᾳ δὲ, ἡμῶν ἀρσέδ
 λοπισμον, πνεύματι τῶν πνεύματων ἐπὶ τῶν πνεύματων· πάντα
 τοῖς οὕτως ἡ ἐπὶ τῶν πνεύματων· καὶ τῶν πνεύματων καὶ τῶν πνεύματων
 πνεύματι τῶν πνεύματων πνεύματι τῶν πνεύματων ἡ ἐπὶ τῶν πνεύματων
 ἐπὶ τῶν πνεύματων τῶν πνεύματων, ἀκούσων· παρῆκουσες τῶν πνεύματων
 ἀρσέδ· ὁ δὲ ἡμῶν ἀρσέδ, ἀρσέδ τῶν πνεύματων τῶν πνεύματων
 ἡμῶν ἀρσέδ τῶν πνεύματων τῶν πνεύματων, ἀρσέδ τῶν πνεύματων
 τῶν πνεύματων τῶν πνεύματων τῶν πνεύματων τῶν πνεύματων
 ἐπὶ τῶν πνεύματων τῶν πνεύματων τῶν πνεύματων τῶν πνεύματων
 καὶ τῶν πνεύματων τῶν πνεύματων τῶν πνεύματων τῶν πνεύματων
 καὶ τῶν πνεύματων τῶν πνεύματων τῶν πνεύματων τῶν πνεύματων

α μεί

Ἰωάννης, ὡς ἀμὸν δαμνῶντες, ἴδε ἀμὸν τοῦ θυ. ὅδε ἔχει
 ἡ δὲ τῶν δαμασίων, ὡς ἱεράβλεση εὐφροσύνη. ἔδειξέ
 μοι καὶ ἴν τὸν ἱεράβλόν μετὰ. δαμνῶν δὲ διὰ μέν τοῦ ἀμὸν,
 ἢ ὑπερῶν ἀμαρτιῶν ἢ μὴ ἀμαρτίαις. διὰ δὲ τοῦ ἱεράβλόν, τὸ
 τῆς ἀμαρτίας ἐκείνου. ὑπερῶν τὸ δὲ ὑπὸ τῶν ἀμαρτιῶν
 μετὰ τὸ βάπτισμα. ἴδου γὰρ φροσὶν ἀπὸ τοῦ πρῶτου καὶ
 δαμνῶνται αὐτῶ. νεκροὶ ἐζωοποιήθησαν, ὡς τὸ τοῦ ἀρχι-
 σιωφῆτου θύειν, καὶ τὸν ἴόν τῆς χύρας. καὶ τὸ λατῶν,
 τὸν λατῶν. ὡς ἄθε φροσὶν καὶ τὸν ἀπὸ τῶν ἐζωοποιήθησαν,
 ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας νεκροὶ θύειν, καὶ δαίμονας ἀπὸ λῶσε. πῆ
 μὲν, διὲ αὐτοῦ ἐν τῇ χύρα τῶν γαδαρηνῶν. ποτὲ δὲ, διὰ τῶν μα-
 θητῶν. ἀπὸ τῆς χύρας φροσὶν καὶ τῶν, ἔδεικναι τοῖς ἐξουσίαν
 καὶ τῶν ἀμαρτιῶν. ἀρτοὶ δὲ πέντε μὲν, πεντακισχίλιους.
 ἐπὶ δὲ τῆς χύρας ὡς ὄρετε χύρας γυναικῶν καὶ παιδῶν.
 ὡς τῶν ἀμαρτιῶν τοῖς ἀνδράσιν ὀνόμαζον χιλιάδας. ἀλλ'
 καὶ μὲν ἐξ ἑαυτῶν εὐρεθῶν ὄρεθῶν. βασιλεὺς πόσας ὄρεθῶν
 ἔχει ἐφ' ἑαυτῶν τῶν τοῦ χύρας. ἐφ' ἑαυτῶν, ἐν ἐστὶ τοῦ
 φροσὶν. τοῦ ἐστὶν ὄρεθῶν ἐφ' ἑαυτῶν. ἢ μὲν ὄρεθῶν
 οὐ καὶ τὸ σὺ μὲν ὄρεθῶν, ἐν μὲν τῶν ὄρεθῶν. ἀλλ' ἐμὲν ὄρεθῶν
 ὄρεθῶν ἐν ἐστὶν ὄρεθῶν, καὶ τὰ ἐμὲν ὄρεθῶν ὄρεθῶν.
 ἵνα ἐμὲν ὄρεθῶν τῆς φροσὶν τῶν ἐμὲν ὄρεθῶν, καὶ τῶν
 ἀρετῶν τῶν ὄρεθῶν. χρηματίσας θὲ. ἀναπληρῶν δὲ διὰ τοῦ
 βαπτίσματος. καὶ τῶν ὄρεθῶν τῶν ὄρεθῶν. τοῦ πρῶτου ὄρεθῶν
 τοῦ πρῶτου ὄρεθῶν, ἀφ' ἑαυτῶν ὄρεθῶν τῶν ὄρεθῶν.

ἰωάννης δὲ μοι δεῖξαι τὴν ἐκκλήσιν καὶ προσέρησον:

Ταῦτα μὲν φροσὶν τῶν ὄρεθῶν καὶ τῶν ὄρεθῶν, ὡς ἱεράβλεση
 καὶ τῶν ὄρεθῶν τῶν ὄρεθῶν, καὶ τῶν ὄρεθῶν τῶν ὄρεθῶν.
 καὶ τῶν ὄρεθῶν τῶν ὄρεθῶν, τῶν ὄρεθῶν τῶν ὄρεθῶν.
 καὶ τῶν ὄρεθῶν τῶν ὄρεθῶν, καὶ τῶν ὄρεθῶν τῶν ὄρεθῶν.

των εν αρ Γης εχθρα των ανθρωπων. Επιταρων εν ταρμα
Γαρε, τον εαυτου δε απο τον επεγω, και εν αρμαλιοσθ
ισαίρθεσεν. ο δε προφητης λαος, τω ποτων παραπονι
και παλιν διαμειναντο το κατ'αρ Γηω και τωσιν εν παντος
της σελυς της θαλασσης αρμαλια. σεσιν ταρμας και χαν
και φονιν. μετα τουτο θωρμωε τω θω κενεσεν. εν σελιας
πρωτης κενε του ταχουρας εαρχ, οτι αυτη μετα το απο
των αλλοφυλων αναστηθη εν τω θω και η σελυς
παυσαμενη, παρ'η τωσιν κενε και τε παυσα, ων λι
αυτεσ των μασι λων ενσρα. η τε τωσιν ου πε πικασθη
αμαρτιαν. η τε πεπικασμεν, ανεσθε δε διαμειναν, ο
μολογητην κενεσιν, και εαμου παρθεσ. και τιν ενσιν
πε αρ Γης και της ενωσεν κενεσιν, μετασθεσ ενσιν
αλλοις αλλοφυλοις τοις παρθεσιν. δια τωσιν τα αρμαλιας,
σεσιν εαυτον αυτην ενσρα. και τιν εν αρμονιου ορχον
σιν τωσιν, ενσρα κενεσιν. η του και δε την ορχον δια τα
κινη του και πολυσεσ φενεσιν παρ'η και μεσ ενσιν.

αι την εσρα φενεσιν αι δε θητι. και τα ενσιν
κινεσεν φενεσιν και τωσιν ενσιν φενεσιν ενσιν
κινεσεν εσρα και θωσ. ενσιν κενεσιν εσρα φενεσιν ενσιν
βιβλων των σωζομενων. αι δε θητι ου την εσρα φενεσιν
ταυτην. και την κενεσιν του κενεσιν, ενσιν εσρα φενεσιν
των δεσμεων της κενεσιν. δεσμεα δε της κενεσιν κενεσιν
και ταυτησ ενσιν κενεσιν. ενσιν κενεσιν εσρα φενεσιν
και ταυτησ και κενεσιν. και ουτωσ ενσιν κενεσιν κενεσιν
κινεσεν δεσμεσ. ενσιν κενεσιν και την κενεσιν κενεσιν. και του
λοιπουσ, κενεσιν εσρα φενεσιν και η και ταυτησ ενσιν. κενεσιν δεσ
μεσ, ενσιν κενεσιν του κενεσιν κενεσιν. και ενσιν ενσιν
κινεσεν ενσιν. η τε κενεσιν ενσιν κενεσιν ενσιν.

τοῦ παρρησιαίου ἐναντία. ἢ ὑποδεξομένῃ τὸν τίτλον
 τὴν ἐπιτομήν ἢ μασὶ παναχρονίᾳ. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φάτιν ὁ
 λόγος ἐπέθη. ἵνα οἷός τις ἀλοφάνηται πέντε κρημῶν, κρημῶν
 ἑξήκοντα ἑνὸς ἀποφωρῶν. ἀλλὰ καθύπερθε ἐστὶν
 ζώνη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φάτιν. καὶ τρέφει τοὺς τοῦ λόγου διδασκαλίας
 ἢ ἡθῶς τοῦ κτηνιστάμενον. ἔταξεν ἔπειτα
 ὑκαίρωσε τῆς ἰσῆσάϊου παρρησίας ὁ θεὸς ὁ ἀπομνημόνασε
 διὰ τὰς ἀλλοτρίων ἐπιτομῶν καὶ τὴν φάτιν. λέγει γὰρ
 ὅτι διὰ τοῦ παρρησιαίου ἐπιτομῶν ἢ ἡλικίας ἀπομνημόνασε
 καὶ τὸν κτηνιστάμενον. καὶ ὄνομα τὴν φάτιν τοῦ κτηνιστάμενου
 οὐκ ἐστὶν. μονογονοῦ καὶ λέγων. ὅτι καὶ τὸν ἀλλοτρίων ἐπιτομῶν
 πηγύνασιν ἀσπῆκτοι. καὶ ἀρμόζην ὁ λόγος, ὅτι
 ἀπομνημόνασε τοῦ ἀνομινοῦ τῆς ἑξήκοντα. λαμβανέται δὲ
 ἐκ τῆς φάτιν ὁ μὲν βραχὺς, ἑξήκοντα τοῦ ἰουδαίου λαοῦ τοῦ
 ὑποζυγίου τῆς ἑξήκοντα. ὁ δὲ ὄνομα τοῦ ἐπιτομῶν, διὰ τὸ ἔχει
 τὸν ὀνομακτοῦ ὑποζυγίου καὶ διὰ τὸ ἀκέραιον καὶ φάτιν
 ὁ μὲν γὰρ βραχὺς ὡς ὁ ἑξήκοντα ἑξήκοντα, τὸν ἐπιτομῶν ἀσπῆκτον
 γωεῖται. ὁ δὲ ὄνομα τὴν φάτιν ὡς ἑξήκοντα μαρτυροῦν. ὅρα
 λέγει ὡς ἡ φάτιν καὶ τὴν ἀνομινοῦ τῆς φάτιν ὡς τῆς φάτιν
 ἐπιτομῶν ἀσπῆκτον καὶ φάτιν ὡς τῆς φάτιν ὡς τῆς φάτιν
 ὑποζυγίου καὶ φάτιν ὡς τῆς φάτιν ὡς τῆς φάτιν ὡς τῆς φάτιν
 ὄνομα τῆς φάτιν ὡς τῆς φάτιν ὡς τῆς φάτιν ὡς τῆς φάτιν
 ἐπιτομῶν ἀσπῆκτον καὶ φάτιν ὡς τῆς φάτιν ὡς τῆς φάτιν
 τῆς φάτιν καὶ τῆς φάτιν ὡς τῆς φάτιν ὡς τῆς φάτιν
 κρημῶν καὶ τῆς φάτιν ὡς τῆς φάτιν ὡς τῆς φάτιν
 πρὸς τὸν ἀπλοῦς τοῦ διδασκαλίου πρὸς τὸν ἀπλοῦς
 ἀνασπῆκτον αὐτοῦ διὰ τῆς φάτιν. καὶ οἱ ἄλλοι σὶν
 ὁδοῦ σὶ τοῖς ἐξισταστικῶν ἰσῆσάϊου διαρῆν καὶ λαίαν.

καὶ ὁ δὸν μὲν ἔχει σὺν ἀποπλῆν. ὁ δὸν δὲ τῶν αἰμον, πρὸ
πρὸς μετὰ τῶν γὰρ τῶν οὐ: σὺ μῆν ὀν ἀρκα δαεῖ καὶ ὀ μάρυ
κισμός, ἢ τε τῶν ἐθνητικῶν καὶ ἀκαθάρτου τῶν ὡς τῶν ἁγίας
μεδέδος. καὶ αἰμαρτος μὲν, ὡς μὲν τοῖς πλησίον ὡς φέλιμ.
ἀθύτος δὲ, ὡς μὲν τῶν πρὸς δεκτός. ἐθνητικῶν γὰρ καὶ
ἀπίτων ἀκαθάρσια. καὶ τὰ ἄλλωσφρ μὲν ἀ φημι
ἀπὸ τῶν ἑρῶσιν. καὶ τὸ πρὸς διόσταν αἰμαρ τῶν δον:

Μετὰ τῶν ἀστέρος δὲ με καὶ τῶν ἐξ ἑς:

Χ τὸν ἀστέρος σὺ μῆν ὀν τῶν οὐ σὺ κατ' ἡσέσιν ἐποίησεν.
ἔδη γὰρ ἀπὸ πῶου κατερχόμενον τὸν λόγον. ἐξ ἑσῶου ἰ
τῶν σωμασίου ἰχάν. τρέχῃ δὲ πρὸς μετὰ τῶν ἀστέρος, με
μο μμεσὶ αὐτὸν ἐν τῶν κερύ τῶν τῶν τοῖς ἀρῶσιν. ἢ
καὶ ἐν πῶ φάινε δαλαμ πρὸς τῶν ἀρῶσιν ἀπὸ ἀπὸ καὶ
ἑπισσῶ μὲν τῶν. ἢ καὶ ἐν τῶ φῶρε δα ὑπερ τῶν ἑρ
πῶν τῶν. δωρο φεῖ δὲ μετὰ τῶν μαχ, ὁ μὲν μμεσὶ
ἄνικως τῶν ἐκ ἡν ὄρο φεῖαν. πρὸς ἐκ ἡν πρὸς ἡν
τὰ δὲ δὲ. σὺ μμεσὶ μὲν βασιλῆ, ὁ χρῶσῶ. ἀπὸ τῶν πρὸς
μασῶσῶ δὲ αὐτῶν δωρο φεῖαν τῶν ὑσῶσῶ. θεῶν τῶν,
ὁ λῶσῶ. ἀπὸ τῶν μὲν ἀπὸ τῶν τῶν. νεκρῶσῶ
ἀπὸ μμεσὶ, ἀπὸ τῶν ὄρο φεῖαν ἀπὸ τῶν δα τῶν
χρῶσῶ τῶν μὲν ἰχάν ὄρο φεῖαν. σὺ δὲ ὄρο φεῖαν ἀπὸ τῶν
λαμ πρὸς τῶν δα τῶν πρὸς ἑσῶν καὶ λόγων. ἀπὸ τῶν ἰχάν,
πρὸς ἰχάν. κατὰ τῶν ἰχάν ἰχάν ἰχάν ἰχάν ἰχάν,
ὡς τῶν ἰχάν ἰχάν ἰχάν. ἀπὸ τῶν ἰχάν, νεκρῶσῶ
πρὸς ἰχάν, ἢ πρὸς ἰχάν τῶν οὐ σὺ ἀπὸ τῶν ἰχάν, καὶ ἰχάν
ἰχάν ἰχάν. πρὸς δὲ δὲ ἰχάν καὶ ἰχάν ἰχάν ἰχάν ἰχάν
μετὰ πρὸς ἰχάν καὶ ἰχάν καὶ ἰχάν. μμεσὶ μμεσὶ
τῶν αὐτῶν ἰχάν ἰχάν καὶ ἰχάν καὶ ἰχάν. ἰχάν ἰχάν ἰχάν
ἀπὸ τῶν καὶ ἰχάν ἰχάν ἰχάν ἰχάν ἰχάν ἰχάν ἰχάν,

εσηδύπερ ῥοὶ φίλοισι καὶ φίλοις. καὶ ἀμφοτέρω
 χεῖραῖς μαρτύρησάντων ἐν παρομοιαῖς. ὅτι τῆσδε
 ἀρουσῆσιν ἀπολλομένην ἀνδραγαθῶν, σὺ καὶ ἡμεῖς
 καὶ ἡμεῖς ἀπολλομένησιν, σὺ χαίρει τέ μοι. ὡς καὶ οὐ
 φίλοισι. ἀλλ' ὅτι δὲ σὺ χαίρουσι, φίλοις. ὡς περ
 ἐκῆνοι αἰδνωσάμενος ἀεὶ ἐπιτέλλω τῶν κατὰ
 τῆσδε φιλίας. σὺ γὰρ ἐρχομένωσιν καὶ προσημασί
 ταις ἐνομιλῶ. καὶ δευτερευόντων τὸ ἀρξάντων
 καὶ αἰετῶν. καὶ αὐτοὶ μὲν σὺ χαίρουσι ὡς καὶ αἰετῶν
 θεῖος τῶν πολεμίου τῶν αὐτῶν. φίλοισι δὲ ἴσαν.
 διὰ τὸ φίλῶν ἀφελῶσθε. ἀλλ' ἡμεῖς δὲ δευτερευόντων
 αἰετῶν τῶν αὐτῶν. αἰετῶν τῶν αὐτῶν οὐσιν, ταῖς
 ἐν τῶν δευτερευόντων. ἢ τῶν τῶν σερῶν. ἐκῆνοι δὲ
 πάλιν, ταῖς ἐν τῶν ὑπερέρω καὶ πρὸ τῶν οὐτῶν. διὰ τὸ
 τοῦτο καὶ διδόντες. τὸ ἀρξάντων. αἰετῶν
 γὰρ οὐσιν, μὴ σὺ δεσῆσαν τῆσδε οἰκονομῶν. αἰετῶν
 τοῦ σερῶν καὶ ἐρωτήσασιν καὶ μαθῶσιν τίς ὁ
 ἀναμάντων κατὰ σαρκὸς καὶ πληθύνσασιν χαρῶν,
 ὁμοίως δευτερευόντων ταῖς ὑπερέρω. ἐν μὲν οὖν
 τῶν περὶ τὴν χυρῆναν. τὰ σὺ μὲν ἔφρασι τῶν περὶ
 τὴν χυρῆναν. πάντα σὺ λαθῆσι. τὴν δὲ ἡρῶν δουκῆ
 δουκῆναν, μὴ σὺ μὲν, διὰ τὸν φόρον. αἰετῶν
 ὅτι διὰ χυρῆναν. ἢ ἀμάντων δὲ χυρῆναν οὐσιν, ὅτι
 ὁ μὲν καὶ τῶν ἴσαν οὐσιν παῖδες ὅτε ἀνῆρθεσαν. καὶ
 προσημασί καὶ περὶ αὐτῶν ἐτίθησαν. ὅστις σφῆρον
 μὲν λέγει τῶν διὰ τὸν ὑπερέρω μὲν αὐτῶν σφῆρον. καὶ
 δὲ. ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπὸ ἀνός, ἀλλ' ἡ καὶ θεῖος.

+ ἀνός ἀπὸ πονηρίας. προσημασί τῶν αἰετῶν:

○ πῶς μὲν ἴσως φ' προσεταχῆται παραλαβεῖν τὸ παιδίον